

Te delavnik

Celje, 16. marca 1962
Leto XII. šte. 11
CENA IZVODU 20 DIN
GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE
DELOVNEGA LJUDSTVA
OKRAJA CELJE
LEST IZDAJA IN TISKA
CASOPISNO PODJETJE
„CELJSKI TISK“
ODGOVORNI UREDNIK
TONE MASLO

S-O-S SISTEM

Pred kratkim je bilo v Celju posvetovanje predstavnikov vseh večjih industrijskih podjetij in drugih gospodarskih organizacij iz celjskega okraja. Posvetovanje sta vodila predsednik Okrajnega ljudskega odbora MIRAN CVENK in načelnik Oddelka za notraje zadeve JOZE ANCIK.

RAZGOVOR S SEKRETARJEM OBČINSKEGA KOMITEJA ZKS ZALEC

Vzpodbudni rezultat LETNIH KONFERENC

JE KRITIČNA ANALIZA DELA KOMUNISTOV

Ob kratkem obisku pri sekretarju Občinskega komiteja za žalsko občino tov. Rajhu se je razvil naslednji pomenek, ki se nanaša predvsem na oceno letošnjih letnih konferenc osnovnih organizacij ZKS in na naloge, ki jih je sprejel Okrajni komitej ZKS na zadnjem plenumu.

Veliko si komite obeta tudi od letošnjih absolventov občinske politične šole, ki končuje z delom. V Zalcu, Sempetru in na Vranskem so oddelki, v katerih je skupaj okoli 60 članov ZK. Zlasti je razveseljiv uspeh v Sempetru, kjer je pred leti bila še po uspehih dokaj skromna vaška organizacija, danes pa je tam uspešno končalo politično šolo 14 članov ZK.

Luje 140 komunistov na področju kmetijske dejavnosti po proizvodnih okoliših kmetijske zadruge, 128 komunistov pa dela v »Agrokombinatu».

Baleča PETA OBLETNICA

Pred petimi leti se je pretrgala nit življenja enemu naših največjih revolucionarjev, voditeljev delavskega razreda in ideologov Zveze komunistov. MOSI PIJADE.

OBČINSKI KOMITEJ ZKS CELJE O KADROVSKIH VPRAŠANJIH

Za množičnost v množicah

Zadnja seja občinskega komiteja ZKS v Celju je bila posvečena razpravi o vprašanih kadrovske politike v vrstah Zveze komunistov, hkrati pa tudi o kadrovskih vprašanjih, ki naj bi jih komunisti tolmačili in razvijali v ostalih političnih in družbenih organizacijah.

Ko je beseda nanesla na vprašanje obremenjenosti članstva s funkcijami, je tovariš Rajh povedal: Da je veliko tovarišev, ki so zaradi oportunitizma vodstev organizacij, pa tudi komiteja samega, res preveč obremenjeni. So pa tudi taki, ki zaradi občutka nepogrešljivosti vztrajajo pri velikem številu funkcij, ki pa jih ne morejo v redu ter uspešno izvrševati. S to prakso bo treba odločno prelomiti. Komunist bo v bodoče sam odgovoren, če bo imel preveč zadolžitve, ki jih pa kot član ZK mora v redu izvrševati. To seveda ne bo lahko. Treba bo več sodelovanja med organi in organizacijami, da bi odgovornost razširili. V občini je po grobi ocenitvi okoli 6.000 družbeno političnih funkcij. Če bodo hoteli v žalski občini preobremenjene tovariše rešiti prevelike teže, potem bo moralo vsaj 1000 funkcij preiti na druge ljudi. Zanimiva je vsekakor ugotovitev tovariša Rajha, da je v žalski občini dovolj dobrih kadrov za politično delo, za samoupravne in

Letošnji program gospodarskega razvoja občine Soštanj izhaja iz dinamike, dosežene v gospodarstvu zadnjih 6 let, ko je rasla stopnja družbenega bruto proizvoda povprečno za 25 odstotkov letno in je narasel v letu 1961 na 17,5 milijard. Čeprav lani niso bile dosežene planirane številke, je dinamika gospodarstva bila vendarle pozitivna z ozirom na objektivne težave kreditiranja in subjektivne razloge prilagajanja delovnih kolektivov novim gospodarskim ukrepom (delitvi dohodka in uvajanju ekonomskih enot).

Zaradi naglih družbenopolitičnih in ekonomskih sprememb ter razvoja terjajo prizadevanja za uspešnejšo ideološko rasti vodilnih ljudi pestrejši in učinkovitejše oblike idejnega dela. Zato se je ideološka komisija pri OK ZKS odločila tudi za nadaljevanje študij tistih komunistov, ki so bodisi že v večernih političnih šolah osvojili določeno znanje ali pa so si ga drugače v praksi pridobili. Po temeljitih razpravah se je komisija odrekla prvotnemu načrtu o strnjem študiju v šoli internatskega tipa ter se odločila za seminarski tip, povezan s poglobljenim individualnim študijem kandidotov.

Takšna akcija v Zvezi komunistov je sicer odločilnejši korak v prizadevanjih, ki segajo že leto dni in dlje nazaj. Hkrati pa je tudi odraz priprave za bodoče naloge, za nadaljnjo demokratizacijo našega sistema, ki je predvidena v osnutku nove ustave tudi dena v osnutku nove ustave tudi kar je nadaljnji korak v težnjah, da v našem sistemu upravljanja in političnega življenja sodeluje čim več delovnih ljudi.

Glavna naloga gospodarskega razvoja je boj za višjo proizvodnjo in storilnost dela, kar pomeni istočasno višji dohodek. Skrbne ekonomske analize gospodarskega razvoja v občini Soštanj kažejo, da se zdaleka niso izkoristili vsi obstoječi pogoji in tisti, katere ustvarja vsakodnevno delovanje novega gospodarskega sistema, zato bo treba nenehno izpopolnjevati najbolj občutljivejši instrument v proizvodnji in proizvodnosti dela — t. j. sistem delitve osebnih dohodkov. Posebna skrb bo posvečena proizvodnji blaga za izvoz; Tovarna gospodinske opreme »Gorenje«, Tovarna usnja Soštanj in Lesno industrijski kombinat v Soštanju se bodo morali truditi še za nadaljnje izboljšanje kvalitete svojih izdelkov in za povečanje proizvodnje za izvoz. V večji meri pa je treba izkoristiti naravno bogastvo, kot so: zeleni okrasni kamen v Gorenju in kremenčeve zaloge.

Občinski komiteji so kadrovali 45 tovarišev in tovarišev, ki so se udeležili v ponedeljek in torek prvih predavanj iz programskega ciklusa za sedanjo študijsko obdobje. V teh dveh dneh so poslušali predavanja profesorja Visoke šole za družbene in politične vede tov. Trčka o socializmu kot svetovnem procesu, na

Na posvetovanju so podrobno govorili o predlogu za izdelavo učinkovitejšega alarmnega sistema ob požarih. S tem sistemom bi bila večja podjetja direktno telefonsko povezana z Zavodom za požarno varnost, in sicer tako, da se alarmne naprave, potrebne za intervencijo poklicne gasilske enote, sprožijo že z dvigom slušalke v podjetju. S tem se bo vsekakor časa od izbruha požara v gospodarski organizaciji do starta gasilskih avtomobilov skrajšal na minimum. Sodiijo, da bodo operativne enote lahko zastopile gasilski dom že po eni minuti od alarmnega klica.

POSLOVALNICA IZLETNIK V VELENJU

Pred časom je turistična agencija IZLETNIK odprla svojo poslovalnico v Velenju, kar bo zelo ugodno vplivalo na razvoj turizma.

SEJA OBČINSKEGA LJUDSKEGA ODBORA SOŠTANJ POVEČANJE PROIZVODNJE IN STORILNOSTI

Letošnji program gospodarskega razvoja občine Soštanj izhaja iz dinamike, dosežene v gospodarstvu zadnjih 6 let, ko je rasla stopnja družbenega bruto proizvoda povprečno za 25 odstotkov letno in je narasel v letu 1961 na 17,5 milijard. Čeprav lani niso bile dosežene planirane številke, je dinamika gospodarstva bila vendarle pozitivna z ozirom na objektivne težave kreditiranja in subjektivne razloge prilagajanja delovnih kolektivov novim gospodarskim ukrepom (delitvi dohodka in uvajanju ekonomskih enot).

Zaradi naglih družbenopolitičnih in ekonomskih sprememb ter razvoja terjajo prizadevanja za uspešnejšo ideološko rasti vodilnih ljudi pestrejši in učinkovitejše oblike idejnega dela. Zato se je ideološka komisija pri OK ZKS odločila tudi za nadaljevanje študij tistih komunistov, ki so bodisi že v večernih političnih šolah osvojili določeno znanje ali pa so si ga drugače v praksi pridobili. Po temeljitih razpravah se je komisija odrekla prvotnemu načrtu o strnjem študiju v šoli internatskega tipa ter se odločila za seminarski tip, povezan s poglobljenim individualnim študijem kandidotov.

Občinski komiteji so kadrovali 45 tovarišev in tovarišev, ki so se udeležili v ponedeljek in torek prvih predavanj iz programskega ciklusa za sedanjo študijsko obdobje. V teh dveh dneh so poslušali predavanja profesorja Visoke šole za družbene in politične vede tov. Trčka o socializmu kot svetovnem procesu, na

OKRAJNI POLITIČNI SEMINAR Poglobljanje idejnega dela

Letošnji program gospodarskega razvoja občine Soštanj izhaja iz dinamike, dosežene v gospodarstvu zadnjih 6 let, ko je rasla stopnja družbenega bruto proizvoda povprečno za 25 odstotkov letno in je narasel v letu 1961 na 17,5 milijard. Čeprav lani niso bile dosežene planirane številke, je dinamika gospodarstva bila vendarle pozitivna z ozirom na objektivne težave kreditiranja in subjektivne razloge prilagajanja delovnih kolektivov novim gospodarskim ukrepom (delitvi dohodka in uvajanju ekonomskih enot).

Zaradi naglih družbenopolitičnih in ekonomskih sprememb ter razvoja terjajo prizadevanja za uspešnejšo ideološko rasti vodilnih ljudi pestrejši in učinkovitejše oblike idejnega dela. Zato se je ideološka komisija pri OK ZKS odločila tudi za nadaljevanje študij tistih komunistov, ki so bodisi že v večernih političnih šolah osvojili določeno znanje ali pa so si ga drugače v praksi pridobili. Po temeljitih razpravah se je komisija odrekla prvotnemu načrtu o strnjem študiju v šoli internatskega tipa ter se odločila za seminarski tip, povezan s poglobljenim individualnim študijem kandidotov.

Občinski komiteji so kadrovali 45 tovarišev in tovarišev, ki so se udeležili v ponedeljek in torek prvih predavanj iz programskega ciklusa za sedanjo študijsko obdobje. V teh dveh dneh so poslušali predavanja profesorja Visoke šole za družbene in politične vede tov. Trčka o socializmu kot svetovnem procesu, na

Mi nisva aškadavani, ampak...

Pri nas so še vedno ljudje, na žalost tudi na odgovornih mestih, ki delajo razliko med družbenimi in med ozkimi lokalističnimi in seveda tudi osebnimi koristmi.

Vzemimo primer trgovskega podjetja, kjer so si prilasčali. Stvar je prišla pred sodišče in »nepoštenjakoviči« bode kaznovani. Družbi je s te strani zadoščeno vsaj moralno.

Pri delu naših trgovskih kadrov nekaj ni v redu. V redu ni to, da so preveč zaljubljeni v strokovnost in trgovski uspeh, premalo poslušna pa imajo za potrošnika, za nov čas, nove družbene norme, novo moralo...

ZA ČAS DO 25. MARCA
Prevladova' bo neugodno vreme s pogostimi padavinami. Le redki posamezni dnevi bodo lepi. Vdor mrzlega zraka s snegom do nižin se pričakuje okoli 15. in zlasti 20. marca.
Dr. V. M.

PRVE PRIPRAVE na štafeto mladosti

PO
8.
MARCU

Iz priprav na ženevsko konferenco o razorožitvi se vidi, da je bilo velikim trem mnogo na tem, da bi do konference zares prišlo. Kazalo je že slabo, obe strani sta imeli svoje predloge o nivoju konference, obe pa sta tudi pustili toliko, da bo do stika o najvažnem problemu današnjega časa vendarle prišlo. Hruščev se je sicer težko odrekel svojemu predlogu o sestanku šefov držav. Kennedy prav tako ni lahko privolil v predkonferenco treh zunanjih ministrov, a končno je prišlo do sporazuma glede dnevnega reda in to tako, da bodo v Ženevi govorili tudi o Nemčiji. Francija in Nemčija sta vse storili, da bi do tega ne prišlo. Francoskega zunanjskega ministra ne bo v Ženevo, češ da se Francija ne more udeležiti nobenega sporazuma o prepovedi atomskih poskusov, dokler ne bodo uničene vse zaloge atomskega orožja in tudi vsa sredstva za njihovo prevažanje. Nemčija pa se boji, da Ženeva ne bo rodila kakega nenapadnega pakta med Vzhodom in Zahodom in to na račun Nemčije, to je, da bi se njeno oboroževanje omejilo in njena vloga v atlantski vojski zmanjšala. Francijo in Nemčijo je torej ponovno združila želja, postati velesila in kot taka veljati tudi takrat, kadar gre za najvažnejše vprašanje — moč atoma.

Optimisti ne smemo biti, vendar nas lahko pomirja situacija, ki je oba velika partnerja spet prisilila k razgovorom. Zahod je na razne načine priznal, da z orožjem ne more doseči svojih političnih ciljev. Tako so v jugovzhodni Aziji tajski generali, ki sicer radi sanjajo budistične sanje o miru, nedavno kritizirali ZDA, da je Laos že prepuščen Kitajski, da se v Južnem Vietnamu premalo zavzemajo zoper Vietkong. da premalo energično ovirajo Kitajsko v njeni penetraciji iz Laosa v Tajland. Skozi nemška usta je bilo tej kritiki odgovorjeno, da proti penetraciji komunizma toliko časa ni mogoče računati na izdatno ameriško pomoč, dokler se vsaka dežela sama na znotraj gospodarsko, politično in vojaško penetraciji ne upre. Sicer že stara pesem, a vedno nova, saj razodeva razredni značaj svetovne politike.

Prišla je na dan tudi alžirska formula za sporazum o prenehanju sovražnosti, vidni so že obrisi splošnega sporazuma o gospodarskem sodelovanju med Alžir in Francijo. o Sahari, o vprašanju francoskih državljanov vmes pa tudi vprašanje OAS, ki je v preteklem tednu prešla v tako ofenzivo, ki po svojem obsegu opravičuje pisanje angleškega lista, ki pravi, da je de Gaulle s svojo neodločno politiko potisnil Francijo v blato, iz katerega se bo težko izmotala. V alžirskem dokumentu je rečeno: Če Francija ne bo hotela dati izvršni oblasti dejanskih pooblastil za vzdrževanje reda, da bi onemogočili fašiste, potem bomo vedeli, da je Francija sklenila podaljšati vojno.

Sporazum je torej še vedno ogrožen. Mendès-France je nedavno izjavil, da francoska policija zapira samo nepomembne ljudi, pripadnike OAS pa tolerira ali celo še kaj več.

Na drugem koncu sveta se pogajata Indonezija in Nizozemska. Slednja trdi, da prva postavlja prehuje pogoje. A nizozemski pogoji? Ustanovitev satelitske države v Zahodnem Irianu, to je nadaljevati v novi obliki staro kolonialno oblast. Drugi nizozemski pogoj je, da plača Indonezija eno milijardo dolarjev za odškodnino. To pomeni, da bi Indonezija dobila zahodni Irian, če bi šla finančno in ekonomsko na kolena.

V zgodovino stopajo tudi domača imena Južne Rhodézije, ki so ji Angleži dali samoupravo že l. 1923, toda samo na papirju. Stranka Zimbabua grozi Angležem, da bo objavila ostobodilno vojno, če ne bo prišlo do gospodarskih in socialnih reform. Seme nacionalne in socialne ostoboditve človeštva je zasajeno in ni je vihr, ni je sila, ki bi mu mogla ubraniti, da kalil in da žene svoje krali, tudi če jih obdajajo utrjene skale, da govorimo z besedo našega pesnika.

T. O.

Vsako leto praznujemo petindvajseti maj kot dan mladosti. To je hkrati rojstni dan maršala Tita, največji praznik jugoslovanske mladine. Praznovanje dneva mladosti je postala tradicionalna revija dejavnosti mladine, hkrati pa tudi izraz ljubezni in vročih želja za nadaljnje uspešno delo in najboljše zdravje 'ovriša Tita.

Praznovanje dneva mladosti ima skoraj vsako leto drugo obeležje. Medtem ko je bila lanska proslava 25. maja pripravljena in izvedena v duhu dvajsetletnice oborožene vstaje jugoslovanskih narodov, nosi letošnja obeležje 70. obletnice rojstva predsednika Tita, nadalje dvajsetletnice mladinskih delovnih brigad in končno obeležje Jugoslovanskih pionirskih iger, ki so, kot je znano, posvečene telesni vzgoji mladih.

V okviru praznovanja dneva mladosti sodi tudi vsakoletna štafeta mladosti. Letos bo začetek glavne štafete v naši republici in sicer na Jesenicah. Na svojo dolgo pot bo krenila že sedmega aprila. Tekla bo skozi več kot 350 večjih mest v vsej državi; zaključila pa se bo 25. maja na stadionu JLA v Beogradu. Pot štafete bo dolga okoli sedem tisoč kilometrov.

Ze datum začetka letošnje štafete mladosti pove, da nas loči do te mladinske in vseljudske manifestacije razmeroma kratek čas. Zato ni naključje, da so v polnem teku že priprave na organizacijo, potek in sprejeme nosilcev štafete palice. V okrajnem merilu je že bil imenovan poseben odbor, ki bo skrbel ne samo za najboljšo izvedbo štafete mladosti, temveč tudi za vse priprave in prireditve okoli dneva, ali bolje rečeno tedna mladosti. Ta okrajni odbor vodi predsednik mladinskega komiteja.

Obisk iz Maribora

Pretekli teden sta se v Celju sestala mariborski in celjski sekretariat okrajnih komitejev Ljudske mladine Slovenije. Mariborčani so dopoldne obiskali plenum celjskega okrajnega komiteja, ki je razpravljal o kulturnih vprašanjih, popoldne pa sta se oba sekretariata zbrala k skupnim razgovorom. Mariborski gostje so se zanimali predvsem za sistem dela celjskega okrajnega komiteja mladine, pa tudi za probleme mladih proizvajalcev mladine na vasi in dijakov srednjih in strokovnih šol. Celjani pa so povpraševali po tem, kako so v Mariboru razvili samoupravo v dijaških domovih, sodelovanje s študentsko mladino, klube mladih proizvajalcev itd. — Prve dni aprila bo celjski sekretariat okrajnega komiteja mladine Mariborčanom vrnil obisk ob priložnosti njihovega plenuma, ko bodo razpravljali o problemih mladih ljudi v proizvodnji.

I. J.

NOVE POBUDE

Na nedavnem posvetu s predsedniki krajevnih organizacij SZDL na območju celjske občine so veliko govorili o tem, kako bi poživili delo osnovnih organizacij Socialistične zveze. Za zgled so vzeli krajevno organizacijo SZDL Center v Celju, ki je lani z velikim uspehom razpisala in zaključila tekmovanje med svojimi podružnicami. Zato so tudi predstavniki krajevnih organizacij SZDL sprejeli pobudo Občinskega odbora SZDL o razpisu tekmovanja med krajevnimi organizacijami SZDL v celjski občini.

Po tej odločitvi se bo tekmovanje med krajevnimi organizacijami razvijalo v glavnem po osmih točkah. Če sodimo po tem, da so na prvo mesto postavili pridobivanje novih članov, potem lahko razumemo, da krajevne organizacije še doslej niso zajele vseh volivcev, ki želijo sodelovati in delati v najbolj množični politični organizaciji. V občinskem povprečju združuje Socialistična zveza 68,7 odstotkov volivcev. Torej so možnosti za povečanje tega odstotka zelo velike. Na drugem mestu tekmovalnega razpisa je odvajanje članarine, na tretjem pa evidenca članov. K bolj organizacijskim

ja tov. Zvone Dragan, v njem pa so še zastopniki najrazličnejših družbenih in političnih organizacij.

V celjskem okraju bomo udeležence štafete mladosti sprejemali in pozdravljali tri dni. Prvič že sedmega aprila, ko bo štafeta prišla iz Kamnika čez Črnuvec v Gornji grad. Tu jo bodo pozdravili kmalu po četrti uri popoldne. Isti dan bo štafeta nadaljevala pot do Mozirja, kjer bo prenočila. Drugo jutro, osmega aprila, pa bo nadaljevala svojo pot preko Soštanja (7.40 uri) in Velenja (9.15 uri) do Zgornjega Dolca, kjer bodo štafeto palico sprejeli mladinci iz slovenjegraškega območja.

In končno bo tekla glavna štafeta skozi nekatere kraje celjskega okraja že devete aprila. Tako jo bodo nekaj pred deveto uro sprejeli Konjičani; pot pa se bo nato vila skozi Vojnik (10.15 uri), Celje (11.00), Zalec (12.00), Latkovo vas in Prebold, kjer bodo tekače zamenjali vozniki mo-

tornih vozil in krenili v Trbovlje, Hrastnik, Zidani most in dalje proti Novemu mestu.

To je pot glavne štafete skozi celjski okraj. Njej pa se bo pridružilo več desetih stranskih prog, ki se bodo stikale v večjih industrijskih krajih, v Celju, pa tudi na pomembnejših križiščih. Tudi ta načrt tako imenovanih lokalnih štafet je že izdelan ter ga bodo mladinske in telesnovzgojne ter vse družbene in politične organizacije sprejele v nekaj dneh. O njem bomo nekaj več napisali tudi v naši prihodnji številki. Ne glede na to bi bilo prav, če bi takoj začeli ustanovljati občinske odbore za izvedbo štafete mladosti, hkrati pa tudi ustrezne odbore v vseh večjih krajih, saj naj tudi letos, kot vsa prejšnja leta, v tej štafeti ne sodeluje samo mladina, temveč tudi pripadniki telesnovzgojnih organizacij, taborniki, obvezniki predvojaške vzgoje, pripadniki JLA, Ljudske tehnike, gasilci in drugi.

—mb

TUDI TO SE ZGODI...

Na nekem zboru volivcev v konjiški občini se je zgodilo, da je poleg volivcev, ki so bili trezni, prišla tudi ženska, ki si je pred tem privoščila nekoliko preveč alkohola. To se je videlo iz njene zgovornosti in še drugih znakov, ki so to dokazovali. Svoje besede je še podkrepila z udarcem pesti po mizi, pa čeprav to ne bi bilo potrebno. Ob takem ali podobnem primeru se človeku nujno poraja vprašanje, kaj takšni ljudje nameravajo doseči na zboru volivcev, ki je sklican za pameten razgovor treznih ljudi, ne pa za poslušanje enega ali pa morda tudi dveh takih, ki se »podožijajo« za alkoholom. S tem pač ne pokažejo nobene sposobnosti, niti junaštva, temveč lahko le ovirajo namen, zaradi katerega so se ljudje zbrali. Če pa taki posamezniki menijo, da bodo s tem komu koristili in da se jih bo »stiče«, ki pride na zbor volivcev recimo iz občinskega središča, ustrašil se pač motijo, kot se je zmotila tudi ženska, v zgoraj navedenem primeru.

L. V.

Oživiljena dejavnost

V Soštanju je že nekaj let obstajala Olepševalno in turistično društvo, ki pa je bilo zaradi neprestanih kadrovskih sprememb zelo nedelavno. Pred kratkim pa je to društvo ponovno oživelo, saj so se njegovi člani zbrali na rednem obnem zboru.

Možnosti za obstoj takšnega društva so v Soštanju precejšnje. Spomnimo se le na obnovljeni »Kajuhov hotels«, na kulturno zgodovinske spomenike, na okoličico, izletišča in planinske postojanke.

—jž

Vtinki

Zvesti so ostali

Dokler niso v republiškem in zveznem merilu ničesar pomenili, so jih pustili pri miru. Zdaj pa, ko so se tudi nekateri plavalci celjskega Neptuna uvrstili v sam vrh jugoslovanskega plavalnega športa — eden med njimi je celo kandidat za evropsko prvenstvo — so jih začeli obletavati in ... vabiti v svoje klube. Pa nikar ne mislite, da bi bil tak prestop vezan na idealizem. Ne, še zdaleč ne. Dišalo je po denarju in drugih materialnih dobratah.

Navzlic vsem vabam, so vsi celjski plavalci, ki so jih obiskali najrazličnejši posredniki in prekupčevalci, odbili njihov napadev in rekli — ne! Ostali so zvesti svojemu matičnemu klubu!

Menda ni bilo kraja, industrijskega središča in mesta, pa tudi ne delovnega kolektiva in ustanove, da ne govorimo o šolah, kjer ne bi na en ali drug način počastili osmi marec, mednarodni praznik žena. Proslave so v glavnem pripravljale organizacije Socialistične zveze; na njih pa so sodelovali tudi člani družbenih organizacij in zlasti šol.

V počastitev osmega marca je bilo v Celju tudi nekaj sprejemov. Medtem ko so enega pripravili pionirji in nanj povabili zlasti partizanske matere ter vdove padlih borcev, je druga organiziral Okrajni odbor Socialistične zveze za predstavnice strelskih organizacij iz vseh občin. Razen najvidnejših predstavnikov gostitelja sta se sprejema udeležila tudi predsednik in sekretar Okrajnega strelskega odbora, polkovnik in narodni heroj Franc Rojšek ter Ivan Putnik. Povabljene predstavnice strelskih organizacij je na začetku slovesnosti pozdravil predsednik Okrajnega odbora SZDL Franc Lubej, ki jim je čestital k prazniku ter jih hkrati pozval, naj še naprej sodelujejo pri razvijanju in krepitevi strelskega športa, zlasti še letos, ko so v teku Jugoslovanske pionirske igre. Ko jim je izročil skromna priznanja, so se tudi članice strelskih organizacij zahvalile za sprejem in pozornost, ki jo nudi Socialistična zveza strelskim družinam in odborom. — S tega sprejema, ki se je končal po nekajurnem prisrčnem pomenku, sta tudi pričujoči sliki.

Ze dlje časa se vodi polemika o zgraditvi žičnice na Okrešelj. O tem je pisal celo »Celjski zbornik«. S tem pa postaja zadeva resna in da ne bomo zopet postavljeni pred izvršeno dejstvo, kakor se to v zadnjih letih v Celju večkrat dogaja, bi bilo vendarle prav, da o tej akciji oziroma zadevi spregovorijo tudi javnost.

Okrešelj je morda najlepši gorski predel ne le v Alpah, temveč sploh v Evropi. O njem so izrekli svoje mnenje številni alpinisti in potopisci raznih narodov, ki so ga obiskali.

Pri presoji, ali naj se žičnica na Okrešelj zgradi, bi ne smeli biti merodajni komercialni turistični razlogi. Važnejši od njih bi morali biti predsem kulturno etični vidiki. Zato se zdi, da ne bo težko dokazati, da žičnica na Okrešelj ne pride v poštev.

Okrešelj je priznan kot narodni park in bi moral kot tak tudi ostati. Zato bodo bržkone o nameravani gradnji žičnice na Okrešelj razpravljali in odločali tudi višji oblastni forumi. Gotovo je, da bodo vsi ti činitelji zaozeli pravilno stališče do tega vprašanja.

V Sloveniji imamo že nekaj podobnih naprav, tako na Kropaču, Vitrancu, Pohorju ... v kratkem pa bomo dobili še žičnico na Veliko planino. Okrešelj pa je vse kaj drugega!

Če bi zgradili žičnico na Okrešelj, bi postala ta postojanka napadna krčma, saj jo bodo posled obiskovali samo tisti izletniki, ki se bodo do Rinkove pripeljali z avtomobili in se nato po žičnici povzpeli še na Okrešelj. Obiskovalci krčem pa se ne brigajo za zaščito prirode; narodni park jim je deveta briga. Mir, ki vlada na Okrešlju, bo prenehal za vedno in s tem mirom tudi vsa lepota tega našega prelepega kraja.

Okrešelj je izhodišče planincev za vse ture preko Savinjskih planin in naprej na Karavanke, oziroma je zatočišče planincev, ki prihajajo sem z nasprotni strani, da tu prenočijo.

Od zgraditvi žičnice ne bo mogel planinec nikoli več računati, da bo lahko prenočil v tej postojanki. Tudi zaradi tega se nekateri planinci proti njej nameravani gradnji žičnice.

Današnji tempo žitljenja terja, da se mu prilagodimo in da omogočimo kar največjemu številu ljudi tudi dostop v naše gore. Toda, od naše kulturne in etične zrelosti je odvisno, kako in kje bomo to storili.

Na Okrešlju gotovo ne! Ohranitev probitnosti naših gor ni le stvar naše generacije; zanj smo odgovorni tudi pred bodočimi pokolenji.

dr. M.

ŽIČNICA NA OKREŠELJ?! ?!

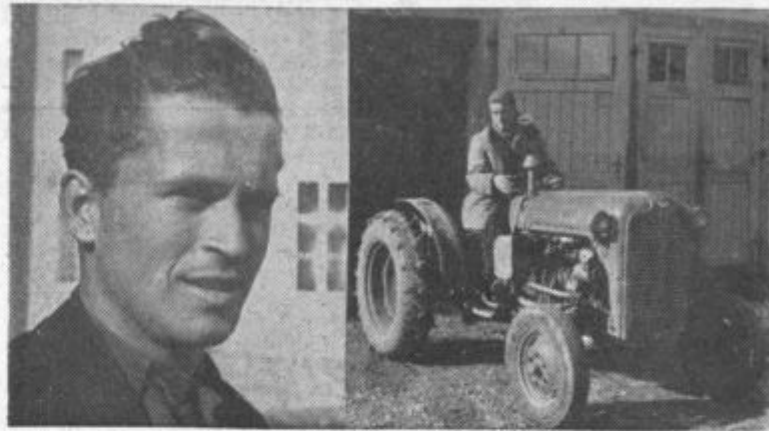
Semena, gnoj in pogodbeno sodelovanje

ZAKAJ UPADA PORABA UMETNIH GNOJIL V CELJSKEM OKRAJU — NEPRIZADETOST KMETIJSKIH ZADRUG — ISTOČASNO UPADANJE PORABE KVALITETNIH SEMEN — NEZANIMANJE ZA POGODBENO SODELOVANJE JE SKODLJIVO...

ne in možnosti nabav umetnih gnojil. Nekateri umetnih gnojil sicer primanjkuje, vendar je moč dobiti ustrežna druga gnojila, ki zamenjujejo gnojila, ki so vezana na uvoz. Razen tega je opozoril, da je pravočasna dobava umetnih gnojil predvsem odvisna od pravočasnih naročil.

kvalitetnih semen. Ugotovili so, da se enako kot upadanje porabe umetnih gnojil zmanjšuje tudi poraba kvalitetnih semen. Obe slabosti pa lahko bistveno vplivata na kmetijsko proizvodnjo in jo namesto naprej potiskajo nazaj. Zaradi tega so priporočali kmetijskim združbam, da v naslednje obdobje tem problemom posvetijo precej več pozornosti.

Ivan Kunst sam in s svojim »Ferguson« pred garažami

Na zadnjem zasedanju upravnega odbora Kmetijsko gozdarske zbornice za celjski okraj so udeleženci razpravljali o splošnih težavah, nekaterih slabostih na področju porabe umetnih gnojil in nazadovanju prizadevanja kmetijskih združb za utrjevanje pogodbenega sodelovanja med kmetovalci in zadrugami.

Zlasti podrobno so obravnavali probleme upadanja porabe umetnih gnojil, kar velja za vsa območja razen za hmelnjarsko. Tako ugotovimo, da je v povprečju v celjskem okraju bila največja poraba umetnih gnojil v letu 1958/59, od tedaj naprej pa neprekinjeno upada. Značilno je tudi, da so najslabše razmere v nerazvitejših krajih — šentjurska, laška in šmarna občina. Tam tudi potrjuje, da je v opustitvi prizadevanj za krepitev kooperativnih odnosov bila bistveno prizadeta tudi proizvodnja na zasebnem sektorju. Če pa pri tem upoštevamo, da je glede tržnih viškov zasebni sektor dopolnilo družbenemu, je tudi razumljivo, da je ta pojav škodljiv tudi za vso družbo. Zaradi tega je upravni odbor Kmetijsko gozdarske zbornice še posebno skrbno obravnaval nekatere slabosti na tem področju.

Značilno je tudi, da so nekatere kmetijske zadrugde dejansko izgubile pregled nad zalogami umetnih gnojil; zgodilo pa se je celo, da so v Mestinju bile vsledske in neuporabljene večje količine umetnega gnojila, ki bi

Pravilen odnos do delavca

SKUPNA ŽELJA:

Med smehom in šalo je stekel pogovor sproščeno in iskreno. Pod njihovimi rokami nastaja nova stavba občine v Mozirju.

Stane Inar, Avgust Selčan, Maks Slemenšek, Franc Jerina, Djuro Taradič, Jože Petek so imena, ki na prvi pogled ne povedo mnogo, pa vendar... to so tesarji, zidarji in delavci, to so očetje in možje, to so Savinjski iz Ljubnega, Smartnega, Radmirja in Mozirja. Med njimi je tudi Hrvat in enega je dalo južno Frankolovo. Četudi iz različnih krajev, so dobri tovariši, saj jih družijo isto: delo je skupno in skupna je bolečina.

Centralistična pojmovanja v vodstvu podjetja so še vedno živa, tako so potožili; zlasti nas boli odnos tehničnega vodje do nas. Vzvišeno in samovoljno si lasti absolutno oblast in beseda delavskega sveta nima prave veljave.

— Dovolj zgovoren dokaz za take neznozne razmere so tudi odgovori, ki si kar sledijo druga za drugo. Letos je odpovedalo kar osem delavcev in mojstrov; menim, da tu ni treba kaj več pripomniti, je utemeljil prejšnja misel predsednik obratnega delavskega sveta Franc Poličnik. Tudi tisti štiri na strehi so pritrjevali od daleč, saj smo govorili glasno in brez zadržek. Beseda je resnično segla do srca.

— Dobro vemo, da je boljša stimulacija vsakega posameznega delavca povezana s splošnim uspehom podjetja. Osebnih dohodkov vsakega posameznika bi moral biti vezan na poslovni uspeh ekonomske enote, v kateri dela, in celotnega podjetja, tako je pojasnil predsednik delavskega sveta Zdravko Brunet.

Pridružujem pa se splošnemu mnenju, da pri nas v podjetju nekaj ni v redu. Tega so krivi posamezniki. Ni spodbudne besede od nikoder, in pogosto se pri nas marsikaj sklepa v upravi podjetja. Tak postopek prav gotovo ne pospešuje procesa decentralizacije upravljanja in sodelovanja vseh proizvajalcev v podjetju, nasprotno ga celo zavira.

— V čem vidite izboljšanje sedanjega stanja? — Dobra organizacija, visoka storilnost, izredno varčevanje z materialom in kar je najvažnejše — pravilen odnos do delavca, kar pa bo vsekakor spodbudno vplivalo na delovni učinek in s tem, kajpak, tudi na zvišanje osebnih dohodkov.

— Pa še nekaj bi rad poudaril: naše delo zavirajo nepopolni načrti. Za sodiščno stavbo še do sedaj nimamo detajlov za okna; zato delo pogostoma čaka na milost projektantov. Zalostno je, da so potrebne vedno nove in nove urgence, a dostikrat jih kličevo zaman.

Tako je potožil. Vendarle pa trenutne težave ne smejo zamegliti perspektive. Zlasti ne, ko so dobre možnosti, da bi s skupnimi napori in sredstvi lahko dosegli največji učinek, je izvenela zaključna misel, ko smo se poslovili.

ČRNA KAVA ZA 100 Odstotkov DRAŽJA

Naslov o črni kavi ni povsem točen, a tudi iz trte ni zviti. Naš sestavek pa tudi nima namena obravnavati črno kavo, temveč je namenjen kot prispevek k odloku Občinskega ljudskega odbora Celje o obveznem plačevanju prispevka za parkiranje na osrednjem parkirnem prostoru na Titovem trgu.

Uvedba tega prispevka ima svoji slabši roven in objektivno utemeljitven. Zdi nam se, da prebivalci s tem problemom niso dovolj seznanjeni in da je prvi teden prinesel mnogo godovanj. Godovali so prebivalci Razlagove ulice in Titovega trga. Kajti znašli so se pred nenavadno situacijo. Vsako parkiranje avtomobila jih stane 100 dinarjev, za odprta motorna vozila pa 50 dinarjev. Tako je do neke meje tudi res, da se več ne izplača posedati v kavarni ali v Mignonu, če si lastnik motornega vozila in če se nisi odločil za pešacevje ali če voza nisi pustil v kaki stranski ulici. Kajti črna kava te ne stane več samo 50 din, temveč kar 150 dinarjev.

No, pustimo to ob strani, ker tudi ni tako bistveno. Bolj bistveno je, da podjetje Javne naprave

hkrati ni uredilo načina plačevanja pristojbine za vozove ustanov ali podjetij, ki imajo v tem delu mesta svoj sedež. In vendar bi to bilo logično. Saj končno ne gre, da bi podjetje dalo vsakega šoferja in uporabnika službenega voza »bakšiš«, s katerim bi plačeval to dajatev. Nazadnje pa bi bilo tako poslovanje tudi dokaj čudno, kot bi tudi bilo nesmiselno zahtevati od uporabnika službenega voza in od šoferjev, da iz svojega žepa poravnajo »parkirnine«. Ko smo povprašali pri Javnih napravah o tem, so mam mirno odgovorili, »da je pač tako«.

Vendar lahko kljub njenemu mnenju povemo, da bi lahko bilo tudi drugače in bolje. Zakaj na primer za podobne primere ne bi uvedli mesečne pavšalne »parkirnice«, zakaj ne bi podobno uveljavili tudi pri zasebnikih, ki imajo vozove, a stanujejo v tem delu mesta? In na koncu ali ne gre tu za dokaj površen odnos in ali ni bila dolžnost podjetja, da v primerni obliki obvesti javnost o novem odloku in predvsem o načinu kako ga bodo izvajali.

POD OBOKI GARAJ

Traktorista Ivana Kunsta smo srečali pred garažami traktorske — strojne postaje pri Zalcu pozno, ko se je nad dolino že spuščal mrak. Pripeljal se je z dela in spravil svojega železnega tovarisa v garazo. Tudi očistil ga je prej, kajti voznje po kolovozih so opalec priljubljenega »Ferguson«. Ko je spravil avto v notranjost, je odgovoril tudi na nekaj vprašanj, ki smo mu jih zastavili.

Povedal je, da je delo na traktorski postaji v zadnjem času zelo dobro organizirano. Saj bi drugače tudi ne šlo, kajti osebni dohodek si delijo po učinku in bi vsak zastoj ali neizkoriščenost vplivala na zmanjševanje gospodarskega uspeha enote — strojna postaja. Razumljivo, je dejal, da bi s tem padel tudi osebni dohodek vsakega posameznika. Povedal je tudi, da strojno postajo uspešno vodi tov. Albin Lihtinger, ki predvsem skrbi, da so stroji izkoriščeni.

Tovariš Kunst nam je tudi povedal, da je njihova glavna dejavnost delo v hmelnjskih, da pa izven sezone zasedajo vozila s prevozi. Tako dosežejo, da so vozila izkoriščena skoraj vse leto, le

kadar so ceste močno zasnežene, ostanejo traktorji v lopah. Ta čas pa traktoristi porabijo za ureditev strojev in popravila posameznih priključkov.

Traktorji »Ferguson« imajo namreč preko 45 priključkov, s katerimi lahko izvajajo vsa kmetijska dela. Njihov »Ferguson« pa ima sedem priključkov, ki so primerni za obdelovanje hmelnjish. Priključki pa morajo biti do začetka hmelnjske sezone popolnoma nared, kajti sicer bi delo v hmelnjskih zastalo. Povedal je tudi, da imajo težave, ker prikolice niso primerno opremljene za vožnjo po glavnih cestih. Ker pa je na tej prepovedano voziti nezadostno prometno opremljene vozove, morajo včasih daleč na okoli, da pridejo do zaželenega mesta. Računajo pa, da bodo tudi to pomanjkljivost odpravili, čeprav bo zlasti glede zavor na prikolicah težavno.

Pred koncem našega kratkega razgovora, nam je zapagal, da bo kmalu na okolici hmelnjish in v žičnicah pravi živčaj. »Veste, učinek je močna gonilna sila, je dejal in nas opozoril, da jih tedaj obiščemo še enkrat.

ŽEPI IN ROKE

Navada je čudna reč. Nekateri ji pravijo — železna sraka. In zato nikakor ne smemo šteti v zlo tovarišu UPRAVNIKU, če si je v sezoni preobilice dela ustalil navado vtakniti roke v žep in se poglabiti v premišljevanje. Delo seveda ni bilo ranjeno, hkrati pa so se žepi tako napolnili rok tovariša UPRAVNKA, da jih za nobeno ceno ne bi izpustili. Tako, nesrečni UPRAVNIK, že mesece potika roke v žepu, medtem ko se proizvodnja dviga s pospešenim tempom.

Tovariš UPRAVNIK si šteje v veliko dolžnost (za petdeset metuljkov je to tudi delo), da je vsako jutro navzoč pri razporejanju dela. Govori sicer ne, pač pa tišči roke v žepu in tiho modruje.

Pa se je zgodilo onega dne, datum ni znan, da je

fant nataknil novo obleko. Ker je bilo to že četrte ure po začetem delovnem času, je dal pete v roke in z opravičljivo zamudo stal pred prodejnimi. Obratovodja je mirno razporejal delovno silo, tovariš UPRAVNIK pa se je pogolobil v premišljanje in pri tem hotel roke vtakniti v žep. Ali bolj ko je vtikal, manj je udel. Vražji krojač! Se isti trenutek je zapustil mesto upravnika in stekel h krojaču. Razumljivo, da jih je ubogi krojaček moral preslišati, ker je pozabil odšiti žepa. Zakaj, tovariš upravnik je bil ves ogorčen. Kam naj vtakne žepni robec? Pri tem je prebil, da že leta boluje na kroničnem nrehodu: o nanadi rok pa je molčal. Ni maral, da bi mu kdaj kaj očitali; saj so roke na kmetijskem področju eden izmed najvažnejših »pripomočkov«.

Tik pred sezono

V zadnjih dneh so v Savinjski dolini sklenjene že skoraj vse pogodbe s hmelnjari za proizvodno sodelovanje med zasebnimi hmelnjari in zadrugo. Doselej je sklenilo nadmrež že preko 95 odstotkov hmelnjarjev kooperativne pogodbe, izven pogodbenega sodelovanja pa so doslej ostali leoni kmetovalci, ki so tudi prejšnja leta skušali s prodajanjem hmelnja mimo Hmezada in brez sodelovanja z zadrugo doseči višje cene. Vendar imajo sedaj ti kmetovalci precej skrbi zaradi posebnega prometnega davka, ki ga bodo morali poravnati za lan-

skoletni hmelnj. Kooperanti, ki so pravilno razumeli pozitivne strani sodelovanja, pa sedaj nimajo skrbi za lanski hmelnj, temveč se pripravljajo na novo sezono. Potrebno bo pripraviti hmelnjevke, pregledati in urediti žičnice in podobno. Na kmetijskem kombinatu pa je hmelnjska mrzlica že pričela. Tako gradijo nekaj novih žičnic (na sliki gradnja nove žičnice pri Zalcu), obstajajo probleme prevozov, umetnih gnojil in podobno. Prepričani pa so, da bodo težave do začetka sezone odpravili.

V zadnji številki smo opisali kakšna materialna škoda je nastala zaradi formalizma v Ljudskem magazinu v Celju. Kraje, goljufanje potrošnikov in ponerebe, so materialne posledice tega formalizma. Toda so še druge posledice, ki pa so družbeno še mnogo škodljivejše od prilasčenih vsot.

Vse gospodarske organizacije imajo razen strokovnega izobraževanja tudi posebno nalogo, da zlasti mlade ljudi vzgajajo v poštenost in vestne proizvajalce. Saj le taki lahko postanejo dobri gospodarji in soupravljalci v podjetju.

V Ljudskem magazinu je bilo zelo veliko vajencev, a tudi med pomočniki je bilo veliko mladih ljudi. Dokaj razumljivo, da bi jih morali vzgajati tudi v Ljudskem magazinu. In vendar niso, celo obratno — Ljudski magazin je za časa »vladavine« Sencn, Megletova, Kolenca in Kebliča, postal prava šola za »vzgojanje« mladih ljudi v slabe proizvajalce in trgovce s starimi kapitalističnimi nazori o moralnih dolžnostih prodajalca do potrošnikov.

To pa sta dve značilnosti, ki jih

je razkrinkala obravnava zoper skupino šestih obtožencev — večinoma vodilnih ljudi — iz Ljudskega magazina. Značilno in kot svarilo mrtvega človeka je poslovitno pismo bioše blagajničarke v tem podjetju, ki si je sama vzela življenje: »Mama, sestrico nikar ne pusti v Ljudskem magazinu, ker jo boš zgubila kot mene!«

zločin? Ali tudi ni zločin do staršev, ki so vzgajali otroke v pošteno državljanje in jih zaupali v uk podjetju, za katerega so mislili, da bo njihova prizadevanja nadaljevala? Pa so ugotovili, da so jih sistem v tem podjetju in obtoženci porinili v gospodarski kriminal v blato, ki ga bodo pred ogorčanimi potrošniki le težko sprali. In ne nazadnje ali ni zlo-

namreč res tudi preveč nevarni. Toda ne za družbo, ne za mladino in ne za potrošnike, temveč za obtožene in predesem za Sepca, ki bi kaj hitro izgubil ugled »dobrega voditelja podjetja«, ki ga je ustvaril s preračunano hinavščino; nevarnost tudi za Megletovo in njeno avtoriteto, ki je nastala prav enako ter nazadnje za koristi drugih obtožencev.

trošnikov. No in ker jo je prijavil, je moral zapustiti Ljudski magazin. Sprl se je z Megletovo.

Olikani zapeljivci in »neoporečni direktor« v vsej velikosti in širini pa si je drznal, da ga je zaradi navideznega vzroka, češ da gre za človeka, ki pije, biošega oddelkovodjo pognal na cesto. Zraven pa se je na zunaj in nazogor pokazal kot dober in skrben

slej razen afera »Zolger« še nobena ni izzvala tako spontanega ogorčenja prebivalcev; kot če nekdaj od časa do časa spije nekolično preveč. Da pa je to pozabil, je dokaj razumljivo. Občasna vinjenst mu je služila kot povod, vzrok pa je bila bolj poštenost odpuščena oddelkovodja.

No in tu se najdemo na zadnjem in za vso družbo opozorilnem dejstvu. Ta primer in vsi ostali nam prav lepo pokažejo, kolika dinarska in predesem materialna pa tudi družbena škoda nastane, če se s prilizovanjem, zavajanjem in lažni priklopeljem odlojučnih položajev v podjetju nemoralne osebe in tntov. Vsaka umazanija jim pride prav, vsega so zmorni, da bi zaparovali sebe in pred njimi delavec ni več varen. Izpostavljen je njihovim kapricam, njihovim koristim in podobno.

Tedaj postanejo ti ljudje najhujši škodljivci, kajti pod plaščem napredka začno z vso silo delovati proti njemu, pod plaščem morale zganjajo najhujše nemoralnosti in na koncu se ne ustavijo niti pred »zločinom«.

Na dnu »formalizma« V LJUDSKEM MAGAZINU

Ce so goljufije, ponerebe in druga kazniva dejanja izzvala upravičeno ogorčenje potrošnikov, je zavajanje mladine na pota gospodarskega kriminala vsaj s človeškega stališča zločin. To je res le laična in čisto poljudna formulacija, vendar je tudi res, da je Sepcevo sistem vodenja Ljudskega magazina in nesramno nagovarjanje mladih ljudi na kazniva dejanja (Meglja), uničilo mnogo mladih življenj in razbiло prav toliko družin. Ali to res ni

čin uničiti upe tolikih mater in očetov. O drugem namreč ne moremo govoriti, kajti vse življenje matere je prežeto v veliko željo, da njen sin ali hčerka postane pošten in spoštovan državljan. In kaj so naredili »elegantni iniciatorji« te škandalozne afera? Druga logična posledica »Sepcevega sistema«, ki naj bi oškodovala družbo in potrošnike, je bila dozdenna brezobzirnost do ljudi, ki so kakorkoli stali na trdnih nogah poštenosti. Ti bi bili

To trditev lepo pojasnjuje primer oddelkovodja, ki je moral zapustiti službo, češ da je pijanec — torej moralno nedorasel delovni nalogam in nedostojen, da bi imel vpliv na mladino. In sicer kljub temu, da je obtožena Vebrova na razpravi povedala, da je bil poštenjak in da med njegovim vodenjem oddelka nihče od mlajših niti pomislil ni na prilasčanje. Le Megletova se ni zmenila za njegove groznje, da jo bo prijavil, če bo še zviševala cene na račun po-

gospodar. »Pri nas čuvamo moralno, pri nas čuvamo potrošnikove koristi« in podobno. Koliko hinavščine je v tem. Najprej prav Sepce in Megletova nista imela moralne pravice, da bi obsojala biošega oddelkovodjo, kajti nujno počenje je bilo daleč nemoralnejše in v bistvu zločinsko. Razen tega pa je »moralni direktor« mimgrede pozabil, da je goljufanje družbe in potrošnikov neprimerno škodljivejše in obsobjena vredno, tako se je tudi zgodilo, saj do-

Na rob polzelski zadevi

Ni še tako dolgo tega, kar smo pisali o visokih dohodkih v žalskem Savinjarprojeku, že se je po žalski občini (in seveda tudi izven nje) raznesla vest o podobnem, čeprav vsaj za spoznanje hujšem primeru na Polzeli. Neki zdravstveni delavec je namreč po komisiji ugotovljenih podatkih zaslužil v lanskem letu 2 milijona 335 tisoč dinarjev, kar znese točno 196 tisoč 250 dinarjev na mesec. Medtem ko dohodkom samim pač ni kaj očitati, ker so v današnjih skomercializiranih življenjskih razmerih za marsikoga vsaj sanjski privid, če že ne fatomorgana, in za marsikoga še to ne, ker si recimo pri petnajstih tisočakih ne more privoščiti sanj za dvesto juriev, pa bi lahko nemara kaj očitati instrumentom, ki omogočajo in dopuščajo takšno denarno »ekspanzijo».

Predvsem se namreč vsiljuje vprašanje, kateri so tisti kriteriji, ki omogočajo v naši zdravstveni službi tako očitene družbene ekscese? Če upoštevamo izjavo, da bi bilo treba delati za te dohodke 18, 20 in celo 26 ur dnevno, in če istočasno upoštevamo še to, da bi človek s tako močno delovno vpeno že po mesecu dni po vsaki priliki podlegel ali da v skrajnem primeru že po tednu dni ne bi morel normalno opravljati svojega poklica, je v tem zelo navidezna motivacija ali z drugo besedo pretiravanje, ki torej skozi ustvariti prisposobo o onravnjenem delu. Da pa onravnjena dela nikakor ne gre rodeljevali, je izven dvoma, vprašanje je le, če si recimo kak drug zdravstveni delavec ni morda enako prizadeval in je dobil za to morda samo 100 tisoč dinarjev ali celo manj! To pa je tisti grm, za katerim tiči zajec.

Ker ta primer dovolj jasno osvetljuje, je potlej dvoje urolovicev: prvič, v polzelskem zdravstvenem domu so lani kar 14 krat razpravljali o delitvi dohodka in družič, razmerje med skladi in osebnimi dohodki je bilo najnižje v celotnem kraju, saj je znašalo 55 proti 965 odstotkov! Po nadaljnjih podatkih nosi tedaj del krivde za to občinski svet za zdravstvo, v enaki meri pa tudi upravni organi, katerih dolžnost bi bila, da bi s pravočasnimi pobudami (pa celo z družbeno politično intervencijo) onemogocili oziroma preprečili to, kar je trenutno upravičeno predmet naj-

različnejših debat! Iz tega logično sledi, da navsezadnje niti ni mogoče obsojati zgolj prizadete-ga zdravstvenega delavca, pač pa so še bolj graje vredni tisti čini-telji, ki so potemtake brez vsa-kršnih razlogov dopustili, da se je v sistemu družbenega uprav-ljanja v zdravstvu uveljavila vo-lja enega samega človeka.

V zvezi s tem pa po drugi strani ni mogoče prezreti »agilnosti«, ki jo je pri »razščiščevanju« te zadeve pokazal zbor volivcev na Polzeli, s čimer je namreč ta za-deva dobila kaj čuden prizvok. Medtem ko so nekateri navzoči najprej baje primer ostro obsodi-li, so ga nekateri drugi podprli, nakar so vsi skupaj naperili svo-jo diskusijo docela drugam, tako da se je na koncu zbor volivcev spremenil malone v burko, ker se je pokazalo, da udeleženci de-

panzijo.

jansko nimajo dovolj trdnih sta-lišč in da ne vedo prav, kaj bi zastopali.

Zboru volivcev seveda nejasnosti ne gre šteti v zlo, ker se zdi nekako samo po sebi razum-ljivo, da verjetno ni bil sezna-njen z motivi, ki so privedli do zadeve, ki bi jo naj »razčistile« in ker se poleg tega poraja tudi dvom, da bi bil zbor volivcev ti-ski forum, od katerega bi bil lah-ko odvisen večji ali manjši do-hodek nekega občana; ne da bi seveda s tem podcenjevali nje-govo vlogo. Razpravljati v takim krogu tudi o takšnih stvarih go-tovo ni neumestno, gre samo za to, da je razprava, če že raz-pravljamo, logična in da doseže to, kar je hotela doseči, zakaj v nasprotnem primeru je brez po-mena!

dhr

Tudi letos —

neastavaljna dela

Na občnem zboru sidikalne po-družnice »Ključavničarstvo« v Slov. Konjicah so med drugim razpravljali tudi o nadaljnjem razvoju in razširitvi podjetja. V ta namen so člani tega kolek-tiva že v lanskem letu opravili

blizu 300 prostovoljnih ur, s ka-terimi so nekdanje neuporabne prostore spremenili v delavnice. Tak načrt imajo tudi letos, po-sebno še, če bodo dobili v upo-rabo celotno stavbo, v kateri so lani že uredili nekatere delovne in druge prostore.

Ob grobu revolucionarke Ivanke Lipovšek

V času, ko so vse žene sveta slavile svoj borbeni praznik, ko so žene naše domovine slavile svojo popolno družbeno zmago, je smrt pokosila eno izmed revolu-cionarink in aktivistk Ivanke Lipovšek.

Njeno življenje je od roistva naprej veren posnetek življenjskih poti vseh revolucionarjev. Iz bajte siromašnega rudarja je šla po poti siromašnih deklet — streči bogatim. Potem se je raje odločila in postala delavka v to-varni. Ko je bila v Cinkarni zna-menita stavka, je bila Ivanka med organizatorji, pozneje tudi v Westnovi tovarni.

Med okupacijo je povsem razumljivo bila vseskozi zavedna sodelavka Osvobodilne fronte.

Izdaja jo je spravila v zapor, v mučenja in v naposled v Rawens-brück — zloglasno taborišče.

Kot požrtvovalno aktivistko, kot upoštevano javno delavko jo je po osvoboditvi spoznalo celo Celje, zlasti pa njen najljubši mestni nredel — Gaberje. Ves čas je bila zelo občutljiva za vsa-ko napako, ki se je zgodila nad preprostimi delovnim človekom. Vsekemu je priskočila na pomoč.

Toda njeno življenje je bilo tak-o, da jo je poleg revolucionar-nosti vedno bolj prevzemala posledica pomanjkanja, trpljenja in mučenja. Bolezen jo je ne-usmiljeno položila na bolniško posteljo iz katere ni več vstala.

S svojim delom si je zagotovila trajen spomin.

Dr. Viktor Lorger

častni član zdravniškega društva

Na zadnjem rednem let-nem občnem zboru celjske podružnice Slovenskega zdravniškega društva, so dr. Viktorju Lorgerju podelili naziv častnega člana. S tem v zvezi je o njegovem ži-vljenju in delu govoril dr. Jan-ko Lesničar, ki je med dru-gim poudaril, da »je dr. Lor-ger izoršil in še izoršuje svo-jo nalogo častno in v splošno zadovoljstvo prebivalstva, ki mu služi že polnih 40 let.« Svojo zdravniško prakso je dr. Lorger začel v Smarju pri Jelšah in njegova zasluga je, da je ta razmeroma zaostali zdravstveni predel kaj kmalu dobil povsem drugačno po-dobo. Predosem je neprecen-ljivo njegovo delo na pod-ročju zdravstvene prosvete, kjer je mnogo pomenila or-ganizacija potujočih higien-skih razstav, tečaji za higi-eno in prvo pomoč, nadalje pobuda, da so 1951. leta v Smarju zgradili kopališče in 1957. leta napeljali vodovod, kakor tudi ustanovitve posve-tonalnice za matere in otroke v poročnih letih v Smarju, na Ponikvi, v Lembergu, na Sladki gori, Kristanovrh, v Pristanu, Zibiki in Sentvidu, kjer je dr. Lorger tudi sam delal. Tako se je zdravstveno stanje otrok s preventivnimi ukrepi občutno izboljšalo, naraščajočim pa je bila uspešna, da je padla umr-ljivost dojenčkov pod re-publiško povprečje.

K pomembnosti onravnje-nega dela prizadete-ga zdravniškega dela »naposled šteti celo vrsto operativnih pose-gov, ki jih v današnjem času onravnjuje izključno bolniš-nice. Tako so 1955. leta izoršil prvo transfuzijo na Percenju, medtem ko je šest let naprej po 40 kilometrov dolgi poti oprnil na bolniškori postelji resekcijo reber, pri čemer je takrat operirani nacient do-polnil letos 90 let starosti. Nič manjši pa ni tudi delež dr. Lorgerja pri delu o po-litičnih in družbenih organi-zacijah, kjer se kljub svo-jim 70 letom še vedno ak-tivno udelejuje. Po osvobo-ditvi je poleg svojega strokovega dela opravljal še vrsto pomembnih funkcij, za kar je bil odlikovan z me-daljo dela in z redom zasluge za narod.

Šola nad cesto

To je samo ena izmed tistih šol, ki stojijo še zavoljo trdnosti gradbenega materiala; ki je v njih mogoče brati starost; ki vzbujajo nekakšno častljivo radovednost in tako dalje. Šola stoji namreč tik nad cesto proti

so že pregledali in naredili tudi predračun, ki znese pet in pol milijonov dinarjev. Seveda jih ni kje vzeti. Tako smo že pred štiri leta nabavili angleška stranišča — s prihranki od vodovoda — vendar jih ne moremo namestiti, zaradi česar se naprej uporabljamo suha stranišča. Isto je s stanovanjem. Tu se je udomačila goba, menda ker je dovolj mrčesa in miši, kratkomalo vsa-ga tistega, kar navsezadnje ne spada v stanovanje.

— In učilnice?

— Te sta sicer samo dve, in zaslu-ga žalske občine je, da smo ju pred leti opremili, vendar pa, kakor je videti že na pogled, šola od postavitve (1901. leta) dalje ni bila deležna nobenega popra-vila oziroma adaptacije. Gre v prvi vrsti za že omenjena popra-vila, ki bi naredila kulturnejši videz in ki bi hkrati stavbo za-varovala pred nadaljnjim propa-danjem. V pogledu pouka ni kakšnih težav, saj imamo samo štiri razrede in 40 učencev, pri čemer moram reči, da si prizade-vamo urediti vsi okolico in da bo naša šolska zadruga s pomočjo KZ Zalec uredila tudi vzoren šolski vrt. Toda s tem se seveda na stavbi sami ne bo nič spre-me-nilo. Videz je nemogoč in splošno mnenje ljudi je, da nam ne dela časti.

— Ne bi mogli morda del sred-stev zagotoviti s krajevnim sam-oprispevkom?

— Na zboru volivcev smo sicer govorili o krajevnem samopri-spevku, vendar ni bilo kakšne večje pobude v tej smeri, kar je deloma razumljivo, ker je pač Letuš gospodarsko pasiven kraj, saj je obrat za bentonite, ki za-posluje 13 ljudi, vsa njegova in-dustrija. Tako smo odvisni iz-ključno od sredstev, ki jih dobi-mo od občine.

Od tod smo potlej zašli v kul-turnoprosvetno dejavnost, ker je pač ta dejavnost na podeželju najtesneje povezana s šolami. In ugotovili smo, da je Milan Pešec tajnik prosvetnega društva in re-ziser ter da se na tem področju udelejujejo tudi učenci.

— Kulturnoprosvetno živilje-nje, je rekel, — je zelo razgiba-no in tudi prebivalci se zanima-jo zanj. Tako smo z uspehom izvedli vrsto prireditvev, med nji-mi pravkar tudi osrednjo pros-lavo dneva žena.

To pa je le nekaj, sem pomislil potlej, ko so za menoj ostajale tiste svirjave lise na fasadi. Če bi bila šola bolj odmaknjena, ali če bi bila vsaj jesen...

Kdaj jih bomo vendarle od-stranili?!

dhr

Logarski dolini v Letuših, od ko-der »pozdravljac« mimoidoče tu-riste domačih in drugih narod-nosti s svojo lisasto fasado. Če bi bila nekoliko bolj odmaknje-na, bi človek lahko morda pomislil, da gleda primerek kakšne posebne pleskarske spretnosti ali celo mozaik, toda je za utvare nekoliko preblizu in zato tudi ne more nihče podvomiti, da tu ni na delu tako imenovani zob časa, to je zob, ki spada med zobove glodalcev. Neki domačin iz bliž-nje okolice je za to šolo našel duhovito primerjavo, ko je re-kel: »Je šekasta kakor prekmur-ska krava.«

Toda šala ob stran. Za vide-zom, ki s svojimi pegami poveč-ju prosvetno pego v Savinjski dolini, se skriva stvarnost, ki je očitno prerena za smeh in do-bro voljo. Tu, v vegasti notra-njosti, namreč ni dosti bolje, ker se pač pri šolah običajno znan-ost ujema z notranjostjo. Sicer pa nam je o razmerah, zapopa-denih v izrazu problematika, po-vedal upravitelj Milan Pešec to-le: — Predvsem, je rekel, — ni sredstev. Treba bi bilo popraviti okna in streho, treba bi bilo uredi-ti učiteljsko stanovanje. Solo

SREČNO

»Srečno« in že me je obdala skupina močnih fantov in prijetnih deklet. Skupaj smo obšli moderen internat za gojence Industrijsko rudarske šole v Velenju ter krenili v lično poslopje same šole. Dijaki so me radovedno ogledovali (mnoge sem že pred nedavnim učil), kmalu pa so se razgubili na širokem, svetlem hodniku in se ločili po razredih. Sreča sem predavatelj in že je predirljivi zvonec utišal prijetno bučenje mladih, razigranih glasov.

Pred leti so ti fantje še bili učenci raznih osemletk, danes pa

so to mladi rudarji, kovinarji in električarji, ki prežive po tri dni v šoli, tri dni pa se urijo v praktičnem delu v samem rudniku.

Šola ima tri letnike in 17 razre-dov. Med 349 učenci obiskuje pok-tud 16 deklet, ki so se odlo-čile za kovinarski poklic. 210 di-jakov stanuje v najodobnejše ure-jenem internatu, ki jim poleg udobnega počutja tudi nudi ne-šteta razvedrila.

Skozi stekleno steno internata sem opazil skupino razigranih igralcev namiznega tenisa, v kotu pa so se mršili šahisti in previdno postavljali figure.

Toda čas je tudi meni odmer-jen in v II. letniku so dijaki — rudarji mirno nadaljevali s de-lom, ko sem jih presenetil s »fle-šom«. Z resno zavzetostjo so sle-dili razlagi in preizkušali v zvez-kih reševati naloge s pomočjo tri-gonometričnih funkcij in obšlo me je spoštovanje do teh mladih ljudi, ki so se odločili za tako te-žak poklic. V hipu sem se domi-slil svojih trikratnih obiskov rud-niškega podzemlja in prvič sem občutil, da so tudi ti mladi, ki danes na svojih šolskih čelih sko-rajda že dosejajo učinek ostalih rudarjev (do 10 ton na moža

dnevno), morali doživeti tesnobo, ko so prvikrat odšli v notranjost zemlje.

V odmoru sem se pogovarjal s fanti. Povedali so mi, da je bilo res zelo neprijetno, ko so stopi-li v »šalo« in jim je ob sunku dvignilo želodec. Sevšek Jože pa je dopolnil: »Najbolj me je bilo strah, da bi se utrgala vrh. Ta občutek se mi je razblinil šele po treh mesecih. Prvi dan me je vsak sum, lom in truš vsega pre-tresel in napol živ sem dočakal odhod iz jame. Danes pa raje de-lam v jami kot zunaj. Simonšek Mirko mu je pritril in dejal: »V jami se počutim varneje kot zu-naš. To napravi čas in temeljito pridobljeno praktično znanje, ki nam ga nudijo mojstri.«

»Da« je skočil Jože, »najbrž ne veste, da pride na vsake tri di-jake-rudarje po en mojster in še to, da je naše čelo vzorno in da upamo, da bomo v jeseni že dobri tovariši in delavci na dru-gih čelih.«

Povprašal sem po uspehih in priljubljenosti predavateljev in dijaki so kar tekmovali, kdo bo hitreje povedal. Iz zaupnega živ-žavža sem razbral, da je vsem najpriljubljenjši ing. Mali, ki je ravnatelj te šole. V eni sapi so govorili, da je pravičen, da je dober predavatelj in sijoči obrazi so govorili o tem, da ga imajo radi. Pohvale pa so veljale tudi ostalim predavateljem ter dežur-ni medicinski sestri tov. Mavčevi, ki jim v mnogočem nadomešča s svojo skrbnostjo mater.

Zvonec nas je prehitro preki-nil, še bi tekel pogovor in mladi-m rudarjem sem bral v očeh rahlo senco nejevolje, kajti pono-sni so na svoje delo in radi privedujejo o njem, še nono-snejši pa na samo mesto Velenie, kateremu so s svojim prostovolj-nim delom pomagali krojiti novo lice.

Dijaki III. letnika IRS — Velenje

Mali intervjui

Plenum OK LMS Celje - O mladini in kulturi

Kar je slabo za mlade, tudi za starejše ni dobro

Pred dnevi je bil v Narodnem domu plenum okrajnega komiteja Ljudske mladine Celje. Tokrat so se plenuma, ki je razpravljalo o problemih, ki nastajajo ob kulturnem oblikovanju mladega človeka, udeležili tudi predstavniki političnih organizacij celjske občine, predstavniki okrajnega sveta Svobod in prosvetnih društev, zavoda za prosvetno pedagoško službo in drugi. »Prese neča me visok nivo vaše razprave,« je dejal na plenumu predsednik okrajnega sveta Svobod tovariš Andrej Svetek. In res je bilo tako! Razprava na plenumu je bila izredno živahna, pestra ter tehtna. Izpustimo torej referat, ki bi izgubil na pomenu, če bi ga želeli objaviti v skrajšani obliki in pogledimo, kaj so mladi ljudje povedali v razpravi.

Jože Volfand:
NE POZABIMO NA SOLO

»Čas, ko mlad človek hodi v solo, je najprimernejši in tudi najpomembnejši čas njegovega vsestranskega oblikovanja. Sola pa, ki naj bi dijaka estetsko, moralno, umsko in telesno razvijala, vsega tega marsikdaj še ne daje. Svobodne aktivnosti v soli — številni krožki in različne interesne skupine — so še vedno ponekod le same sebi namen in v mladom človeku ne znajo vzbuditi interesa. In vedno, kadar to ugotovljamo, kritiziramo učitelje. Pravimo celo, da so mlajši za to plat vzgoje svojih učencev še bolj nezainteresirani, togi in nesodobni kot njihovi starejši tovariši. Toda — kdor hoče vzgajati, mora biti sam vzgojen — pravi pregovor,« je dejal mladi dijak učiteljskega študija. »Poglejmo, pa kakšne pogoje za učenje imajo naši učiteljski študenti. Stiskajo se v tesnih prostorih, učni program jim skoraj ne dovoljuje prostega časa, razredi so prepolni itd. Učitelji, ki bodo zrasli iz teh razmer, prav gotovo ne bodo izpolnili naših pričakovanj.«

Janez Terček:
FIMSKA VZGOJO MLADINE

»Sestdeset do petinšestdeset odstotkov vseh filmskih obiskovalcev je mladih ljudi. Dan za dnem se zbirajo v celjskih kinematografih, si sami ustvarjajo svojo sodbo o filmih, ki jih gledajo in včasih občudujejo tisto, kar tega ni vredno in grajojo to, kar bi morali hvaliti. Na repertoar celjskih kinematografov ne moremo vplivati, lahko pa bi vplivali na njihove obiskovalce.

Ljudska mladina bi se morala bolj zanimati tudi za filmsko vzgojo. V Celju — pa tudi v okolici bi lahko imeli mnogo filmskih klubov, aktivni v podjetjih pa bi mlade ljudi lahko opozarjali na kvalitetne filmske predstave in podobno. Predvsem pa si veliko ometamo od filmskega gledališča. Ker pa je to prvo filmsko gledališče v celjskem okraju, menim, da bi bilo prav, če bi v filmskem gledališču pripravili kdaj pa kdaj razgovore posebej za tisti del mladine, ki ne živi v celjski občini.»

Darko Bizjak:
TUDI V VASI VEČ KULTURE

»Če govorimo o vplivu kulture na mladega človeka, ne bi smeli pozabiti na mlade kmetijske proizvajalce,« je dejal predsednik občinskega komiteja Ljudske mladine Smarje pri Jelšah. »Pravim, da je kmetijstvo še vedno najbolj zaostala panoga našega gospodarstva. Zaostalo pa je zato, ker ga vodijo marsikje še vedno stari, nerazgledani gospodarji. Toda kmetijstvo potrebuje prav tako kot industrija dobre strokovnjake, izobražene proizvajalce — kultura pa je sestavni del človekove razgledanosti. Če bi rekli, da se mladi ljudje na vasi ne zanimajo za kulturna vprašanja, bi jim storili krivico. Mladina se zavzema za amaterizem in se na vaseh včasih že kar preveč bavi z dramsko dejavnostjo. V naši občini imamo veliko takih dramskih skupin. Zal, pa

se le-te zelo slabo povezujejo s Svobodami in ostalimi društvi na vaseh, ki marsikdaj celo odklanjajo sodelovanje z mladino. Menim, da je to napak. Društva bi morala vključevati kar največ mladih ljudi. Ljudska mladina pa bi morala z njimi tesno sodelovati. Zakaj bi imeli na vasi na primer dve dramski skupini, če pa je v društvu dovolj prostora za vse?«

Rado Jonak:
NARODNI OBICAJI
IZUMIRAJO

»Običaji, ki so dolga stoletja spremljali slovensko ljudstvo vse bolj tonejo v pozabo. Jurjevanje, folklorne skupine, pevce narodnih pesmi in podobno srečamo le še redkokje. Pa vendar je vse to nekoč vzpodbujalo in plemenitilo našo nacionalnost. Zato naj bi mladi ljudje ob vseh novih oblikah kulturnega udejstvovanja, ne pozabili tudi na tradicionalne običaje, ki dajo slovenskemu ljudstvu svojstven pečat.«

Nuša Fležar:
LJUDSKO GLEDALIŠČE NAJ
BO LJUDSKO

»Prav je, da danes povemo nekaj besed tudi o celjskem gledališču in njegovem repertoarju. Mnogokrat smo že ugotavljali, da je med obiskovalci gledališča po navadi vedno le šolska mladina, mladina iz proizvodnje pa vanj ne zahaja. Toda, če to stanje primerjamo s celjskim gledališkim sporedom, vidimo, da ne more biti drugače. Včasih se mi zdi, kot da je repertoar sestavljen za ozek krog »sladokusev«, za ljudi, ki o gledališču in njegovi umetnosti že veliko, veliko vedo, na tiste pa, ki jim je pravzaprav namenjeno — na delovne ljudi — pa le preradi pozablja. Zakaj ne bi bila tudi mladina v gledališkem svetu? In zakaj so v Celju opustili razgovore z občinstvom? Če ni bilo ob-

skovalcev, bi se bili lahko povezali z mladino. Zanje pa so razgovori v gledališču — če že ne pred vsako predstavo, pa vsaj pred predierami — potrebni.«

Zvone Dragan:
POTREBUJEMO RAZGLEDANE
LJUDI

»Za samoupravo, ki prav zadnje čase v resnici utrjuje svoje temelje, potrebujemo široko razgledane ljudi. Kultura pa je sestavni del človekove izobrazbe. Prodre naj zatorej do slehernega posameznika in naj ne bo privilegij le ozkih krogov ljudi. Zavedati bi se morali tega, da se hkrati s tem, ko se borimo za čim višji kulturni nivo naših občanov, borimo tudi proti najrazličnejšim deformacijam, ki marsikdaj nastajajo prav zaradi pomanjkanja kulture v ljudeh. Socialistična kultura mora biti plemenitejša, polnejša kot je kultura v državah z drugačno družbeno ureditvijo. Imeti mora močno idejno vsebino. Kulturna prizadevanja so pač sestavni del naše politike in življenja na sploh. Mladi ljudje pa bi se morali prizadevati, da bi bil ta del čim večji. Razbremenijo naj se neznanja, zakaj to je edino, kar jih obremenjuje. Ljudska mladina naj razvija torej niz notranjih delovnih oblik, ki bodo poskušale zadovoljevati interese njenega članstva. To pa naj ne bo edina oblika izgrajevanja mladega človeka — njihovo mesto je tudi v društvih, v klubih in drugod.«

Teh šest razprav smo torej izbrali, jih skrajšali in objavili. Pa ne bi mogli reči, da so bile samo te najboljše. Tehtne prispevke so prispevali tudi gostje, iz njihovih besed pa je izvenel zaključek, da bo pri obravnavanju kulturnih vprašanj treba več sodelovati z mladimi ljudmi. Seznaniti bi jih morali z vsem, kar je dobro in jim povedati tudi to, kar je slabo. Kar lahko vedo starejši, naj tudi za mlade ne bo skrivnost!

Pomlad v Narodnem domu

V sredo pred osmim marcem je velika dvorana Narodnega doma doživela pravo, pravcato pomlad. Napolnili so jo namreč cibicani celjskih varstveno vzgojnih ustanov, ki so pripravili pravo slavo ob osmem marcu. Prikazali pa so le del tistega, kar zna-je velika dvorana Narodnega doma doživela pravo, pravcato pomlad. Napolnili so jo namreč cibicani celjskih varstveno vzgojnih ustanov, ki so pripravili pravo slavo ob osmem marcu. Prikazali pa so le del tistega, kar zna-

Štiri
odprta vprašanja

Občinski odbor Socialistične zveze v Smarju pri Jelšah dnevno rešuje celo vrsto vprašanj. Zadnje čase so največ razpravljali o trgovini, družbeni prehrani, varstvu otrok in o prosvetnih delavcih. Smarsko območje je dokaj široko in ni vseeno, kako se razvija trgovina. Doslej so prodajali ponekod v zelo klavrnih lokalih, izbira blaga je bila sorazmerno ozka in kakšen vrednejši artikel je bilo težko najti.

V trgovino na Smarskem je potrebno vložiti precej investicij, posebej pa še okrepiti obratna sredstva. Pravkar modernizirajo trgovino v Rogaški Slatini, Rogatcu in Smarju pri Jelšah. Povečali so tudi izbiro in potrošnik lahko kupi celo televizijske sprejemnike. Trgovsko podjetje »Izbira« v Rogaški Slatini poskuša posredovati blago preko neposrednih potrošniških kreditov. S tem bodo občanom omogočili, da bodo na območju občine lahko nakupovali tudi dražje predmete. Nikakor pa ne smejo pozabiti na odnose do potrošnikov: trgovina naj bo založena, kot to terjajo potrebe in želje občanov! Potrošniki sami bi morali bolj živo sodelovati s trgovino, oživetiti potrošniške svete in tako vplivati na njen razvoj.

Precej negotovanja je povzročilo v Rogaški Slatini to, da so se abonmentske cene za prehrano občutno dvignile. Edino gostinsko podjetje, ki nudi prehrano v Rogaški Slatini, je »Bohor«. Povišali so cene glede na lastno ekonomsko računico skoraj na 200 din, kar je pri njih popolnoma upravičeno. Če bi hoteli nuditi cenejšo prehrano, bi morali poseči v lastne sklade, tega pa nedvomno ne bodo storili. Razumljivo pa je, da so v največji zadregi delovni ljudje. Socialistična zveza je o tem veliko razpravljala, toda zaenkrat rešitve še ni. Pravijo, da bi se gospodarska podjetja v Rogaški Slatini morala bolj zamisliti, kako se preživljajo njihovi delovni ljudje in prispevati določeno

na sredstva za osnovanje novega obrata za družbeno prehrano ali pa se odločiti za nekakšno obliko posebne dotacije »Bohorju« in »Pošti«, kjer bi potem lahko abonentom ugodneje nudili prehrano. To je eno najbolj bolečih vprašanj v Rogaški Slatini, ki ga bodo morali čimprej rešiti.

V Smarju pri Jelšah že nekaj let razmišljajo, kako bi osnovali vzgojno-varstveno ustanovo, kjer bi otroci lahko na varnem preživeli čas, ko so starši v službi. Trenutno je v kraju že 35 otrok, ki bi nujno potrebovali otroški vrtec. Letos so si zamislili, da bi osnovali vrtec, toda prispevki za otroke so predvidoma zelo visoki in se je zanje odločilo samo 15 staršev. Ostali menijo, da bi bilo primernejše, če bi ustanovili varstveno ustanovo, kjer otrokom ne bi nudili popolne prehrane, temveč samo nekajurno vzgojno nadzorstvo.

Prav zamotane pa so bile razprave o nagrajevanju prosvetnih delavcev. O tem zadnje čase govorijo povsod. Na Smarskem pripravljajo pravilnike in bodo predvidoma dvignili osebne dohodke prosvetnim delovcem povprečno za 15 odstotkov. Ob tem pa bodo skušali zožiti razpon med prejemki mlajših in starejših učiteljev. Mlajšim bodo verjetno porabili osebni dohodek kar za 40 odstotkov. Sredstva za materialne izdatke na šolah povečujejo približno za 30 %, kar pa nikakor ne obeta bistvenih sprememb, ker so materialne potrebe velike in so stroški materialu prav tako dvignili. Občini primanjkuje sredstev za investicije v šolstvu. Samo za tržiško osnovno šolo bi potrebovali kakih 200 milijonov, ki pa jih ne morejo zbrati, četudi bi upoštevali vse pogoje in krajevne možnosti.

To so štiri odprta vprašanja na Smarskem, ki bi jih radi čimprej rešili. Nekaj bodo vsekakor napravili in prav je, da o tem temeljito razpravljajo organizacije SZDL.

S SEJE OBČINSKEGA LJUDSKEGA ODBORA SOSTANJ

Investicijske naložbe in proračun

(Nadaljevanje s 1. strani)

V investicijski politiki predvidevajo v občini Soštanj čimprejšnjo dovršitev že začetih rekonstrukcij in začetek gradnje Energo-kemičnega kombinata. Investicije v industrijo se bodo zaradi izgradnje Energo-kemičnega kombinata zelo povečale, medtem ko se bodo investicije za obrt, trgovino in gostinstvo zmanjšale, ker so v lanskem letu bila vložena v te panoge znatna sredstva. Za ureditev in nadaljnjo izgradnjo Kmetijskega gospodarstva Salek in Kmetijske zadruge v Soštanju bodo tudi v letošnjem letu vložena precejšnja sredstva.

Investicije v negospodarske panoge se bodo tudi letos povečale na vseh področjih razen za stanovanjsko izgradnjo, kjer je predvidena dovršitev predvsem že začetih stanovanjskih zgradb.

Ceprav je v letošnjem letu zmanjšana udeležba občinskega ljudskega odbora pri deljivih dohodkih (od 36 % na 31 %), so se povečala sredstva občinskega proračuna od 288 milijonov v letu 1961 na 417 milijonov v letošnjem letu. Povečanje gre pred-

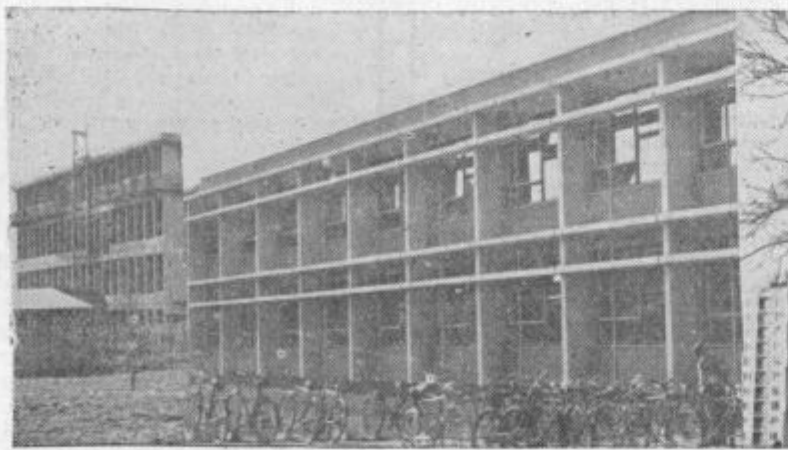
vsem na račun virov dohodkov, ki se formirajo s politiko obdavčitve v občini. Na občino pa so bile prenešene nove naloge, in sicer je potrebno kriti iz proračuna sodstvo in katastrsko upravo ter novo osnovani zavod za pedagoško službo pri skupnosti komun.

Od skupnih proračunskih sredstev je namenjeno za šolstvo 38,7 odstotka, s čimer se sredstva za šolstvo povečajo za 38 odstotkov. Ta sredstva bodo prenešena v sklad za šolstvo, kateri bo moral v bodoče poleg osnovne dejavnosti šol skrbeti tudi za plačevanje anuitet, za izgradnjo šol in za stanovanja prosvetnih delavcev. Zaradi tega smemo pričakovati, da se bo letos družbeno upravljanje tudi na področju šolstva znatno uveljavilo.

Proračun predvideva tudi izboljšanje osebnih dohodkov občinskih uslužbencev. Precej več sredstev kot zadnja leta je predvidenih za komunalno dejavnost. Povečale se bodo tudi dotacija družbenim organizacijam in društvom, vendar pa še zdaleč ne bodo mogle kriti njihovih potreb.

Plenum
sindikalnega sveta
v Konjicah

Pred dnevi je zasedal tudi plenum občinskega sindikalnega sveta v Slov. Konjicah. Osrednja razprava je bila namenjena letošnjim gospodarskim nalogam in pripravam za volitve novih delavskih svetov, istočasno pa tudi občnim zborom sindikalnih organizacij. Težišče letošnjih gospodarskih nalog bo vsekakor v izpolnjevanju proizvodnih planov, v nadaljnjem razvijanju delavskega upravljanja, predvsem pa v utrditvi dela obratnih delavskih svetov, ki so bili izvoljeni v nekaterih večjih podjetjih v lanskem letu. Tudi upravljanje v manjših podjetjih bodo morale sindikalne podružnice posvečati večjo skrb.

Solsko središče v Velenju. Razen Rudarske šole (na posnetku v sredini) in sodobno urejenega internata (na desni), gradijo na bližini kulturnega centra, dobil obeležje šolskega središča.

Priprave na
zборе volivcev

Na skupni seji občinskega komiteja ZKS in občinskega odbora SZDL v Slovenskih Konjicah so člani obeh forumov obravnavali osnutke letošnjega družbenega plana in proračuna občine. Razprava je imela predvsem cilj, seznaniti politične delavce z nalogami v zvezi z bližnjimi zbori volivcev. Člani obeh organov iz Loč so opozorili na nekatere »eksperimente«, na njihovem področju, ki sedaj povzročajo politične težave. Tako so lansko leto v Petelinjeku v okviru pridobivanja zemljišč za obdelovalno zemljo posekali več hektarov gozda, vendar sedaj še ni jasno, za kaj bodo te površine uporabljali. Menili so, da bi odgovorni strokovnjaki, ko delajo določene načrte in analize, morali stvari pravočasno urediti, ne pa šele takrat, ko se že dela škoda. Zato so sprejeli predlog, da se bodo s strokovnjaki o tem pogovorili.

Vsekakor je tak način pravilen, ker bodo le tako povečali družbeno odgovornost za naloge, ki lahko na terenu povzročijo škodo. Na seji so obravnavali tudi nekatere druge politične naloge in probleme, ki se pojavljajo na posameznih področjih ter jih bo potrebno urediti.

Svet za
urbanizem tudi
v Soštanju

Zaradi nujne potrebe po urbanistični ureditvi Saleške doline, je Občinski ljudski odbor v Soštanju sklenil, da ustanovi Svet za urbanizem. Obenem pa je sklenil, da posebni komisiji poveri sestavo dolgoročnega programa za stanovanjsko izgradnjo.

Nedeljska
sličica

Ce ob nedeljskem popoldnevu zaidemo pred kino Metropol ali Union, nas naj nikar ne presenetijo prizori, ki po svoji nekulturni plati prekašajo prizore iz najbolj brutalnih westernov. Živa množica se pred drugo uro dneva pred vrati in trdoopratno vztraja na svojih položajih. Tam nekje iz sredine lahko zaslišimo stek otrok, ki love sapa med nogami »delikatih. Človek bi skorajda pomislil, da delijo denar — vztrajneži so tu namreč včasih že od zgodnjih jutranjih ur. Toda ne — čakajo na vstopnice in mislijo, da imajo pravico pomendrat vsakogar, ki jim je napoti. Kolikšna potrata časa! In kolikšna potrata energije, bi rekel drugi ob prizoru, ko blagajničarka odpre vrata — ne ravno z lahkoto. Množica pritiska in hudoorvik se zlije k blagajni.

Pričakovali bi, da se bo zdaj vse umirilo. Toda ne! Dolga vrsta se vztrajno krči, zdaj razteza. Marsikdo pade iz nje in zaman se trudi, da bi se ponovno priključil. Potem še pritisk z lepe in desne.

»Kupi mi doel! Te besede so vse bolj pogoste — v veliko veselje onih, ki stojijo na koncu, se penijo in bobeno ozkrikajo. Na vso srečo gneča ne traja predolgo, kajti blagajničarka kmalu izobesi tablico: Razprodano!

Torej na kratko — nič kaj lepi prizori so to. Kaj res ni nobene pomoči, se zdaj vprašujemo? V kinopodjetju vendar vedo, za kakšne filme bo tak naval. Kljub temu, da je to žalostno, pa bi bilo morda vendarle prav, če bi kdaj pa kdaj v večjo gledal dal kakšen milnik! Eden tistih, ki ne čaka v vrsti

Predvidene investicije v šolstvu

Letošnji družbeni načrt celjske občine predvideva nadaljnje izpopolnjevanje novega sistema finansiranja šolstva ter s tem v zvezi osamosvojitve šol kot družbenih ustanov. Ta težnja je izražena tudi v prizadevanju, da bi šolam zagotovili ustrezno materialno osnovo, ki bi omogočila širši razmah njihove dejavnosti, tako v pedagoško vzgojnem pogledu kakor v pogledu investicij.

Da pa bi to načelo lahko uresničili še v praksi, bi bilo treba zagotoviti predvsem več sredstev za finansiranje šolstva pri gospodarskih organizacijah kakor tudi pri vseh tistih činiteljih, ki so vsaj v sedanjih pogojih dolžni podpirati razvoj prosvete, ker je prosveta namenjena njim. Hkrati s tem konceptom gre tudi za utrjevanje družbenega upravljanja v šolstvu, za večjo družbeno odgovornost ustreznih šolskih organov, saj jim bo nava delitev sredstev v tem smislu nalagala znatno več samostojnosti, kakor pa jim jih je doslej, ko je bil v veljavi proračunski sistem.

Tako predvidevajo letošnje investicije v šolstvu skupaj z vračilom posojila 440 milijonov dinarjev ali 53,5 odstotkov več kakor so znašale v lanskem letu. Sredstva bodo namenjena predvsem za dograditev šole na Dečkovi cesti (170 milijonov), s čimer bodo razbremenili sedanjo stisko na učiteljsku in bo učiteljske dobile prostore za svoje potrebe; nadalje je predvideno 10 milijonov dinarjev za dograditev vrtnarske šole; 16 milijonov za dovršitev adaptacije šole v Smartnem; 12 milijonov za adaptacijo šole v Vojniku; 7 milijonov za adaptacijo šole v Ljubčini; predviden pa je še pričetek gradnje šole v Storah, za kar sredstva še niso znana, ter 160 milijonov dinarjev za pričetek gradnje tehniške srednje šole.

Čeprav bi morali slednjo investicijsko vsoto uvrstiti nekako na drugo mesto, so iz določene (že znane) pobude uvrščamo na konec, kajti zdi se, da vprašanje tehniške srednje šole še ni rešeno s tem, da zgradimo poslopje, ter da bi ga kazalo nemara proučiti prej, preden se nam utegne zgoditi, da bomo ugotovili, da imamo šolo, nimamo pa rednega učnega kadra. Po nekaterih novih vidikih verifikacije vzgojno izobraževalnih ustanov in strokovnih šol (o čemer je bilo nedavno republiško posvetovanje v Ljubljani kot uvod v bližnje širše razprave), se lahko primeri, da bomo na koncu s tehniško srednjo šolo v sedanjih razmerah zašli v resen problem. Zato ponavljamo katastrofalno razmerje med honorarnim in rednim kadrom, ki je 18 proti 1, medtem ko bi po veljavnih predpisih moralo biti dve tretjini proti eni tretjini v korist rednih moči! Naj bo zato ta podatek nekakšen klicaj ali vzpodbuda k reševanju kadrovskega vprašanja in morda prispevek k rešitvi še prej, preden bomo položili temeljni kamen nove zgradbe!

Vlado Smeh: Stenska dekoracija št. 5

VEČER V ČITAVNICI

Pet dni pred stoletnico ustanovnega občnega zbora celjske Čitalnice, ki je bil dne 26. februarja 1862, je Mestno gledališče iz Ljubljane uprizorilo na odru SLG v Mahničevi prireditvi troje enodejank Miroslava Vilharja pod naslovom »Večer v Čitavnici«. Nimam namena spuščati se v oceno tega uspeha gostovanja, hočem samo današnji mladini v skopih besedah prikazati, v kakšnem vzdušju je pred sto leti potekal v takratnem Celju ustanovni občni zbor Čitalnice, ki je bila do razpada avstroogrške monarhije l. 1918 žarišče in glavni pobudnik vsega, kar je služilo za narodne in socialne pravice slovenskega ljudstva v cesarski Avstriji.

Vse delo čitalnice je služilo uveljavljanju meščanstva v obliki narodnega preroda, ki je bil nova ideologija revolucijonarnih gibanj v Evropi. Temu namenu je služilo vse kulturno stremljenje in v tej službi je bilo tudi gledališče. Slovenscina se je polagoma uvajala v javnost, da je postajala občeveljni jezik tudi srednjih slojev. S čitalnicami so polagali temelje slovenski drami, glasbi in petju ter razvijali vse družbeno, narodno in politično življenje Slovencev. To je bila edina takratna oblika javnega nastopanja, preprosta v svojih sredstvih, a uspešna v svojih učinkih, ker je bila izraz svoje dobe, utemeljena v takratnih razmerah.

Ustanovnega sestanka se je udeležilo ogromno število ljudi iz mesta in okolice. Razen domačinov sta govorila tudi dr. Bleiweis in dr. Toman iz Ljubljane, nastopila pa je tudi več deklamatorjev in pevcev — solistov. Davorin Trstenjak, takrat kaplan v Sentjurju, je recitiral svojo, za to slovesnost zloženo pesem, ljudski pesnik Anton Gabrič, mlinar na Teharjih, pa je ob viharnem navdušenju deklamiral svojo pesem »Od čitavnice v Celju«.

Zdravnik Ripšl iz Sentjurja je pel Gustava Ivavca pesem »O polnočic, gospa Kapusova pa rusko narodno »Sarafan«. »Novice« imajo o tej veliki narodni manifestaciji v Celju občira in navdušeno pisan članek. Značilen za tisto dobo je zlasti odstavek iz govora dr. Lovra Tomana, ki je ob viharnem navdušenju večstoglavne množice vzkliknil, da se je ta dan »podrila stena med Stajercem in Kranjcem — veže ju zdaj ljubav slovenska«.

Prvi dve leti čitalniškega življenja je bilo prirejanih nešteto takih »besede z najrazličnejšimi programi, za gledališko predstavo pa še niso imeli primerne prostora niti dvorano pri »Zamorcu« (danes gostilna »Ojstrica«), v kateri je dne 31. decembra 1864 na Silvestrov večer priredil Edvard Jerolim prvoo gledališko predstavo v čitalniški dobi: enodejanka A. Kotzebua »Raztresenec« v Drebaličevem prevodu.

Čitalniški prostori so bili nekaj časa v Taninerjevi hiši pri kolodvoru, nato pri Krušču (danes »Elektromercator« v

Stanetovi ulici), pri »Belem volu«, pri moranc (danes »Ojstrica«), nato pri Straussu (danes restavracija »Pošta«), dokler ni bil leta 1895 na tedanjem trgu cesarja Jožefa II. sezidan »Narodni dome«, v katerem je dobila Čitalnica za tiste čase primerno gledališko dvorano. V tej dvorani se je odslej razvijalo celjsko gledališko življenje vse do leta 1918, ko je po razpadu Avstroogrške monarhije prešlo nemško mestno gledališče v slovensko posest.

FILMI ki jih bomo gledali

Karmen iz Granade

Spanski film, ki govori o Spaniji 1808. leta. Španska pokrajina Andaluzija doživlja namreč v tem času razburljivo dogodek, in medtem ko moški bežijo v planine, v dolini vedno ostaja Karmen. »Karmen iz Granade« (ali iz »Prodajalke vijolic«). Sicer pa baje nihče ne ve, od kod je, kar pomeni, da lahko tudi ni iz Granade. Toda recimo, da je, saj je lepota, ki ima rdeča usta in črne lase in nežen glas, ki vsekozi prepeva neko ljubezensko pesem. Za njo nori neki Antonio, ki ni bežal v hribe, toda Karmen nori za nekimi francoskim častnikom. V resnici pa se sploh ne ve, kdo za kom nori in v tem je nemara najglobljji smisel tega filma.

Nago mesto

Je film ameriškega porekla, ki ga je inspiriral navadni dogodek iz črne kronike: krut zločin, v katerem je žrtev lepo dekle. Policijska isče krivca, jih mnogo osumi in ves čas raziskave se pred nami vrstijo nenavadni podrobnosti iz njihovega življenja. Iz te zmede se nazadnje počasi luči lik pravega zločinca. Na pogled sicer nič posebnega, vendar je vrednost Nagega mesta v svojevrstni režiji, v kateri je najmanjša podrobnost temeljito preštudirana in vpletena v celoto. Glavni junak filma je seveda vellestvo, nekatere scene pa so posneli na najbolj prometnih ulicah, ne da bi množica za to vedela.

Film je režiral Jules Dassin.

DOJNI OBRAT

Francoski film z italijansko igralko A. Lunldi. Zgodba se odvija na borataškem posestvu v južni Franciji in v njej nastopa pedesetletna žena, njen mož in dvoje otrok. Poleg tega je v zgodbi še Italijanka, ki se je pred kratkim naselila v bližini posestva in s tem dala dejansko pobudo za film. Kajti nemogoče si je zamisliti, da nien prihod ne bi povzročil kakšnega dogodka. In res. Mož pedesetletnice »prvkrat« odkrije ob njej »pravo ljubezen«, kar pripelje v družini do resnih preprič. Toda to še ni vse. Na vsem lepem najdejo lepo Italijanko mrtvo in sum zadene kajpak vso družino. Kdo jo je ubil? Tudi to vprašanje se razjasni.

O stenskih dekoracijah (POLJUDNO IN KRATKO)

Pa ne o tisti, ki jo prikazuje slika. Pred očmi imam nekatere druge tako imenovane stenske dekoracije, ki datirajo nemara še iz ravnke Avstroogrške in ki jih lastniki v veri, da posedujejo vsaj kakšne miniaturne umetnike, če že ne pravcate mojstrovine, ljubosumno varujejo in se jim kajpak upira, da bi jih prepleksali. Nekatere od teh »umetnin« krasijo zunanje stene poslopij (nekdanjih lokalov), spet druge so si poiskale zavetje v notranjosti, kjer privabljajo oči ali pa gledajo tudi v prazno. Pri tem abstrahiramo izjemne primerke, ki vsaj »dišijo« po naši ljudski folklori, saj gre v večini primerov za nekakšne barvne »risbice« (po zgledu fotografij s srcem obrobjenih ljubimcev, ki jih je še vedno najti po trafikah dovolj), ki predstavljajo oziroma prikazujejo kakšne »motive« iz narave, ponekod celo kar celo mesto ali naselje z vsemi hišami in hišicami, z opeko, grmičevjem in drevesi, s telefonskimi drogovi in žicami, kratkomalo z vsem, kar spada v »preslikavanje«, da je potlej zmazek popoln.

Nekaj drugega so sodobne stenske dekoracije, dasi so ponekod tudi same sebi namen ali v skrajnem primeru »ne vedo, kaj hočejo« oziroma »kaj bi rade«. Če naj namreč stenska dekoracija poleg tega, da izpolni praznino, nudi še neko estetsko ugodje, je recimo nizez barvnih ploskev druge poleg druge zgolj igračkarnje, ki doseže v svoji končni fazi

Vodstvo gledališča je prevzelo »Dramatično društvo«, ki je deloma s starejšimi, deloma z novimi igralci nekaj let uspešno uprizarjalo tedanjim razmeram ustrezajoč repertoar. Kmalu pa se je tudi pri gledališču začelo čutiti nezdravo strankarstvo, ki se je sčasoma tako razbohotilo, da

Nov kulturni dom

Na pobudo DPD »Svobode« in društva »Elektra« Soštanju bo pripravil odbor pristopil v letošnjem letu k izdelavi načrtov za gradnjo novega kulturnega doma v Soštanj. Glavno pomoči bo nudil kolektiv Termoelektrarne Soštanj.

Dom bo prvenstveno služil klubskemu izživljanju, dopolnil pa bo vrzel pomanjkanja prostora, t. j. dvorane, ki bo namenjena le nemotnemu delu sekcij Svobode in društva Elektra — predvsem pa amaterskemu gledališču.

Pred leti so v Soštanju že odprli prenovljen dom Svobode, toda vanj se je vselilo podjetje

je gledališče pričelo vidno hirati in je prehajalo iz krize v krizo. Izven »Dramatičnega društva« so se porajale nove gledališke družine na strankarsko-politični podlagi, tako da je pred zlomom stare Jugoslavije »Dramatično društvo« še komaj životalarilo.

Fedor Gradišnik

KULTURA IN PROSVETA

Anekdote

Neki polkovnik se je skušal priporočiti Napoleonu, ko je ta pregledoval njegov polk. Rekel je: »Sire, jaz sem iz takega lesa, ki iz njega raste generali!« »Prav«, je odornil cesar. »Kobom potreboval lesene generale, se prav zagotovo spominim na vas.«

Ko je bil Anatole France še deček, je vzgajatelj od njega zahteval, naj vsak dan napravi kako dobro dejanje.

»Ali si napravil danes kako dobro delo?« ga je nekoč zopet vprašal.

»Da«, je odornil Anatole. »Obiskal sem teto, ki je bila vsa srečna, da sem zopet odšel.«

Rubinstein se je oračal iz Monte Carla, kjer je koncertiral.

»Ste igrali?« ga je vprašal nekdo na vlaku.

»Da«, je odornil pianist.

»Izgubili?«

»Niti pare!«

»Bodite tako prijazni, pa mi zaupajte svoj sistem!«

»Klavir«, je odornil resno pianist.

Opera v Velenju

V prostorih kulturnega doma v Velenju bo 17. marca prvič gostovala mariborska opera s Smetanovo »Prodano nevesto«. Nov velenjski oder bo tako prestal svoj operni »ognjeni krst«, dvorana pa bo s svojo izredno akustiko gotovo navdušila izvajalce in jih še večkrat pripeljala na velenjski oder. Upajmo pa, da drugi z manjšimi ansambli, kajti drugače bi trije takšni nastopi zasegli celotni letni proračun niti ne preveč finančno šibke Svobode.

Prebujenje

Pretekli petek je v Soštanju po triletnem spanju ponovno oživel Turistično društvo. Na ustanovnem občnem zboru so izvolili nov odbor ter si zadali mnogo obetajoče naloge. Upajmo, da bo nov odbor vsaj nekaj delal in da se ne bo ponovilo, da bi člani odbora ne vem kako dolgo čakali, da bi jih sklical predsednik ali tajnik k prvi seji, kot kaže dosedanje triletno sprječevalo.

Anekdota

Nekdo je prosil Aleksandra Dumasa, naj prispeva deset frankov za pogreb sodnega izorčevalca, ki je v ročicini umrl. »Deset frankov!« je ozkliknil pisatelj. »Tu jih imate dvajset — in pokopljite kar dva.«

B. Wudler: Andersenove praobljice II.

Nekaj od karnevala

Dragi urednik! Rad bi se še jaz uvrstil v vrste poročevalcev od celjskega karnevala, če glih nimam dosti čajta, ker se pripravljam že na počitnice, ob čem naj takoj konstatiram, da mi je bilo dvakrat zelo hudo pri srcu: prvič, ker prvič napovedanega karnevala ni bilo in drugič, ker je drugič prirejen karneval bil moker. Namreč to je sigurno ena posledica od slabega pustnega maskiranja, katero je imelo za posledico eno boljše maskiranje prirode, kar se reče, da si vreme ni moglo zamisliti ene bolj originalne maske, kakor da je zamaskiralno sonce z oblaki, katero se je povrh še jokalo in so tako leteli od zgoraj navzdol eni neprijetni mokri konfeti, kateri so se neprijetno zaiedali v tekstil. Stega stališča so odpadle ene maske, kar je zares škoda, ker jih ne bomo videli, podobno kakor ne bomo videli enih filmov. Namreč jaz sem si zamislil na primer eno zelo aktualno masko, ob čem sem upošteval aktualnost, katera je v dani situaciji sigurno specifična, kar se reče, da je od primarne važnosti. V karnevalskem sproevodu bi se lahko počasi pomikala naprej ena zelo veličanska postava, katera bi bila oblečena v zelo tesno obleko, iz katere bi polovica nog in rok štrlela ven, pri čem bi bila omenjena postava bosa, v koliko jo seveda ne bi zeblo v noge, medtem ko bi na sredini obraza imela eno veličansko dolgi, tnko rekoč specifično dolgi nos iz ozirom na spe-

cičnost), za katerega bi ga vlekli eni šolarji, zadaj bi pa nesli eno zaboj, kateri bi bil pokrit, pri čem bi omenjena postava predstavljala prosvetnega delavca, omenjeni zaboj pa zaklad za šolstvo.

Ena druga originalnost od mojega sošolca je v tem, da bi ena druga maska lahko prikazala enega gromozanskega kavbojca, kateri bi imel za pasom vse polno enih rebolberjev in enih zank, katere bi metal na vse strani, kateri pa bi bil nadalje oblečen v eno indijansko perje, kar bi predstavljalo eno mešanico od kavbojcev in indijancev, katere se še v filmih ne vidi, katere pa bomo pri nas, ko vse vidimo, sigurno še kmalu videli. Namreč enih takih originalnosti je še več, ampak vseh niti ne vem in jih bom zato rajše prihranil za drugo leto, ker bi namreč sigurno povzročil skomine za boljšim maskiranjem.

S tega aspekta, s katerega se je torej vreme zamaskiralo v eno tako masko, namreč karneval ni imel efekta, katerega bi sigurno imel v nasprotnem slučaju, v koliko bi bilo nasprotno. Kljub temu sem prepričan, da je bil to dogodek, kateri nam ob množestvilnih kulturnih dogodkih sigurno daje iniciativno za eno kulturno življenje, katero bi bilo bolj razgibano, kakor je razgibana telovadba, ob čem bi lahko začeli naprimer organizirati eno duhovodbo.

Te pozdravlja tvoj Pepi Solar

Pravilna razmerja

Pri velenjskem rudniku že daljšo dobo uspešno delujejo ekonomske enote. Medtem ko je bilo v letu 1960 in prvi polovici leta 1961 njihovo delovanje omejeno predvsem na proizvodnjo in ustvarjanje dohodka, so v drugi polovici 1961. leta pričele ekonomske enote z neposredno delitvijo dohodka in osebnih dohodkov. Takšna samostojnost ekonomskih enot pa je bila osnova za izdelavo pravilnika o delitvi čistega dohodka in pravilnik o delitvi osebnih dohodkov. O poizkusnem uvajanju ekonomskih enot in o delu komisije za sestavo pravilnikov nam je dal nekaj pojasnil analitik podjetja — tovariš Sušteršič Marjan.

● Kdaj ste začeli uvajati ekonomske enote in kako poslujejo?

● V drugi polovici 1961. leta smo začeli z uvajanjem takih ekonomskih enot, ki bodo lahko organizacijsko in proizvodno zaključene enote, katere bodo lahko prevzele nase tudi breme neposredne delitve ustvarjenih sredstev. Take ekonomske enote vsebujejo vse tiste osnovne značilnosti ekonomike, ki so bistvene za dobro gospodarjenje. Ustvarjajo torej svojo lastno realizacijo na osnovi internih prodajnih cen in ugotavljajo lastne stroške poslovanja ter preostali dohodek enote samostojno delijo na sredstva za osebne dohodke. Pred delitvijo pa so obvezane odvesti določen odstotek lastnega dohodka za osebne dohodke splošne uprave podjetja.

● Kako ste pristopili k izdelavi pravilnikov o delitvi čistega dohodka in osebnih dohodkov?

● Osnovno načelo nam je bilo — vsakomur po njegovem delu.

● Od česa zavisi osebni dohodek delavca?

● Odvisen je od števila točk, ki jih pridobi zaposleni v določeni obračunski dobi in od vrednosti točke. Delavci na režijskih delih ter uslužbenci so udeleženi v osebno dohodku s tolikšnim številom točk, kot jim jih priznava tabela o vrednotenju delovnih mest, do čim delavci, katerih učinek

je mogoče meriti s posameznimi akordnimi ceniki, ceniki del in drugimi merili učinka dela, dosegajo številno točko na opravljena dela. V kolikor dosegajo akordanti število točk skupinsko, je delitev točk na posameznike odvisna od tabele o vrednotenju delovnih mest.

Vrednost pridobljene točke je direktno odvisna od veličine dohodka, ki ga uspe posameznik ekonomska enota ustvariti. Zato je zainteresiranost za ekonomičnost poslovanja kar največja in neposredna.

● Ali ste v samih pripravah za sestavo pravilnikov zajeli čim večje število nosilcev delavskega samoupravljanja in kako?

● Ena od važnih odnosov za tabelo vrednotenja delovnih mest je bilo razvrščanje posameznih delovnih mest na ekonomski enoti. Rang-listo delovnih mest so sestavili organi samoupravljanja neposredno in samostojno. Da bi neposredni upravljavci čim lažje in smotrnejše sodelovali pri tem delu, je podjetje organiziralo 7-dnevne seminarje za upravljavce. Te seminarje je obiskalo 650 zaposlenih; razgovori pa so bili osnovno napotilo pri sestavi obeh pravilnikov. Pred dokončnim sprejetjem pa je razpravljalo o njih še celotni kolektiv.

● V kakšnem razmerju se gibljejo osebni dohodki v vašem podjetju?

● To naj bi bilo najneprijetnejše vprašanje, a pri nas to vsekakor ni tako, čeprav je naše sedanje razmerje 1:7,8. Važno je, da vemo, da ima rudnik pestro organizacijsko strukturo, kajti v podjetju imamo nekaj samostojnih obratov, kot so: gradbeni, elektro-strojni in še drugi. Na zunanjih delih je zaposlenih okrog 1000 ljudi. Razpon v sami jami pa je znatno nižji. Razlika med plačo nekvalificiranega delavca in direktorja podjetja je v tem okviru v odnosu 1:5,8. -ik

SAM PROSTOR NI REŠITEV

O klubih in o klubskem življenju smo pri nas že dosti govorili. Ze pred dobrimi desetimi leti smo začeli nekakšno klubsko življenje v »skotičkkih«. Ustanavljali smo jih po društvih, ustanovah, podjetjih itd. Sedaj se ogrevamo za klube po interesih kulturnih potrošnikov, vendar pa marsikje vse te akcije obvisne kot pajčevinasta mreža od sestanka do sestanka. Iščemo obliko in vsebino, ki sta vedno »zasoljeni« s pogoji. In morda še najvažnejša ugotovitev — klubski prostor se ni rešitev, prav tako ne televizijski sprejemnik. Ob vsem tem se največkrat pojavljajo vprašanja:

● ali so nam klubi resnično potrebni?

● kdo naj ustanavlja klube?

● programska usmerjenost klubov in dostopnost?

● ali klub odgovarja v svojih zamislih potrebam potrošnikov?

● od koga lahko zahtevamo, da bo dajal klubske programe?

Tu nekje zastanemo, sestankarsko marsikaj rešimo, ko pa se razidemo, niti ne vemo, kaj smo rešili, kdo naj daje programe in komu.

Da bi vsa ta vprašanja ne ostala v »splošnosti«, ki nam je tako čudovito prirojena, smo te misli prilagodili novemu mestu Velenju, kjer sta klub in način tovrstnega družabnega izživljanja prepotrebna. Predsednik DPD Svoboda Velenje, tovariš Hinko Dermol, ki je letos že tretje leto prejel zaupanje za uspešno vodstvo, je takole pojasnil:

— Klub nam je potreben, pa čeprav v takšni obliki, kot se je uveljavil. Vendar pa je težava v tem, da imamo le en sam prostor; potrebna bi bila najmanj dva prostora — v enem bi bila predavalnica, v drugem pa prostor za poljudno rekreacijo občanov. Toda vzdrževanje kluba je drago, ker ne more biti na osnovi pridobitnosti in ker bi moral imeti tedensko menjavo programov, predavateljev in drugih izvajalcev, kar terja nemalo sredstev. Za takšno pestro dejavnost bi potreboval klub cellega človeka. Pri samem ustanavljanju klubov pač ne bi smeli biti ozki. Klube naj bi ustanavljala podjetja, SZDL, delavska univerza, šole itd. Klub naj ustanovi tisti, ki ima sredstva, da ga lahko vzdržuje. To pa naj ne bi bila hotenja mode, temveč potreba državljanov. Izobraževalno in družabno dejavnost klubov pa naj bi usmerjal programski svet pri Svobodi ob sodelovanju ustanovitelja. Pri nas smo žal zamudili pravo priložnost in klub se nam je »izmuznil« iz rok. Vsakomur je dostopen. Nemogoče je,

da bi sedaj naš klub, ki je postal za Velenjčane prva prijetna »skavarna«, omejili, ga ogradjili z dostopom tistih, ki so člani te ali one sekcije. Osnova našega kluba je televizijski spored; pridružuje pa se nam tudi nenačrtno šahiranje. V tem prostoru ne moremo organizirati klubskih večerov. Potrebovali bi več manjših prostorov, kjer bi se lahko zainteresirani po sekcijah izživljali.

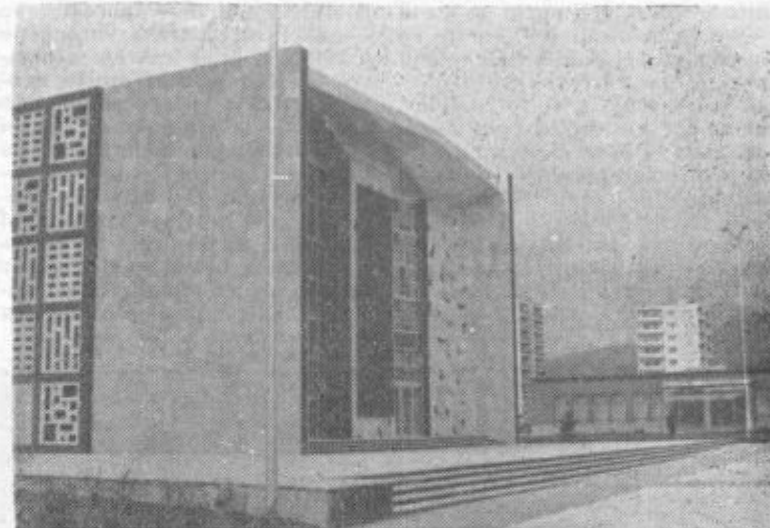
Najtežje vprašanje našega kluba in kulturnega doma je pač v tem, da se ni uresničila naša želja, da bi občina prevzela ti dve ustanovi v oskrbo, kajti v tem primeru bi se kljub težavam še dalo nekaj ukreniti.

Res pa je, da Svoboda s svojimi sredstvi ni v stanju, da bi lahko kaj več storila, kot je, in kar hudo je človeku, ko nešteto-krat gleda le gole stene razstavnega prostora v klubu. Gotovo pa so še druge oblike, ki bi poživile klub in obenem pritegnile večje število žena — mater v naše prostore. Potrebno bi bilo organizirati manjše modne revije in dati poudarka predvsem

konfekciji, ki se s težavo uveljavlja.

Prav tako pa ni lahko rešljiv problem, kdo naj daje programe, kajti vrste Svobode niso več tako številčne in le redki so, ki jim

je ta način izživljanja pri srcu. Zdi se mi, da je »tehnokracija«, ki jo nosi naš nagli razvoj s sabo, pač že marsikje pustila težko popravljive posledice.

Kulturni dom v Velenju — v ozadju klub

PRESKRBA Z ZELENJAVO UREJENA

Komisija za družbeno upravljanje pri občinskem odboru SZDL v Soštanju je skupno s Svetom za blagovni promet sklicala posvet s predstavniki trgovine, gostinstva in turizma ter kmetijske zadruge in kmetijskega gospodarstva. Namen posveta je bil, da prouči in analizira obstoječe stanje in zaključke posreduje občinskemu ljudskemu oboru ter občinskemu odboru SZDL.

V zadnjih letih je bilo vse premalo sodelovanja trgovske mreže v Velenju in Soštanju s KG Salek, zato preskrba z zelenjavo doslej še ni zadovoljivo rešena. Ker namerava Kmetij-

ske gospodarstvo Salek poleg nove zgrajenega rastlinjaka s toplovodnim ogrevanjem urediti še tople grede za drobno zelenjavo, je potrebno čim tesnejše sodelovanje predstavnikov trgovine, da se določi, katere vrste zelenjave in kolikšne količine so potrebne za trg.

Konec marca ali vsaj v začetku aprila bodo lahko prebivalci Saleške doline užili že prve domače paradiznike, kumarice in paprike iz novega rastlinjaka. Vendar pa vse to le še ne bo krilo celotnih potreb in bo morala Kmetijska zadruga v Soštanju zainteresirati svoje kooperante, da bodo posejali na svojih posestvih

dovoljne količine radiča, motovilca in druge vrste drobne zelenjave za najkritejše obdobje pomanjkanja le-teh. Prodajo zelenjave bodo predvidoma organizirali v samopostrežni trgovini, kar pa je časovno še zelo oddaljeno.

Kmetijska zadruga v Soštanju ima izredno dobro organizirano odkupno mrežo in je sposobna preskrbeti od svojih kooperantov dovoljne količine ozimnice, vendar pa ima velike težave zaradi neodgovarjajočih skladišč. Pri odkupu živine pa je zadruga naltela pri nekaterih proizvajalcih na nerazumevanje, kajti pri sklepanju pogodb so zahtevali premijo za pitanje, čeprav živina ni bila namenjena za izvoz. Odtod tudi neupravičena kritika posameznikov in na zborih volivcev.

Družbenemu upravljanju v trgovini se je doslej v soštanski občini posvečalo vse premalo skrbi, zato potrošniški sveti niso odigrali svoje vloge in bo potreba, da se izvolijo novi ter se skupno s predstavniki trgovine podučijo o pristojnosti in vlogi, ki jim pripada. Pri samopostrežni restavraciji v Velenju in hotelu v Soštanju pa je treba čimprej ustanoviti abonentske svete, ki naj sodelujejo pri sestavi jedilnikov in obračunov.

Pokop pusta

Prvi velenjski karneval je kljub slabemu vremenu uspel in

Letna konferenca ZK

Ta teden so končale svoje delo redne letne konference ZK v občini Soštanj. Značilni poudarek na vseh konferencah je bil predvsem na konkretizaciji stališč III. plenuma, kar bo dalo novih pobud za boljše, doslednejše in smotrnejše delo.

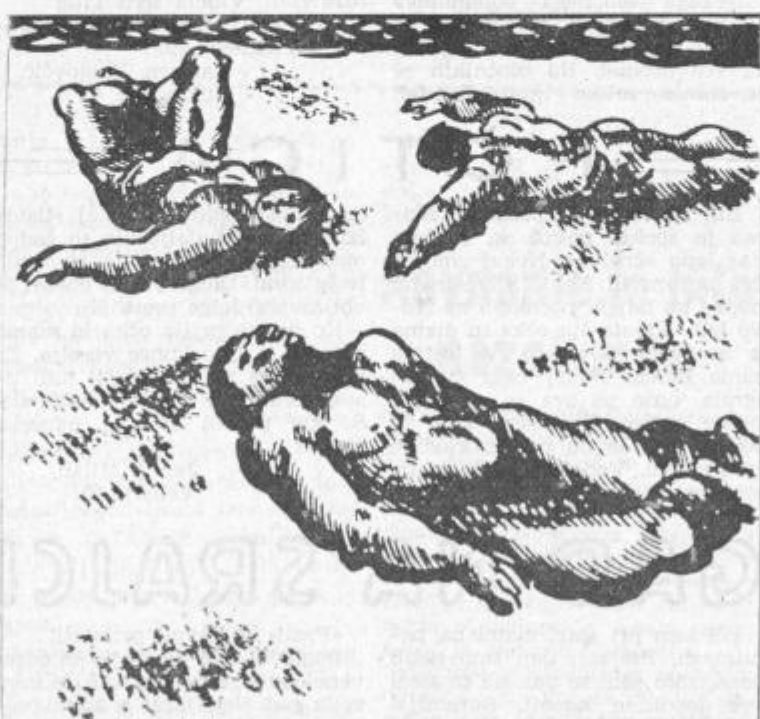
privabil okrog 5000 gledalcev. Okrog 520 mask je v defileju skozi novo in staro Velenje prikazalo razvoj »kitajske in albanske industrije« ter ostalih »dobrih« lastnosti, pred kulturnim domom pa je potekala velika konferenca »albanos-kitajskih miroljubnih« prizadevanj. Gledalci so bili izredno navdušeni in so še v večjem številu prisostvovali v sredo pokopu princa Karnevala.

RIŠE: JANEZ MLAKAR

PO NOVELI JACKA LONDONA

MAPUHOV BISER

PISE: STANE POTOCNIK

48
Orahi so jo vso odrgnili, toda kar zadeva orkan, je bila izkustena. Močila je k svojemu bogu, naj jo obvaruje morskih psov in čakala, da bo vihar ponehal. Ob treh je izgubila zavest in sploh ni opazila kdaj je vihar ponehal. Ko jo je vrglo na pesek, se ji je vrnila zavest. Zariša se je vanj in se z vso močjo zagrebla, da je valovi ne bi odpjlsnili.

49
Vedela je, kje je. To je bil lahko le otoček Takokota, ki je naseljen in brez lagune. Hikuero je bil torej petnajst milj proti jugu. Dnevi so ji počasi minevali. Živela je od kokosovih orehov, ki jih je bila nalovila ponoči; zdaj so ji bili jeduča in pijava. Z orehi je varčevala, ker je bila rešitev zelo negotova. Malo verjetnosti je bilo, da se bo kateri rešilnih parnikov, katerih dim je videla na obzorju, ustavil na neobljubnem Takokoti.

50
Morje je senčno metalo toplja na obalo prav tam, kjer je bila Nanri. Dokler je še bila pri močeh, jih je metala nazaj v morje, kjer so jih trgal in žrli morski psi. Ko je onemogla, so se pričeli mrlič nabirati okoli nje v pošastnem vencu. Umaknila se je, kolikor je mogla, a to ni bilo zelo daleč.

ŽENA · DOM · DRUŽINA

ZA POMLAD — nič novega

Francoske in italijanske modne hiše — diktatorji mode na svetu — so že pokazali vse, kar so za to pomlad pripravili. Komentarji prav nič ne skrivajo precejšnjega razočaranja javlo modelov, ki ne obetajo nič posebno novega. Toda — če so razočarani tisti, ki ves denar porabijo za to, da se oblečejo v zadnji krik mode, smo mi lahko letošnje pomladi zelo veseli. Marsikaj, kar smo kupile lani, bo lepo in moderno tudi letos. Poglejmo zdaj, kaj bomo nosile!

Občutek imamo kot da so se modni kreatorji — in tudi žene — naveličali ekstravagance, ki je kraljevala pred leti. Letos namreč prevladuje preproste, enostavne linije, ki lepo poudarjajo ženskost. Težijo za tem, da bi postavili nekoliko podaljšale in jo kolikor je mogoče napravile zelo, zelo vitke. Za drugimi besedami — letos kraljuje vitka žena! Modeli, ki so jih prikazali v znanih modnih hišah, so izdelani iz lahkih, nežnih tkanin, izpod katerih lahko zaslutimo oblike že-

ninega telesa. Pas je po navadi tam, kjer mora biti, lahko pa je tudi dvignjen ali zavezan nekoliko niže. In zdaj nekaj, zavoljo česa se bodo razjezila mlada dekleta — krilo mora pokriti kolena! Kar stran z jezo! Ko bi vedele, kako ste nekatere skoraj smešne v tistih kratkih krilih, ki ne krijejo vaših presvih ali pa premočnih kolien, bi jim tako že davno odparale robe! Rokave bodo letos nosile kratke, ali pa do komolca — daljši naj nikar ne bodo. Letošnja pamladanska moda pa nam je vendarle prinesla nekaj prijetnih presenečenj. Predvsem so to prikopni modni detajli — usnjeni pasovi, obrobi, številni okraski itd.

Tudi ti se odlikujejo zaradi enostavnosti. Krila so na prvi pogled ravna, vendar se proti robu nekoliko razširijo. Po navadi to dosežemo z gubami, ki se odpro pri koraku. Jopice so po navadi kratke, ravne, na hrbtno so lahko zelo bogate, ali pa se čisto nahlaho oprigramsjo teselo. Za kostime in plaščje bomo uporabili grobo tkan tweed v črno beli kombinaciji. Obleke so izdelane iz mehkih tkanin, posebno moderna pa je svila — volna. Po dolgih letih so znova moderne rožaste tkanine in predvsem pike in pikice.

In barve? Koralno rdeča, rdeča kot ogenj, oranžna in rumena kot pesek, barva bruskev, zelena kot smaragd in barva nežne poletne trave. Predvsem pa črna in bela ter kombinacije teh barv v vseh mogočih oblikah.

Torej — prijetno presenečenje za nos, ki ne moremo vedno korakati z modo. Predvsem detajli iz Manekina, ki je pravkar izšel — v srbohrvaščini (!) — smo izbrali dva kostima. Morda vam bo kateri všeč!

Pomlad se bliža in niti nedavni sneg nas ne more več prepričati, da je še ne bo tako kmalu. Ste že kaj pogledale v omaro in poskale za pomladanskimi oblečkami? Storitve to čimprej, da vas nege, vam predlagamo ta-le dva pomladanska kostuma. Po vseh zahtevah letošnje mode sta ukrojena — kratki jopici in zvonasta krilca. Pa še ljubka, mlado stna sta in tudi predragega blaga ne zahtevata.

JE VAŠA KOPALNICA SNAŽNA?

Kar roko na srce — kopalnica je kaj pogosto prostor, kamor skrivate pred radovednimi očmi vse, prav vse: v levem kotu kopalnice je zaboj za čunje, krišče, drva in premož, v desnem kotu pa stara steklenica, nekaj papirja, posoda za smet in kaj vem kaj še... Ploščice na zidavi so ob svoj blesk in barvo in rjazjedu kromirano pipo. Skratka: vrta je vse prej kot prijeten.

Zato nekaj nasvetov: prvi in glavni nasvet — najprej vse nasvoje očistite. Drugo — ne pozabite, da so tudi oči vaših najbližjih kritične za vsako malenkost, četudi ne tožijo in usta molče. Če strmeno oboje, nujno stedi še tretje pravilo: prostorov končno ne smazimo zaradi koga, pač pa zgolj zaradi snage in reda v vašem domu.

Cel peč kopanjem radi zmolete tla ob kadi, pogrinite po tleh nekaj večjih pod čiščnega papirja.

Prav tako ohranite lesk na zidnih ploščicah, če jih redno drgnete s čiščnim papirjem.

Ne puščajte nikoli pipe odprte, ker celo nekaj kapljic, ki nenehoma kapljajo iz pipe, rade puste za seboj grdo rumeno sled na kadi ali v umivalniku.

Gobo umijte v milnici, ki ste ji prej dodali malo oksigena. Lahko uporabite tudi bolj preprosto sredstvo: v vročo vodo kanite nekaj kapljic limone. Poudarjam pa, da tako peremo le naravno gobo, ker umetna (sintetična) terja vodo in milo.

Krtače in glavničke peremo v vodi, v kateri smo vlijli nekaj amonijaka. Tako za vse ostalo pa ni navedeno — lahko ponovim le stavek, ki smo ga že prebrale, vse na svoje mesto. Poskusite, saj bo šlo! Le nekaj še. Ogledalo nad umivalnikom naj bo vedno brezhibno čisto. Poglejte vanj, nenehoma in večkrat, sproščeno in glasno se nasmejte; Vaš smeh bo odgnal skrbi in napolnil vaš dom s toplino.

ZELENA V SOLATI

Srednje debele kumajo zelene opere in jih sukamo. Ohladimo jih,

Sodobno in praktično

Okrasne blazine, ki smo jih poznali doslej, prav gotovo ne sodijo več v novo, pa tudi ne v stara stanovanja. Njih svilen naborki, volance jim ne dajejo estetske, še manj pa praktične vrednosti. Samo poglejmo jih. Zlahka bomo ugotovili, da je njih glavna vloga ta, da se v vsej načkikanosti nabira sloj prahu, zato bi jih lahko imenovali spraholovke.

Primerjajmo to okrasno blazino z lutko v krinolini, ki smo jo podarili otroku. Lahko jo je gladiel le s pogledom. To je tudi prav kotovo namočilo. Tako je zanj blazino, ki jo namestimo na ležišče, ne smemo pa nanjo položiti glave.

Zato je nasvet, da bi naj poenostavili tudi ta dodatek k oprebi našega stanovanja, karisto in ga je vsekakor vredno uveljaviti.

Pri zbiranju blaga za preobleke moramo paziti na skladnost barv z ostalimi deli pohištva. Ker bomo preobleke prali, moramo misliti tudi na to, kakšno blago bomo kupili, da bo najbolj kvaletno. Priporočamo bombažno tkanino, ali mesanice iz bombaža in sintetičnih vlaken. Preskrbite si tudi vsaj dve garnituri preoblek, da ob pranju ni treba blazin spravišiti v kot.

Ce so nam všeč trde blazine, jih lahko napolnimo s žimo. Najmehkejšo so napolnjene z volno. Lahko pa se poslužimo tudi stenašini ali na kočice rezanih starih volnenih plenjen. V zadnjem obdobju stopa na vidno mesto tudi penasta plastična masa. Poskusimo dobiti ostanke.

Izdelava blazin naj bo kar se da praktična. Ker bomo preobleke prali, jih napravimo na zadržki ali na gumbec. Oblika naj bo enostavna. Naredimo lahko tudi valjasto preobleko, v njo namreč

Blazine naših prababic, loveci prahu in nekaj kar v naša stanovanja ne sodi.

Kuhinjski nasveti

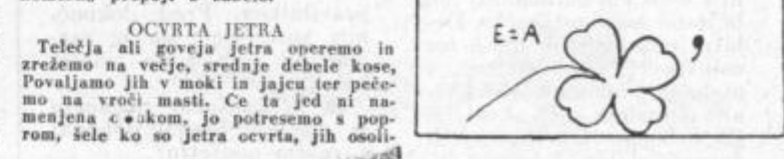
Ko pripravljamo, dodajmo jajcu, v katerem jih prevejamo, žlico olja in žlico vode. Zrezki bodo okusni in sočni, cvremo jih vedno v vroči masli. To velja tudi za pustne krape in podobno.

Ce pečemo riže, jih polagajmo sicer v vročo mast ali olje, vendar v ne močno razbijeno, ker bi prehitro zapekli zunanjo stran, znotraj bi pa ne bile dovolj sraščane.

CELRVA JETRA

Teletja ali goveja jetra operemo in zrezamo na večje, srednje debele kose, prevajamo jih v moki in jajcu ter pečemo na vroči masli. Ce ta jed ni namenjena otrokom, jo potresemo s poprom, sile ko so jetra cvrta, jih osoli-

vendar le toliko, da jih lahko s poprom ter zrezemo na liste. Zabelimo z oljem in kisom, po okusu pa potresemo s poprom, ter rahlo zmešamo. Solato pripravimo nekaj časa pred jedjo, da se enakomerno prepoji z zabelo.

Osmomarčno razočaranje

»Kako si praznovala dan žena?«
»O, čudovito! Domov sem prišla ob štirih zjutraj. Da bi potem slišala moža...!«
Tako sta se v ponedeljek pogovarjali dve nedeljkem kot je vlak sopihal proti Sentjurju. Pa me je to vzpodbudilo, da sem kasneje mnogokje povprašala, kako so praznovali dan žena.
Dvorana okrajne zadružne zveze v Cankarjevi ulici je bila prejšnji teden večer za večerom polna. Pozno v noč, ali ure — so se razlegali zvočki harmonike in klarineta. Pri »Kladivarju« so praznovalje zalili s precejšnjimi količinami alkohola. Povedali so mi, da na žene ni nič kaj dobro optoval. Bile so baje zelo »srazigrane« in reklo so, da je to v resnici njihov dan, da ga niso še nikoli tako veselo praznovali in — ne vem kaj še vse.
»Veš, kje sem bil zadnjič?« me je oprasal znanec. Ko sem odkimala, mi je povedal: »Igral sem na prostavi dneva žena v dvorani Ingrada. Sko-

da, da nisi tega videla!«
Raztegnil je ustnice in se malce posmehljivo nasmehnil. »Kako znate biti ženske vesele!« je še pribil, doignil roko h klubuku in majajoč z glavo odšel po opravkih.
Osmi marec je za nami. Svo ta dan, ki je toliko let pomenil ženam simbol borbe za enakopravnost, proslavili tako kot je treba? Svo stvorili še kaj drugega, kot zapravili denar in se napili alkohola? Mar nismo s tem, ko smo osmega marca hotele pokazati, kako pomembne niso, pokazale, kako napak pojmujejo žensko enakopravnost? Se vam devetega marca sodelavec ni pomilovalno nasmehnil in kaj res niste v njegovih besedah — kako si praznovala dan žena — začutili nekaj prizanesljivega, omalovažujočega? In zdaj se oprasaš — ali smo praznovali dan žena ali smo doživeli drugi pust??
Ni bilo povsod tako, vem! Bilo pa je mnogokje in zato je prav, da ne molčimo. Sicer bomo prihodnje leto spet zatisnili oko!

BLIŽNJICA

Nekaj minut pred zaključkom pouka je prinesel deček iz sosednjega razreda okrožnico. Sportni dan bo, smo zvedeli in na Mrzlico pojdemo.
Zjutraj smo se zbrali pred šolo in nato skupno odinili navkreber proti Mrzlici. Polne tri ure smo hodili, da smo prišli do kočice. Okrepčali smo se in se nato podili okrog doma. Vse je bilo tako, kot sem si prejšnji dan predstavljal.
Okrog štirih popoldne je tovariš učitelj sklical zbor in skupaj smo zapustili kočico. Ko smo hiteli nazdol, se nas je dvanajst štetnikov odločilo, da pojdemo po bližnjici. Toda — naenkrat

nam je zmanjkalo poti. Izgubili smo orientacijo. Vedeli smo le to, da moramo nazdol in nazdol. Prišli smo v temen gozd, ki je bil ves prepleten s trnjem. Naprej nismo mogli, nazaj pa tudi nismo več znali. Poslali smo »izvidnico«. Po dolgem iskanju sta tovariša našla pravo pot. Prej prestrašeni, smo zdaj pogumno stekli nazdol. Vsi opraskani, raztrgani in umazani smo dohiteli tovariša in ostale sošolce.
Dobro si bom zapomnil ta športni dan in nikdar več ne bom koval svojih načrtov.
Jože Rovščnik,
6. a r.
Prebold

za mlade bralce

Nikdar več na vrh Babičin

Bilo je hladno poletno jutro. Prvi sončni žarki so obsijali vrhove dreves in se nato pomikali vedno niže, dokler niso oblili na tleh. Z bratrancem in bratom smo se odpravili v gore. Prčutim smo se kot pravi planinci, saj smo imeli s sabo tudi — tisto nesrečno vrvo.
Hodili smo že precej časa, ko smo zagledali vrh Kamčiča, ki je kraljeval nad dolino, zavrt v meglo. Zdel se nam je čisto blizu, vendar smo se dolgo hodili, da smo se začeli vzpenjati. Utrujeni smo prišli na vrh. Kako veličasten je bil pogled na dolino! Proti severu se je razprostirala vas in v sredini se je dvigal proti nebu visok cerkveni zvonik. Udaril je zvon.
Hoteli smo si nabrati nekaj rož,

toda te so bile na polici pod skoraj desetmetrskim prepodom. Privežali smo vrvo na skalo, in jaz sem se po njej spuščal proti polici. Mene so izbrali za ta posel zato, ker sem bil najlažji. Nekaj časa sem se kar dobro drsel, nato pa sem se začel majati in ko je manjkalo do dna le še tri metre, se je vrvo nenadoma utrgala. Radel sem na skale. Noge in roke sem si potakel in tudi na obrazu se je pokazala kri. Prestrašil sem se. Kaj sedaj? Pod mano prepod, nad mano pa visoka stena in na vrhu oba prestrašena tovariša. Treba je bilo vrvo zvezati. Dobro sem se izmučil, ko sem jima z metal na vrh. Skrbno sta zvezala oba konca in mi jo spustila dol. Previdno sem splezal po njej. Tokrat je šlo vse po sreči. Bil sem na vrhu, toda brez rož. Morali smo kralja pustiti tam, kjer so bile. »Nikdar več na vrh,« sem si mislil.

Ob Teharski cesti na bregu stoji hiša, kjer stanuje moja stara mama.
Zelo, zelo jo imam rad in smili se mi, ker mora skoraj vedno ležati. Pred leti so ji namreč v bolnici odvezli nogo in zdaj se lahko odpre v vozičku. Tako je najraje doma in srečna je, kadar jo otroci obiščejo. Najlepše je za njen rojstni dan, ki ga slavi meseca decembra. Od najmlajšega pa do najstarejšega se postavimo v vrsto. Vsak ji izroči skromno darilce. Ker pa zdaj pozimi ni rožic, ki jih ima stara mama najraje, me je mamica naučila to-le čestitko.
Tako sem ji povedal:
»Ko bi rožice zdajle cvelete, najlepše potrgal bi sam, jih babici svoji prinesel in podaril za rojstni j dan.«

Srečali smo TITA

Meseca maja so se za nami zaprla solska vrata. Nekateri so šli na morje, drugi v gore, jaz pa sem se z mamico odpravil na Gorenjsko. Najprej sva se ustavili v Ljubljani.
Nekoga sončnega popoldneva sva se sprehajali po mestu in opazili, da je nekaj ulic zaprtih za ves promet. Na pločnikih se je zbralo veliko ljudi. Zvedeli

smo, da čakajo Tita. Tudi mi smo se pomešali mednje in radovedno pričakovali predsednika republike. Prišel je. S soproga Jovanka sta se napolila proti avtomobilu, mi pa smo ju burno pozdravljali. Videla sem Tita!
To je bil zame najlepši dogodek preteklega leta!
Karmen Pavlovčič,
Bukovžlca 47

POTICA

Bili so novoletni prazniki. Mama je spekla potico, ki je bila kar lepo »črviva«. Nekaj smo je že pospravili na Silvestrovo, ostalo pa naj bi počakalo na Novo leto. Pa sta šla očka in mama k znanec. S sestro sva ostala sama doma. Nekaj časa sva se igrala, nato pa sva se spomnila dobre potice. Vzel sem stol in vzpela sva se do police, kjer je bila potica. Vedela sva, da je tisto, kar je »črvivo«, najboljšje. Z

drobnimi prstki sva torej »tisto« izkopala in nadaljevala to čedno opravilo tako dolgo, da je ostalo le še testo. Dolgo sva si potem še obilozvala dolge prste.
Ko pa sta prišla očka in mama domov, je bilo konec veselja. Za kazen sem moral jesti tudi tisto, česar sva se prej izogibala. Še kar poveni sva jo odnesla, kajne?
Jeršič Milan,
Velenje 23

GAD NA SRAJCI

Bil sem pri stari mami na počitnicah. Prejšnji dan smo sušili seno, zato sem se dan na to smel vse dopolne kopati. Spremljal me je eden od novih prijateljev. Odložila sva obleko in skočila v vodo. V vodi pa sva se kmalu utrudila in tudi mrzlo nama je postalo. Počas sva splavala k bregu. Tam sva se osušila in nato segla po obleki. Oblekel sem hlače, nato pa stegnil roko še proti srajci.

»Pazi!« je zavpil prijatelj. Pogledal sem na srajco in odrevel od strahu. Na njej je ležal velik gad. Nekajkrat je siknil proti nama, nato pa je počasi splazil nazaj v svoje kamnito kraljestvo. Jaz pa si še nekaj trenutkov nato nisem upal seči po srajci. In preden sem jo oblekel, sem jo nekajkrat poštono strelal.
Miran Ahlik,
Gubčeva 5
Velenje

France Kramer,
Medlog 51
Celje

Stanko Jezernik,
Kajuhova 10.
Celje

Pust je mimo in na marsikaterih ličkah se vedno rdeči šminka. Toda tudi to bo izginilo — in na pust bodo ostali le še veseli spomini. Eden takih je prav gotovo tudi ta-le fotografija. Prikazuje cibicane varstveno vzgojne ustanove Ofona Župančiča med pustno »gostijo«. Dober tek!

Namesto odgovora

KORISTEN POMENEK

POTREBEN JE TESNEJSI STIK Z MLADINO — PROSVETNO DRUŠTVO BREZ MLADINE LE TEŽKO VOTARITI — ZIVAHNA IZMENJAVNA MENJE — ISCEMO POTREBNE PROSTORE — ALI JE BILA OBCINSKA POLITIKA PRAVILNA — ZAKAJ SESTANKI V GOSTILNAH — FORMALISTIČNO STALISCE KMETIJSKE ZADRUGE. ALI BOLJE ZGUBLJEN STIK S PREBIVALCI PO ZDRUŽITVI...

Pred kratkim smo pisali o negotovostih med mladinsko organizacijo in prosvetnim društvom v Retici ob Savinji. To pismo, ki ga objavili, je napisal mlajšec iz njihovega kraja. Opozoril je na nekatere probleme, ki jih v tem kraju morali rešiti. Pokazalo se je tudi, da je imel estavek kljub svoji ostrini in nekaterim manjšim netočnostim veliko zaslug, da se bodo poleg zadeve lahko uredile. Hkrati pa so izbili na dan novi problemi, ki so doslej bili le predmet pogovorov, vzrok za negotovosti in slabljenje delavnosti mladinske in drugih organizacij.

Na Retici so se namreč mladinci domenili, da se bodo sestali člani upravnega odbora prosvetnega društva, katerega so tudi sami člani ter da se bodo o teh problemih odkrito in brez zamere pomenili. Sestanek je sprva bil nekoliko preoster, a je polagoma dobil ustvarjalno obeležje. Ko so bila mimo očitana pobjestranjskih slabosti, ki so dejansko privedla do tega malega spopada na vasi, se je začela prav živahna razprava.

Pomenili so se o težavah prosvetnega društva, ki se bori z vsemi mogočimi problemi in nazadnje tudi s tiho grožnjo lesenega odra, da se jim bo lepega dne podrl. Načeli so tudi razpravo o pomanjkanju prostorov za klubsko in družbeno dejavnost, ki tudi zavira pripravo ustreznih predavanj, s katerimi bi lahko

poglobili svoje znanje in se seznanili s težavami, problemi in uspehi družbenega upravljanja. Pomanjkanje ustreznih prostorov je nastalo, kot smo lahko slišali na sestanku, ker je občina vselila v prostore prosvetnega doma stranke, ki zasedajo manjšo dvorano in oritiktine ter prostor, ki bi lahko služil klubskim namenom. Prav tako so omenili, da ni prav, ker ne morejo uporabljati dvorane v poslopiu kmetijske zadruge, čeravno so jo mladi združniki pred združitvijo z mladinsko organizacijo pridno uporabljali. Izpade nazadnje tako, kot da bi s to reorganizacijo mladi združniki ne bili več isti ljudje. Vendar ni tako, kajti delo mladinske organizacije bi moralo segati tudi na to področje.

Ali ni to čudno

Tovariš urednik!

Pred kratkim sem nesla v Kmetijsko zadruogo Kozje 7 kilogramov fižola. Za sedemsto dinarjev sem nameravala kupiti sladkor in sol za družino. Fižol je sprejel kmetijski tehnik zadruge, ki pa mi je na veliki vagi nameril samo pet kilogramov. Čeravno sva ga z možem prej natanko izmerila, nisem upala ugovarjati zaradi zamere, ki bi se mi lahko še huje maščevala. S solzami v očeh sem odhajala domov, kajti 200 dinarjev za našo družino že kar precej pomeni.

je. No, zaradi tega ni čudno, da so morali mladinci imeti svoj občni zbor kar v gostilni.

Na sestanku so se tudi podrobno pomenili o odnosih mladih ljudi do starejših, ki bi morali biti polni volje do sodelovanja in v znamenju spoštovanja let. A tudi obratno velja, kajti mladi ljudje občutijo podcenjevanje zaradi mladosti navadno kot hudo krivico, ki jo mladi človek le težko odpusti. Vsekakor pa je sestanek na Retici bil zelo uspešen, saj so no objavljenem mnenju v rubriki »Vaše vrstice«, v tem kraju ubrali najbolj koristno pot, in sicer da so pojme, težave in nekatere zamolčane probleme ter nakazane slabosti popolnoma razčistili. V kratkem bo tudi občni zbor prosvetnega društva, kjer bodo izbrali novo vodstvo, dosedanega predsednika kot ustanovitelja društva in mladinske organizacije pa bodo še naprej zaposlili za sodelovanje in koristne nasvete, ki jih jim lahko res v veliki meri da.

-mi

Vaše vrstice

To ni pravilno

Tovariš urednik!
Čeprav se je pripetilo konec januarja, menim da še ni prepozno. V bolnici v Celju je bila moja žena, kateri sem v priporočnem pismu poslal dokument in obširno zasebno pisanje. Rodil se nama je otrok; kdo torej ne bi napisal prav zasebnega pisma, ki je bilo namenjeno samo ženi. Pismo je prispelo v bolnico, kakor razberemo iz poizvednice pošte. 20. januarja. Žena je zapustila bolnico 21. popoldne, vendar pisma ni sprejela. Sprejela pa ga še do danes ni. Pošta je svojo dolžnost v redu opravila, zataknilo se je v bolnici. Upravičeno sem terjal od pošte, da mi pismo vrne, saj sem ga poslal priporočeno.

Zgodilo pa se je drugače. Preko matičnega urada sem navsezadnje sprejel dokument, ki sem ga poslal v pismo, toda pisma ne. Kdo je imel pravico odpreti privatno pismo in to še priporočeno povzru, ki je bilo čitljivo natipkano naslovljeno osebo na mojo ženo? Mirno lahko trdim, da to ni pravilno. Takega ravnanja nisem pričakoval in sem upravičeno ogorčen. Le kdo je imel pravico prebrati misli, ki so bile namenjene samo moji družini, moji ženi! Morda so mi

hoteli storiti uslugo, ko so odprli pismo in posredovali dokument matičnemu uradu? Toda to je zame slaba usluga. Kje je obširno pismo, ki ga nihče drugi ne bi smel prebrati? Če naslovnika ni, bi morali pismo vrniti pošiljatelju, ker je bilo priporočeno poslano. Preseneča pa me tudi, da v 24 urah niso mogli v bolnici sami dostaviti pisma naslovnici, ki je takrat še bila tam? To, tovariši, ni pravilno!

Rudi Lešnik, Podčetrtek

FOTO ZAPISEK

Sprehod po Velenju

Sprehod po Velenju nas spominja na pravljico o čarobni palčici. Tako se vsaj zdi obiskovalcu iz drugih krajev, ki ne pozna vseh malih in velikih težav Velenjčanov, ki so še ostale kot dediščina preteklosti in polpreteklosti. Tedaj je bilo Velenje res mala, stisnjena vasica izpod gradu.

To mnenje ni neutemeljeno, saj je novo mesto ob Paki vse polno kontrastov, kot da bi čudežna roka (dejansko ne gre za čudežno, temveč žuljavo roko rudarja) v hitrici pozabila s čarobno palčico udariti povsod. Tako se nam med dvema stolpnicama v ozadju (1. posnetek) pokaže stari šaleški grad. Idilična je ta slika, vendar do nje velenjski rudarji niso prišli lahko. Že naslednji posnetek nam kaže prizor ispred velenjskega zdravstvenega doma. Dva tovariša sta z osebnim avtomobilom na vso hitrico pripeljala poškodovanega delavca do ambulante. Pomagata mu tudi po poti, ker je poškodeba med delom bila huda. Pa tudi delo v rudniških obratih in zlasti v jami je težavno — včasih še preveč.

Vendar velenjski rudar ve, da plod njegovega dela ne pobirajo tuji lastniki, da ni več mezdni delavec, temveč da dela zase in svojo družino, da upravlja tudi sam z rudnikom. Skratka, prav dobro ve, da se je v tem koncu Saleške doline v zadnjih desetih letih mnogo spremenilo. Tako nam (tretji posnetek) pogled na parkirni prostor pred veleblagovnico pokaže da trud zares ni zaman. Mali parkirni prostor je že vse premajhen za kopico fižkov, ki čakaio na lastnike, da se vrnejo iz trgovine ali z opravkov. Televizijske in UKV antene na strehah še enkrat potrjujejo to trditve.

V tem času pa se je hitro spreminjala tudi miselnost rudarjev v dolini. Za ta kraj so včasih bile značilne barake in gostilne. Danes so za Novo Velenje značilne stolpnice, svetilne grede, zeleznice in podobno. Kier na je morala ostati še kaka baraka, ki jo rabimo (4. posnetek) so jo Velenjčani zakrili z lično lesenno mrežo, ki tudi ta kontrast omilituje. Če pa še naprej pobrskamo po njihovem mestu s kamero, bomo lahko ušli gradbišče nove samopostrežne trgovine (5. posnetek). Ta nam tudi pove, da v Velenju niso pozabili na vznooredno gradnjo vseh objektov, ki jih prebivalci sodebnega mesta potrebujejo. To velja za delavnice, trgovino, hotel, obrat družbene prehrane in ne nazadnje tudi za novo samopostrežno trgovino. Razen tega pa so preskrbovalna podjetja založila precej prizadevanja, da bi prebivalcem kar najbolje ustregli. Tako je tudi kmetijsko gospodarstvo Salek uvedlo dostavljanje mleka na dom (6. posnetek) v steklenicah. To je kratka podoba današnjega Velenja, podoba, ki nam pokaže večinoma sončne strani, težave pa bo morda ujela naslednjič. Prepričan sem, da jih bo mnogo manj. Srečno!

Lokalni promet v Celju

Tovariš urednik!
Celjsko Avtobusno podjetje je pred časom uvedlo redne lokalne avtobusne vrede do Loznice in Hudinje. Pozneje so hudinjsko prago podaljšali do Skofje vasi. Prebivalci obrobih krajev so ta ukrep toplo pozdravili. Morda se bo sicer pokazalo, da bodo pregozste vožnje do Skofje vasi potrebno zredčiti ali pa da bo treba vrogo še podaljšati do Vojnika. Vendar bi si želeli še več postajališč. Na progi proti Skofji vasi bi bilo potrebno postajališče nekje pri hudinjski šoli in v Smarjeti — morda pri gostilni »Sotošek«. Tako bi ustregli prebivalcem iz Smarjete ter vsem, ki se nanjo naslanjajo. Upam, da bo to željo prebivalcev avtobusno podjetje lahko izpolnilo.
Ivan Prekoršek
Celje

Pomankanje zdravnikov

Tovariš urednik!
Sindikalna podružnica zdravstvenih delavcev iz Nazarij nam je poslala dopolnilo k sestavku »Veliko pomanjkanje zdravnikov«. Takole nam pišejo?
V zdravstvenem domu Nazarije so se v sedmih letih izmenjali trije zdravniki, eden pa v Gornjem gradu. V dveh primerih je imel materialni činitelj glavno besedo, tretji primer pa je nastal zaradi kazenske odgovornosti. V Gornjem gradu so na odločitev vplivale politične organizacije, ki so imele za svoj nasvet temeljite razloge. Razen tega drugih sprememb in želja v Nazarijah ni bilo. Medtem ko smo za Gornji grad prešli le eno resno ponudbo. To hkrati potrjuje zelo slabo zanimanje zdravnikov za namestitev v tem predelu celjskega okraja, in sicer kljub temu, da krožijo razpisi za to delovno mesto že sedem let. Tako ni drugega izhoda, kot da potrebno preventivno in kurativno delo na tem področju do rešitve problema opravljajo štirje zdravniki. O teh vprašanih so volivci razpravljali v Nazarijah in v Gornjem gradu, nekoliko tudi v Bočni, in so se tudi zavzemali za ureditev tega vprašanja.
SP zdravstvenih delavcev Nazarije

'Doma pa me je mož še okregal. Zahteval je tudi od mene, da takoj naslednji dan nesem znova fižol v zadruogo k istemu tehniku. Naslednji dan sva ga z možem namerila natanko 8 kilogramov in 10 dekagramov. Tudi sedaj je nameril 5 kg. Ugovarjala sem, češ da smo fižol stehitali, a se je zgovarjal, da malo količino težko tehta. Ko sem mu pojasnila, da lahko stehita fižol na manjši tehtnici ali pa da ga sama nesem stehitat v trgovsko poslovalnico, je zgrabil vrečko in jo stehital na pricizni tehtnici s krožnim kazalcem. Te tehtnice doslej nisem opazila v poslovalnici. Ko je tu stehital fižol, je tehtnica pokazala 8 kilogramov. To količino mi je tudi takoj v gotovini plačal.

KAR TROJE JE PRI TEM ZANIMIVO.

- Kdo pobere viške, ki s takim ravnanjem nastanejo?
- Zakaj mi ni brez ugovaranja tehtal na precizni tehtnici?
- In zakaj mi je drugo prodajo poravnal z gotovino, prvo pa sem proti računu plačala pri blagajni?

ALI TO RES NI ZELO CUDNO?

Slavica Kozjansko

Pomanjkljivosti na šentjurski pošti

Tovariš urednik!

Prebivalci območja, ki ga pokriva šentjurska pošta že nekaj časa opažamo nekatere pomanjkljivosti, ki bi jih lahko na tej ustanovi hitro odpravili. Tako so večkrat zabrisani žigi z datumi prihoda pisma na pošto, včasih pa tega žiga sploh ni. Razen tega poštne pošiljke večkrat nerazumljivo dolgo zamujajo.

Menim, da bi koristilo ugledu ustanove, če bi te pomanjkljivosti odpravili, hkrati pa bi prebivalcem s tem zelo ustregli.

Feliks L. Sentjur

Kje je šola

Ce se ustavimo v kraju, ki ga ne poznamo, ali pa ga poznamo samo bežno, navadno povprašamo za mesto ali hišo, ki jo iščemo, starejše ljudi. Kar nekam umljivo se nam zdi, da starejši ljudje bolje poznajo svoj kraj. To je navadno tudi res, hkrati pa to ne more biti še dokaz, da otroci domačega kraja ne bi poznali. Ne samo pionirji, tudi cicibani poznajo mnogokrat prav dobro rodno vas.

Napravili smo poizkus in se prepričali. V Gotovljah smo hoteli obiskati šolo. Zvedeli smo namreč, da so otroci v tej šoli naredili precej zanimivih reči kljub slabim pogojem dela in pomanjkanju orodja. Zanimali so nas predvsem ročni izdelki malih prebivalcev tega kraja. Pa smo se ustavili v sredi vasi. Ljudje so se skoraj čudili, da smo za nasvet povprašali malega Janezka. Tri leta ima komaj, vendar ni bil v zadregi. Pokazal nam je, kje je šola. No, pa ne smete misliti, da je lahko pokazal na šolo, saj se s tega mesta ni videla. Janezek sicer ni poznal pojmov levo, desno naravnost in podobno. Zato nam je kar z malo ročico kazal pot. Najprej greste tako (pokazal je na levo), potem zavijete tako (ročica se mu je obrnila na desno) in tako (pa je pokazal naravnost). Na koncu

nam je povedal še, kako mu je ime in koliko let ima.

Ravnali smo se po njegovih besedah, kajti verjeli smo mu. Prepričal nas je še, da bi tudi on rad hodil v šolo in da bo tudi sam izdeloval hišice za ptičke, kot so na šolskem vrtu (posnetek).

Pred šolo — Gotovlje 73 — pa smo ustavili še malega Franceta. Tudi ta je vedel, da je šola naslednja stavba, čeprav bo še dobre tri leta čakal, da bo smel enakopravno vanjo.

No, vidite, tako smo tudi s pomočjo cicibančev prišli na cilj. -mi

Iz sodne dvorane

Zadnji dan obravnave

V torek dopoldne se je končal dokazilni postopek glavne obravnave, v sredo na je bila glavna obravnava zaključena z govori zastopnice obtožbe, zagovornikov in zadnjimi besedami obtožencev.

Sodni izvedenec je v svojem izvajanju podrobno pojasnil tehnično plat sistema delovanja in izvajanja kaznivih dejanj v Ljudskem magazinu. Poudaril je, da se je spričo posebnih pogojev obseg kaznivih dejanj tako razmahnil, da bi le težko ugotovili vsa kazniva dejanja na škodo skupnosti, potrošnikov in delov-

nega kolektiva v Ljudskem magazinu.

Zastopnica obtožbe je v svojem izvajanju spremenila nekatere dele obtožnice in jih prilagodila zaključkom, ki jih je lahko povzela iz dokazanega postopka na glavni obravnavi.

Posebej pa je omenila družbeno škodljivost primera Ljudski magazin, ki je pokazal, da je Ljudski magazin spričo čudnega poslovanja in sistema, ki je tako poslovanje omogočil, postal pravo leglo kriminalnih dejanj in šola v slabem pomenu besede za mlade ljudi. Sistem poslo-

vanja v Ljudskem magazinu pa je terjal tudi eno mlado življenje in mnogo uničenih usod, družin in nazadnje tudi upor staršev. V tem pa je dejansko največja družbena škoda, ki bremeni skupino obtožencev na obravnavi. Čeravno to ni modificirano kot posebno kaznivo dejanje, pa je moralna odgovornost zato toliko večja.

Zastopniki obtoženih so skušali z nekaterimi pravnimi formulacijami omiliti težo obtožnih, v nekaterih primerih so zahtevali spričo posebnih pogojev oprostitev, v drugih pa milo kazen.

Zanimivo pa je bilo neenotno mnenje, ki je izzvenelo iz njihovih besed, ker so čeni obremenjevali organizacijo poslovanja in sistem dela v Ljudskem magazinu, drugi pa so trdili, da je ob tako razbohotenem sklopu kaznivih dejanj odgovornost vodilnih ljudi bila zmanjšana.

Na koncu so v zadnjih besedah govorili tudi obtoženci, ki so za dokazana dejanja prosili milo kazen.

Ravnanje je bilo nezakonito

Pred dnevi je bila civilna obravnava zoper Ireno Brišer, ki je, kot smo poročali v sestavku »Gangsterski podvig pod pokopališčem, hotela na silo utesniti stanovanjko Zdolškovo. Tedaj je s pomočjo večjega števila delavcev naredila poleg vrat v stanovanje Zdolškove luknjo, skozi katero je odrla v stanovanje. Spojo samopoljo je ponovila dvakrat.

Sodišče je v civilnem postopku ugotovilo, da gre za izrazito samovoljo in je odredilo vzpostavitev starega stanja.

Razen tega se bo Irena Brišer zagovarjala tudi za kaznivo dejanje, ki ga je s tem izvorila. Tako bo v tem primeru razpravljal tudi senat kazenskega oddelka Okrajnega sodišča v Celju.

TELESNA VZGOJA IN ŠPORT

Nad 160 igralcev

NA OKRAJNEM PRVENSTVU V NAMIZNEM TENISU

Skupina pionirk na okrajnem prvenstvu v telovadnem mnogoboju

V nedeljo dopoldne je bila telovadnica prve osnovne šole v Celju prizorišče zanimivih borb na letošnjem okrajnem prvenstvu v namiznem tenisu za posameznike. Ze dejstvo, da je na tekmovalcu nastopilo nad 160 igralcev vseh starosti in obeh spolov, dokazuje, da ima ta igra z malo belo žogico veliko aktivnih simpatizerjev in da je morda prav zdaj napočil čas, ko bi lahko celjski ping-pong znova krenil korak naprej in skušal doseči nivo, ki ga je zavzemal nekoč.

Ce bi zdaj skušali ožviti partije, ki so se vrstile na petih mizah, bi morali zapisati, da je Metka Deželakova z lahkoto osvojila naslov najboljšije pionirke v namiznem tenisu. Mala Podgorškova ji ni bila dorasla.

Dosti več »ognja« je bilo med pionirji. To je razveseljivo dejstvo, saj se niso predajali malodušno, temveč šele potem, ko drugače že ni moglo biti. V finalu je Niko Markovič iz Zaleca s težavo odpravil Celjana Poznič. Slučaj je hotel, da sta se ta dva igralca srečala še enkrat in sicer v skupini mladincev. Tokrat pa se je član celjskega partizanskega društva oddolžil pionirskemu prvaku. Sicer pa si je Joško Mi-

keln priboril prvo mesto med mladinci brez naprežanja. Nekaj več dela je imel le z Gajškom, ki se popravlja od turnirja do turnirja.

Zelo zanimive so bile borbe mladink. Tu je nekaj računov prekrizala Vipavčeva iz Mozirja, ki se je nazadnje uvrstila v finale, kjer pa je izgubila z Dragico Gajškovo 0:2. Tako si je članica celjskega partizanskega društva zaslužno priborila vzdevek najboljšije mladinke v okraju.

Pri članicah je Rakunova iz Smartnega ob Paki potrdila, da zaenkrat še nima resnejše nasprotnice. Na turnirju ni izgubila niti enega niza. V finalu je premagala Koničovo 2:0. Hvalevredna je ugotovitev, da je nastopilo kar petnajst članic.

Svojevrsten razplet je imel nastop članov. Za favorite so veljali zlasti mlajši tekmovalci, kot Jazbec, nadalje lanskoletni zmagovalci Rehar, pa Roje, Vrtačnik, Podgoršek, Mikeln in drugi. Pa se je zgodilo, da sta izravnala predvojnemu dobi in prvih let po vojni, Jože Coh in Milan Božič, povsem prekrizala račune mladim. To je zlasti uspelo Božiču, ki je zasedel prvo mesto in odpravil vse svoje nasprotnike z 2:0.

Tej zmagi, ki je prišla čisto živjen planac je M. Božič dodal še eno — prvo mesto v skupini starejših članov. Finalna igra med Cohom in zmagovalcem je bila najlepša igra turnirja sploh. Uspel turnir posameznikov so zaključili z nastopom moških dvojic, kjer sta Coh in Rehar po zaslugi večje ofenzivnosti opravila z L. Rebeuškom in M. Božičem v dveh nizih.

MLADINCI (14): polfinale: Vipav- Podgoršek 2:0 brez borbe, Gajšek - M. Deželak 2:1; finale: Gajšek (Celje-mesto):Vipavc (Mozirje) 2:0.

MLADINCI (45): četrtfinale: j. Mikeln-Kostomaj 2:0, Gajšek-Adamci 2:1, N. Markovič-Polak 2:0, Poznič-Karže 2:0; polfinale: Mikeln-Gajšek 2:1, Poznič-N. Markovič 2:1; finale: Mikeln (Zalec) Poznič (Celje-mesto) 2:0.

CLANICE (15): četrtfinale: Rakun- Nedejkovič 2:0, Gajšek-Kokot 2:0, Krasar-Sovine 2:0, Konič-Burger 2:0; polfinale: Rakun-Gajšek 2:0, Konič-Krasar 2:1; finale: Rakun (Smartno ob Paki)- Konič (učiteljske) 2:0.

CLANI (48): četrtfinale: Božič-Gajšek 2:0, Podgoršek-Jazbec 2:0, T. Mikeln-Coh 2:1, Roje-J. Mikeln 2:0, polfinale: Božič-Podgoršek 2:0, T. Mikeln-Roje 2:0; finale: M. Božič (Gabarje)-T. Mikeln (Zalec) 2:0.

STAREJSI CLANI (6): polfinale: M. Božič-Mikeln 2:0, Coh-P. Božič 2:1; finale: M. Božič-Coh (oba Gabarje) 2:0.

DVOJICE (13): polfinale: L. Rebeušek-Burger-Podgoršek 2:0; finale: Coh-Re-M. Božič-Jazbec-Roje 2:1, Coh-Rehar: har:L. Rebeušek-M. Božič 2:0.

Zimski plavalni bazen

Ko je predsednik železničarskega plavalnega kluba Neptun tov. Jože Colnar poročal na občnem zboru o delu, uspehih in težavah, je na prvem mestu poudaril pomanjkanje trenerjev in plavalnih inštruktorjev. Brez teh strokovnih kadrov, je se dejal, ne bomo dosegli večjih uspehov niti v množičnosti, niti v kvalitete. Zato nam je to dejstvo govori, kam bomo morali usmeriti našo glavno pozornost.

Lansko plavalno, ali bolje rečeno tekmovalno sezono so uspešneje zaključili moški člani Neptuna, kot ženske. Za vaterpolo pa lahko rečemo kvečjemu to, da ni napredoval, temveč močno stagniral. Neptun lani ni uspel z organizacijo plavalne šole, kar mu ne moremo šteti v posebno čast, saj bi dolžnost kluba ne smeela biti samo v skrbi za tekmovalno smer udeležencev, temveč tudi (ali morda predvsem) v tem, da nauči čim več mladih ljudi plavanja.

Lani je Neptun združil nekaj nad sto aktivnih članov in članic. V kolikor ni dosegel zavidljivih uspehov na polju množičnosti, pa lahko ugotovljamo lepo rast kvalitete. To se posebej velja za nekatere posameznike, kot so Vrhovšek, Orel, Vosiček, Janez Goršič, Toplak, Radčević, Zupančeva, Pijanovca itd. Med njimi je največje uspehe zabeležil Dani Vrhovšek, ki se je uvrstil celo med kandidate za evropsko prvenstvo. Z njim ter po zaslugi nekaterih drugih plavalcev, kot so Orel itd. je Neptun lani prvič prodrl med imena najboljših plavalnih klubov. Prva stopnja kvalitete je tu, za drugo pa bo treba napraviti nekaj več. Plavalec bo treba namreč omogočiti nepretrgano vadbo, ali z drugimi besedami — Celje najno potrebuje zimski plavalni bazen.

O kvalitetni rasti v Neptunu pa pričajo še nekateri drugi rezultati in ne samo uspehi, ki so jih dosegli starejši tekmovalci. O njej govorijo pionirji, kot so Rojski, Cevnik, Ložarjeva, Verderberja in drugi, ki so dosegli že prve izredno lepe rezultate v bazenu. O njej pa govori še kopica mladih plavalcev, ki stojijo za njimi in se dan za dan v poletnem času, poganjajo v vodo in pridno vadijo.

Na občnem zboru pa ni bilo govora samo o njih in njihovih rezultatih, temveč tudi o nečem drugem. Izredno porazno in zaskrbljujoče je bilo poročilo disciplinskega odbora, ki je imel polne roke dela, saj je moral izreči kar devet opominov ter dva stroga ukora. Vse to kaže, da z disciplino nekaj ni v redu.

Posebno poglavje v klubskem delu pa je odprlo poročilo predsednika gospodarskega odbora tov. Ložarja. Lani se je dejavnost tega odbora manifestirala v ureditvi čistilnih naprav, v dograditvi otroškega bazena, v prirejanju sobnih zabavnih in plesnih večerov in podobno. Zanimiv pa je predlog, da naj se v letošnji sezoni formira posebna uprava kopalnice, ki naj samostojno upravlja objekti, ki ga bo treba v najkrajšem času dovršiti.

Smučarski skoki na Paškem Kozjaku

Medtem, ko so se alpski vozači pomerili na Slemenu, so ljubitelji smučarskih skokov nastopili na Paškem Kozjaku. Tudi tu je bilo na vrsti okrajno sindikalno prvenstvo, kateremu se je pridružil še okrajno prvenstvo pionirjev. Slednje je bilo posvečeno jugoslovanskim pionirskim igram.

Na obeh tekmovalnih je nastopilo 45 skakalcev. Med člani sindikalnih podružnic sta se kar dva tekmovalca povzpela na prvo mesto in to Mako Švener (Rudnik Iginja Velenje), ter Roman Zager (Termoelektrarna Soštanj), ki sta zbrata-195,4 točke. Drugi je bil Tone Zager (Metka) -187,9, tretji pa Janko Zilnik (Ingrad) 185,4.

Med pionirji je najboljši uspeh dosegel Jože Javornik iz Velenja s 162,5 točk, 2. Rudi Kurjak (Soštanj) 161,4, 3. Marjan Jakob (Vojnik) 137,9 itd.

PODRIBNI REZULTATI

PIONIRKE (6): finale: Metka Deželak (Celje-mesto): Podgoršek (Smartno ob Paki) 2:0.

PIONIRJI (28): četrtfinale: Poznič-Roja 2:0, Z. Mravlje-Petrič 2:1, Kolšek - rezultat postavil Ratej s 869 podrtimi lesi, je bil v drugem najboljši Vanovšek z enim samim kegljem manj.

Rakunova — najboljša igralka namiznega tenisa v celjskem okraju

KEGLJI PADAJO...

V tekmovalju najboljših slovenskih in hrvatskih moštev, ki sodi v priprave za svetovno prvenstvo, je moštvo celjskih kegljavev nastopilo v Zagrebu. V prvem dvoboju z Lokomotivo iz Reke so zmagali Celjani 4.922:4.948, v povratnem so člani Lokomotive podrli 5.048, Celjani pa 4.901 keglj. Medtem ko je v prvem dvoboju od Celjanov najboljši KOSIC NA KRVAVCU

V soboto in nedeljo so bile na Krvavcu mednarodne smučarske tekme, katerih se je udeležil tudi član celjskega smučarskega kluba Herbert Kosič, ki je v veseloslomu za mladince zasedel častno peto mesto.

SELES IN IRSIC

Od mladih članov celjskega Olimpa, ki so se udeležili republiškega prvenstva v judu, sta se Seles in Iršič in Iršič v težki kategoriji uvrstila na drugo mesto in si tako priborila pravico do sodelovanja na državnem prvenstvu, ki bo v Sarajevu.

PORAZ IN REMI

Po porazu 2:3 (0:2), ki ga je li-gaška enajstorica Kladivarja doživela v sredini preteklega tedna v Velenju, je minulo nedeljo nastopila doma ter na težkem in blatnem igrišču zabeležila neodločen izid 1:1 v dvoboju s članom druge zvezne lige, Karlovcem.

P. Četina in A. Belaj pri posameznikih ZAVOD ZA NAPREDEK GOSPODARSTVA PRI EKIPAH

V nedeljo dopoldne je bilo na smučarskih Slemenu (St. Vid nad Soštanjem) okrajno sindikalno prvenstvo v veseloslomu. Na progi, ki je bila dolga 1.200 metrov in je imela pri 200 metrih višinske razlike 30 vrtacij, je nastopilo vsega skupaj 38 članov ter 4 članice.

Ce izvzamemo Roma, ki se je uveljavil na drugo mesto, potem so tudi to pot imeli glavno besedo starejši tekmovalci.

V ekipnem ocenjevanju so se najbolj izkazali smučarji, oziroma uslužbenci Zavoda za napredek gospodarstva v Celju, ki so v postavi inž. Jože Kopitar, Vendelin Videc ter Jure Kržižnik zasedli prvo mesto.

Podrobni rezultati so bili:

CLANI: 1. Peter Četina (TEP) 62,2, 2. Karel Rom (Plinarina) 62,5, 3. Janko Četina (Zelezinar) 63,4, 4. Marjan Nunčič (Aero) 64,0, 5. Jože Kopitar (Zavod za napredek gospodarstva) 64,1, 6. Dominiko Uršič (Toper) 64,5, 7. Oto Tanjšek (IFA) 70,3, 8. Anton Zimek (IFA) 71,3, 9. Cyril Debeljak (Celjski tisk) 72,1, 10. Pavel Cator (Store) 72,4 itd.

CLANICE: 1. Amalija Belaj (Aurea) 92,8, 2. Albina Horvat (prosveta) 107,0, 3. Hilda Grabar (Center) 163,0.

MOSKE EKIPJE: 1. Zavod za napredek gospodarstva Celje 225,2, 2. Zelezarna Store 255,8, 3. Termoelektrarna Soštanj 257,4, itd.

Med mladimi telovadci

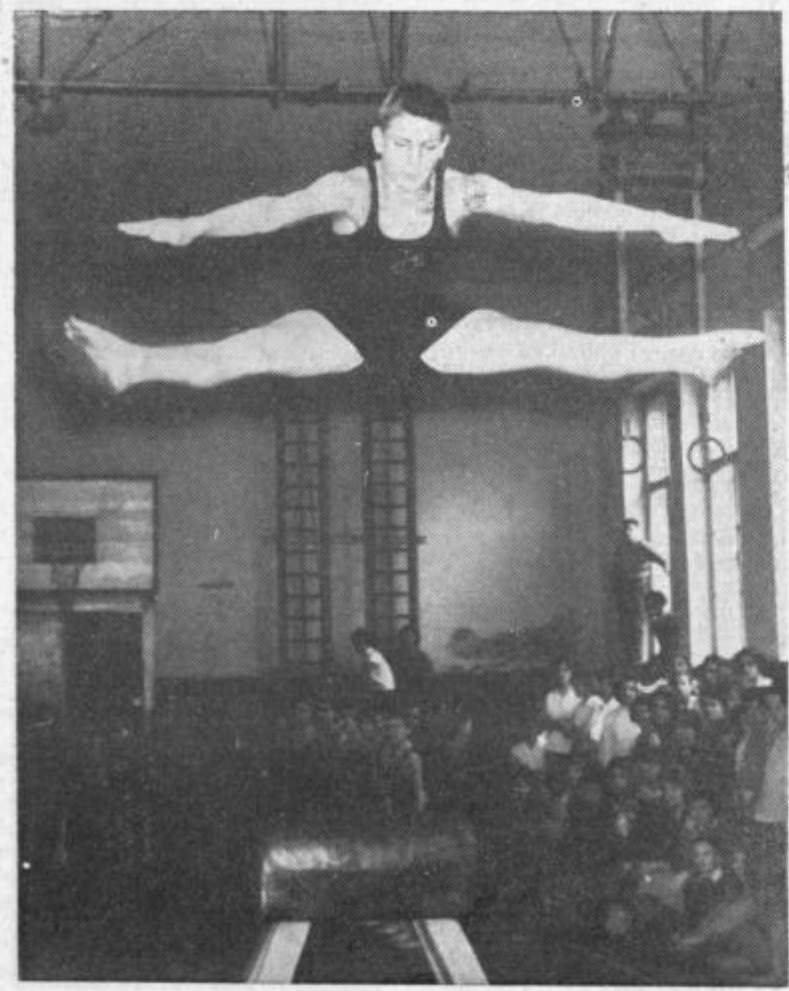
Trinajst vrst mladih telovadcev — pionirjev in pionirk — iz skoraj vseh občin celjskega okraja (pri pionirjih sta manjkali vrsti iz Laškega in Sentjurja, pri pionirkah pa razen teh dveh še iz Konjice) se je v soboto dopoldne pomerilo v telovadnici druge osnovne šole v Celju za naslov okrajnega prvaka v telovadnem mnogoboju. Pred tem je bila še majhna svečanost, na kateri sta spregovorila predsednik okrajnega sveta za šolstvo Marjan Jerin ter predsednik Okrajne zveze prijateljev mladine Drago Cuček.

Vsaka vrsta je morala pokazati svoje znanje v štirih disciplinah: pionirji v preskoku, parterju, na drugo ter v puzanju po vrvi, pionirke pa v preskoku, prosti vaji, na gredi in v puzanju.

PIONIRJI: Preskok: III. Celje 55,45, Zalec 54,15, I. Celje 52,85; prosta vaja: III. Celje 54,50, Slov. Konjice 54,20, I. Celje 55,85; drog: III. Celje 55,55, I. Celje 54,20, Slov. Konjice 54,10; plezanje: III. Celje 60,00, I. Celje 59,10, Rog. Slatina 58,50. Končni vrstni red vrst: I. III. os. šola Celje 222,50, 2. I. os. šola Celje 220,00, 3. os. šola Zalec 219,00, 4. os. šola Slov. Konjice 218,50, 5. I. os. šola Soštanj 214,60, 6. os. šola Ljubno 208,15, 7. I. os. šola Rog. Slatina 208,00. Posamezniki: 1. Medved 38,90, 2. Rudolf (oba III.Celje) 38,75, 3. Cigoj (I. Celje) 37,85, 4. Lakner (Zalec) 37,60, 5. Mrzel (Soštanj) 37,60.

PIONIRKE: Prosta vaja: I. Celje 55,10, II. Celje 54,20, Soštanj 53,20; gred: I. Celje 55,60, II. Celje 54,50, Soštanj 54,30; plezanje: Rog. Slatina 60,90, Soštanj 58,60, Zalec 57,40; preskok: II. Celje 54,90, I. Celje 54,10, Soštanj 54,0. Končni vrstni red: I. I. os. šola Soštanj 220,10, 2. I. os. šola Celje 214,50, 3. os. šola Zalec 212,50, 4. I. os. šola Rogška Slatina 209,2, 5. II. os. šola Celje 205,40, 6. os. šola Mozirje 201,00.

Posameznice: 1. Kos (Soštanj) 37,90, 2. Sroti (I. Celje) 37,80, 3. Mežnarci (II. Celje) 37,70, 4. Dovšak (Soštanj) 37,40, 5. Kokot (I. Celje) 37,40.

Medved, pionirski okrajni prvak v telovadnem mnogoboju, pri preskoku čez kozo

Napadalna podgana

Ce bi se to zgodilo nekje v... bi rekli: — No, ja, saj drugače res ni moralo biti. Tam se pač podgane sprehajajo tudi po cesti če je treba, nihče jih ne preganja.

Da, tako bi rekli, če bi se to na primer zgodilo nekje ob Voglajni.

Toda, ker se napadalna podgana ni pojavila niti nekje ob Voglajni, niti na kakšnem zapuščenem smetišču, ampak na sredini naše najbolj prometne ceste, na Mariborski cesti, je stvar nekoliko drugačna.

Zgodilo se je v ponedeljek okoli sedme ure zvečer.

Na Mariborski cesti je bilo živahno kot vsak dan, ali kot vsak večer ob tej uri. Avtomobili so drveli gor in dol, pa tudi kolesarjevi in peševci ni manjkalo.

Vsem se je mudilo, vsi so hiteli... dokler niso zaškripale zavore avtomobila in dokler se na Mariborski cesti med domom gaberskega Partizana ter hiše, v kateri ima svoje prostore tudi Avto-motor, ni pojavila velika podgana. Pritekla je z leve strani, morda iz kakšnega nepokritega kanala, ali pa morda od drugod. Skratka pritekla je in se pojavila na sredini Mariborske ceste. V tem hipu jo je najprej zapazil čisto majhen cucek. Menda ga je popadel bes, ker se je v njegovem rajuju naenkrat znašla nepoklicana žival. Napadel jo je. Vendar je njegov pogum kmalu splahnel. Zdi se, da mu je podgana pokazala zobe. Zalostno je zacvilil, stisnil rep med noge in jo ucvrl na var-

no, proč od velikanke.

Ta dogodek je za trenutek zavrl promet na Mariborski cesti. Avto, ki je tedaj privozil, se je moral ustaviti in počakati, da je bil prvi spodpad mimo. Da, prvi, kajti takrat nato je sledil še drugi. Namesto, da bi jo mahnila v svoj brlog, se je podgana pogrnala na pločnik in napadla pešca J. J., ki se je vračal iz mesta proti domu. Zapletla se mu je med noge in ga pošeno ugriznila v nezavaro- van gleženj. Ker ni hotela odnehati, je seveda minilo potrpljenje tudi tov. J. J. Vnel se je boj med njegovimi nogami ter podgano. Potrebni je bilo nekaj krepi-kih brč, da je velikanka nazadnje obležala negibna na pločniku.

Sele zdaj so videli, za kakšno podgano je sploh šlo. Brez repa je bila dolga nekaj nad trideset centimetrov. Ko pa jo je pozneje tov. J. J. še stehal, je ugotovil, da je imela kar 1 kilogram in 55 dekagramov. Torej, kar lep kos!

Po tem dogodku je tov. J. J. najprej zavil v najbližjo gostilno, kjer si je kar z navadnim alkoholom razkužil vgriznino, potem pa jo mahnil še k zdravniku, kjer je dobil injekcijo zaščitnega copiva.

Takšen je bil konec napadalne podgane in to sredi najbolj prometne ceste v Celju.

Ta podgana je končala svojo skariero, toda ali ni morda tam naokoli kakšno večje leglo te nevarne golazni.

—oh

Republiško prvenstvo v friziranju

V nedeljo, 18. t. m. bodo Celjani deležni svojevrstnega užitka. Domači klub frizerjev je namreč priredil šestega republiškega prvenstva v friziranju, ki bo v veliki dvorani Narodnega doma.

V osmih disciplinah bo nastopilo nad dve sto tekmovalcev iz vse Slovenije. Prikazali bodo umetnost v striženju moških fri-

zur ter v pripravljanju dnevnice, večerne in fantazijske pričeske. Pripricani smo, da bo prireditelj kos zahtevni nalogi, ki jo ima organizacija takšnega tekmovalanja.

ODSTRANITI JO BO TREBA

Nekdanja protestantska cerkev na vogalu Malgajeve in Jurčičeve ulice je že v takem stanju, da ne samo kazi zunanjo podobo Celja, temveč tudi ogroža življenja otrok, ki se radi igrajam tam okoli. Streha in zidovje se ruši, opeka odpada. Zakaj torej še čakamo? Ali še ni napočil čas, ko bi lahko ta spomenik k nas spominja tudi na težke dni okupacije, porušili? Člani SZDL na Otoku so se izrekli za takojšnjo odstranitev te cerkve.

—an

KRONIKA NESREČ

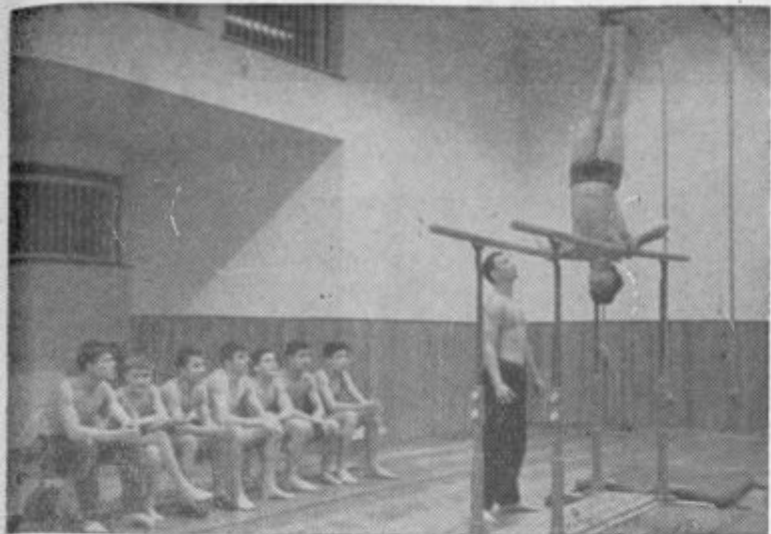
Anton Celinšek z Mariborske ceste je padel in si poškodoval hrbtenico. — Jože Zerak iz Strmca pri Rogateci je padel in si zlomil nogo. — Ivan Puceč iz Zgornje Hudišje si je razrezal nogo na razbitem steklu. — Leonold Plevnik iz Črnclice pri Sentjurju jih je v pretepu dobil po roki. — Janez Paliz iz Podgorja je padel in si poškodoval nogo. — Pri padcu si je prvi kos poškodoval Miha Cerinšek iz Arje vas. — Desetletno Majdo Aman iz Celja je ugriznil pes. — Pri sankanju si je nogo zlomila Nada Znidarič iz Frankolovega. — Dveletni Filip Blažič je naskrival zavil neke tablete in se zastrupil. — Franciška Roter iz Celja je padla in si pretresla možgane. — Marija Kaša iz Celja si je pri padcu poškodovala nogo. — Barbara Verbošek iz Celja si je pri padcu poškodovala roko. — Franc Terglav iz Polzele je padel in si zlomil nogo. — Tudi Albin Plešnar, prav tako iz Polzele je padel in si zlomil nogo. — Anton Marla iz Sela pri Vrhanem se je pri delu vseknil v roko. — Alojz Lotfar iz Presednega pri Dobju pa se je pri delu vseknil v nogo.

Ne odlašajte več!

Se danes se odločite in naročite Celjski tednik, ki je najbolj bran časopis v celjskem okraju. V rubrikah iz naših občin prinaša Celjski tednik najrazličnejše novice iz naših krajev. Razen tega berete v Celjskem tedniku zanimive reportaže, črtice, intervjuje in poročila iz najrazličnejših področij vlasti pa o domačih krajih, ljudeh in dogodkih. Letna naročnina je le 800 din. Zato ne odlašajte več! Odrežite spodnjo naročilnico in nam jo čim prej pošljite, da vam čim prej začnemo pošiljati naš list.

Uredništvo in uprava
Celjskega tednika

V novi telovadnici na osnovni šoli v Velenju je zmeraj zelo živahno. Čez dan so v njej učenci osnovne in industrijske rudarske šole, zvečer pa oddelek Partizana. Pred dnevi se je na šolskem zavodnem tekmovanju v vajah za orodja pomerilo 50 pionirjev, nekaj dni za tem pa je bilo še občinsko prvenstvo v telovadnem mnogoboju. Zdej so se kosarkarjem, odbojkarjem

in judoistom pridružili še oddelki splošne, oziroma otročne vadbe. Ta sekcija je do nedavnega životarla, v jesenskih mesecih lanskega leta pa je ponovno oživela. Zdej šteje že okoli dvesto članov. Vsi moški oddelki že nekaj mesecev pridno vadijo; z vadbo pa so pričela tudi dekleta. Na sliki je skupina mladincev pri vaji na bradli.

Male deklice ni več

»V „Evropi“ se je ubil otrok«, je nekdo povedal in novica se je kot blisk razširila po mestu... Prav zares — male tri in polletne Saške ni več. Spodrsnilo ji je, padla je in za vedno zaprla očke. In morda Celjani o tem niti ne bi toliko govorili, če se nesreča ne bi pripetila v hotelu »Evropa«. Tako pa je dogodek vzbudil mnogo besed, razprav in ogorčenja. Zvedeli

smo, da je Saškina družina že nekaj mesecev živela v tesni hotelski sobi, da so trije odrasli zaposleni in da jim še do danes ni uspelo najti primernejšega stanovanja... Prav nič več ne bomo razpredali misli o žalostnem dogodku. Že popolnoma sam, brez komentarja, je dovolj zgovoren. Težko je le to, da male punčke ni več in da je morda šele njen trdni spanec, ki je iz njega ne bo nihče več zbudil, dovolj veliko opozorilo tistim, ki bi morali stanovanjski problem Saškine družine že davno rešiti. To pa so trije delovni kolektivi, vmes še cela vrsta drugih činiteljev — in nazadnje morda tudi družina sama. Kdo ve?

HUD PORAZ OLIMPA

V pripravah na začetek spomladanskega dela tekmovanja je celjski Olimp povabil v goste slovenskega ligaša, moštvo trboveljskega Rudarja. Gostje so pokazali lep nogomet in premagali domačine z visokim rezultatom 11:2. V predtekmi je mladina Rudarja slavila minimalno zmago nad mladimi nogometaši Olimpa 1:0.

Iz naših podjetij

Kaj pravite temu posnetku? Ali se vam ne zdi, da lahko tako nezavaroovane odprtine, pa bodisi pri jaških za dvigalo ali drugje, povzročajo zelo težke nesreče? Mar je res nemogoče, da bi takšno odprtino primerno zavarovali in tako že v naprej preprečili nesrečo ali poškodbo?

Podjetje AUREA — Celje sprejme v delovno razmerje:

1. Samostojnega orodjarja z najmanj 5 letno prakso.

2. Polkvalificiranega ali kvalificiranega pasarja (kovinstosikaša)

Pogoj: vojaščine prost.

Pismene ponudbe je poslati na podjetje AUREA — CELJE.

Komisija za sklepanje in odpovedovanje delovnih razmerij pri »HMEZAD« — Zalec

razpisuje

PROSTO DELOVNO MESTO KONTROLORJA

Pogoji: Srednješolska izobrazba in najmanj 5 let prakse v finančni službi.

Interesenti naj vložijo prošnje s kratkim življenjepisom na tajništvo podjetja do 31. marca 1962.

Znamka
za
15 dni

**Celjski
TEDNIK
CELJE
P. P. 16**

Naročbam »CELJSKI TEDNIK«
Pošljite mi ga začinite takoj —
z dnem
Prilimek in ime
Kraj, ulica, hišna št.
Pošta
Lastnoročni podpis

Celjska opekarna — Celje, Opekarniška 9, razpisuje delovno mesto

računovodje

Pogoj za sprejem:
Fakultetna izobrazba z nekaj let prakse ali srednja ekonomska šola z večletno prakso kot računovodja.
Plača po pravilniku podjetja.
Nastop službe takoj ali po dogovoru.
Prošnje za sprejem je poslati na upravni odbor podjetja do 24. 3. 1962.

OBJAVE IN OGLASI

KINO

KINO UNION:
16.—20. 3. 1962 »SLUČAJ INSEKTORJA SCHIRDINGA« — vzhodnonemški film
21.—24. 3. 1962 »SVETNIK VODI PLES« — ameriški barvni Csc film
KINO METROPOL:
Do 18. 3. 1962 »ODVEČNA« — jugoslovanski film
19.—21. 3. 1962 »DVA« — jugoslovanski film
MATINEJA
18. 3. 1962 »DAVY CROCKETT IN PL-RATIK« — ameriški barvni film
KINO DPD »SVOBODA« SEMPETER V SAVINJSKI DOLINI
17.—18. 3. 1962 »PLANET SMRTI« — nemški barvni Csc film
21.—22. 3. 1962 »OB 3,10 ZA YUMO« — ameriški VV film

RADIO 202

Nedelja, 18. marca
12.00 Pogovor z državljeni
12.10 Obvestila
12.15 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo
12.45 Nedeljski utrinki
Ponedeljek, 19. marca
17.00 Celjska kronika
17.10 10 minut v 3/4 taktu
17.20 Spertni tednik
17.30 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo
17.45 Obvestila, nato zabavna glasba
Torek, 20. marca
17.00 Celjska kronika
17.10 Pojeta moški zbor »Kajuh« Dobrna in mešani zbor »France Prešeren« iz Celja
17.30 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo
17.45 Obvestila, nato zabavna glasba
Sreda, 21. marca
17.00 Celjska kronika
17.10 Pisana poleta
17.30 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo
17.45 Obvestila, nato zabavna glasba
Četrtek, 22. marca
17.00 Celjska kronika
17.10 Izra kvartet Eda Goršiča
17.30 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo
17.45 Obvestila, nato zabavna glasba
Petek, 23. marca
17.00 Celjska kronika
17.10 Poje Komorni moški zbor p. v. Egona Kuncja
17.30 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo
17.45 Obvestila, nato zabavna glasba
Sobota, 24. marca
17.00 Celjska kronika
17.10 Za prijeten konec tedna
17.30 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo
17.45 Obvestila, nato zabavna glasba

GLEDALIŠČE

SLOVENSKO LJUDSKO GLEDALIŠČE V CELJU
Petek, 16. marca 1962 ob 20. uri:
Fadil Hadžić: HOTEL ZA NORCE
Gostovanje v Smurju pri lešah.
Sobota, 17. marca 1962 ob 19.30 uri:
Fadil Hadžić: HOTEL ZA NORCE
Gostovanje na Gomškem.
Nedelja, 18. marca 1962 ob 10. uri:
Ivan Cankar: POHUJSANJE V DOLINI SENTFLORJANSKI — II. nedeljski abonma in izven.
Nedelja, 18. marca 1962 ob 15.30 uri:
Ivan Cankar: POHUJSANJE V DOLINI SENTFLORJANSKI — Nedeljski popoldanski abonma in izven.
Torek, 20. marca 1962 ob 20. uri:
Ivan Cankar: POHUJSANJE V DOLINI SENTFLORJANSKI — Gostovanje v Mozirju.
Četrtek, 22. marca 1962 ob 15. uri:
Boško Trifunović: PRAVLJICA O CARJU IN PASTIRJU — Zaključena predstava za III. osnovno šolo v Celju.
Četrtek, 22. marca 1962 ob 19. uri:
Ivan Cankar: POHUJSANJE V DOLINI SENTFLORJANSKI — III. šolski večerni abonma in izven.
Petek, 23. marca 1962 ob 15.30 uri:
Ivan Cankar: POHUJSANJE V DOLINI SENTFLORJANSKI — I. šolski abonma in izven.
Sobota, 24. marca 1962 ob 16. uri:
Ivan Cankar: POHUJSANJE V DOLINI SENTFLORJANSKI — Gostovanje v Velenju.
Sobota, 24. marca 1962 ob 20. uri:
Ivan Cankar: POHUJSANJE V DOLINI SENTFLORJANSKI — Gostovanje v Velenju.
Nedelja, 25. marca 1962 ob 15.30 uri:
Ivan Cankar: POHUJSANJE V DOLINI SENTFLORJANSKI — Izven.

OBVESTILA

UPOKOJENCI
Stanovanjske skupnosti Dolgo polje sklicujejo članski sestanek, ki bo 19. marca ob 17. uri v dvoranji »Kladivarja«.

Društvo stenograf in strojepisec v Celju vabi članstvo in prijatelje stenografije in strojepisja na občni zbor, ki bo v četrtek 22. marca 1962 ob 19. uri na Ekonomski šoli v Vodnoškovi ulici v Celju.
Če ob napovedani uri ne bo navzočih tretjina članov bo občni zbor pol ure pozneje na istem mestu ob vsaki udeležbi.

Dne 1. 4. 1962 bo v Mladinskem domu »Mihe Pintarja« Dobrna javna prodaja otroške obleke, perila, posode in nekaj pohištva.

KUPIM
Stavbno parcelo za enostanovanjsko ali dvojček kupim. Strupeg Jože, Celje Kersnikova 1.

Komisija za sprejem in odpust uslužbencev pri KZ Celje, Ekonomska enota Vojnik

razpisuje

naslednja delovna mesta:

- Mojstra — mehanika za mehanično delavnico Vojnik
- Kmetijskega tehnika za področje Strmec

Pogoji pod št. 1.: Mojster — mehanik z najmanj 5 letno prakso za Diesell motorje.
Pogoji pod št. 2.: Kmetijski tehnik z nekaj letno prakso.
Plača po tarifnem pravilniku.

V skladu s predpisi zakona o financiranju gradnje stanovanj (Uradni list FLRJ št. 47/59) ter 34. in 35. člena pravil stanovanjskega sklada razpisuje upravni odbor stanovanjskega sklada občine Celje.

IV. natečaj

za dodelitev posojil za nakup stanovanj in za gradnjo stanovanjskih hiš

- Stanovanjski sklad občine Celje bo daljal na tem natečaju iz sredstev stanovanjskega sklada posojila:
 - za nakup posameznih stanovanj v dveh 20 stanovanjskih stolpih severno od Dečkove ceste.
 - za gradnjo lastnih stanovanjskih blokov, kjer nastopajo prosilci kot investitorji
- Stanovanjski sklad prodaja 40 stanovanj v dveh stolpih (tip Gradis) severno od Dečkove ceste, ki bodo vseljive do 31. 12. 1962.
cena za stanovanje
10 eno in pol sobnih stanovanj (42,5 m²) 2.500.000
10 dvosobnih stanovanj (56,7 m²) 3.100.000
10 dvo in pol sobnih stanovanj (66 m²) 3.700.000
10 trosobnih stanovanj (77,5 m²) 4.500.000
Gornja cena stanovanj je dokončna in so v njej zajeti kompletno vsi stroški do ključa (vsi načrti, gradbena in obrtniška dela, vgrajena shrambena omara, električni boiler 80 l, dodatna peč »Tobia«, nadzorstvo, vsi priključki in ureditev okolja), razen komunalnega prispevka, ki se plača posebej.
- Na tem natečaju se lahko potegujejo za posojilo samo družbeno pravne osebe pod sledečimi pogoji:
 - najmanj 55 % lastne udeležbe
 - najnižja obrestna mera 1 %
 - najdaljši rok vračanja 20 let
- Prednostni pri posojilih bodo imeli prosilci:
 - ki prispevajo večji delež lastnih sredstev
 - ki ponudijo krajši rok za odplačilo posojila
 - ki ponudijo večjo obrestno mero
- Prosilci za nakup stanovanja je dolžan navesti število in vrsto stanovanjskih enot (pod 2) in znesek posojila, za katerega se poteguje. Poleg tega mora predložiti tudi sklep najvišjega organa o največjo posojilo in zagotovilo banke, da ima prosilec sredstva za lastno udeležbo na razpolago.
- Prosilci, ki prosijo za posojilo za gradnjo lastnih stanovanjskih blokov (pod 1/b), morajo predložiti k prošnji dokumentacijo v smislu 41. člena pravil stanovanjskega sklada. Lokacijo in projekte za gradnjo stanovanjskih blokov prejmejo interesi pri Buroju za stanovanjsko in komunalno izgradnjo v Celju, Gregorčičeva ulica 6/2.
- Prosilci, ki bodo uspeli na natečaju, morajo po sklenjenih pogodbi plačati znesek lastnih sredstev in komunalni prispevek, ki ga predpisuje Oddelek za gradbene in komunalne zadeve ObLO Celje.
- Prošnje za posojilo s potrebno dokumentacijo vložite v enem izvodu v zapечатni kuverti, opremljeni z vidno oznako »Ponudba za natečaj IV.« pri stanovanjskem skladu občine Celje, Gregorčičeva ulica 5/1 soba št. 23, najkasneje do 15. 4. 1962. O izidu natečaja bodo prosilci obveščeni po zaključku natečaja najkasneje do 30. 4. 1962.
- Informacije prejmejo interesi pri stanovanjskem skladu Celje, Gregorčičeva ulica 5/1, soba št. 23.

Stanovanjski sklad
občine Celje

ZAHVALA
Ob nenadomestljivi izgubi našega najdražjega, plemenitega moža, očeta, dedka
ANTONA ORAZEM
se najtopleje zahvalujemo vsem, ki so ga v tako častnem številu spremlili na njegovi zadnji poti, mu darovali vence in cvetje, ter sočustvovali z nami.
Posebno zahvalo smo dolžni Železničarsko-prosvetnemu društvu »France Prešeren« za ganljivo petje, za občutne poslovilne govore, godbenemu odseku za pretresljive žalostinke, esperantskem društvu za tople poslovilne besede, Okrajno-komunalni zbornici, ter vsem stanovskim tovarišem, proforskemu zboru in dijakom učiteljicah: dr. Franju Repiču, g. Tillerjevi in družini Dobravic za moralno podporo in poizvedbo, vno skrb v najtežjih urah ter č. duhovščini.
Zalajoče družine ORAZEM, TRCEK, GREGORN in ostalo sorodstvo.
Celje, Zagreb, Forest City.

STANOVANJA

Zakonec nujno rabita prazno sobo, sprejmeta tudi mesto hišnika. Naslov na upravi lista.
Dekle išče sobo, gre za soestanovalko k starejši ženski. Vrhovnik Marjeta žel. postaja Celje.
Cinkarna metalurško-kemična industrija Celje išče dve sobi (opremljeni ali neopremljeni) za dva poročena inženirja brez otrok. Ponudbe poslati na Kadrovski sektor Cinkarne Celje.

PRODAM

Prodajam novo visokoprtilično hišo z vrtom v bližini Grobelnega. Informacije pri gostilni STANETU-Grobelno.
Drevesca češpelj, sliv in prtiličnih jablan še dobite. Jelen drevesnica Senilj-Velenje.
Moped »Colibri« odlično ohranjen 92.000 in moško kolo »Roc« 8.000 proda Strupeg Kerstnikova v Celju.
Čistokrvni 7 mesecev star Bernardinec ugodno naprodam. Brinarjeva 8.
Prodajam klavir, Blažon Stanetova 16.
Prodajam rabljeno kuh. opremo, ostalo pohištvo, lončeno peč s sedežem in dve navadni lončeni peči. Jazbinski Vručeva 28.

RAZPISI

»Komisija za imenovanje direktorjev pri ObLO Celje razpisuje delovno mesto upravnika Mladinskega doma Tončke Čadeve v Celju.
Pogoji: učiteljski ali vzgojiteljski s nekaj letno prakso.
Ponudbe sprejema imenovana komisija do 15. 3. 1962.

Tekstilna tovarna Juteks Zalec, razpisuje delovno mesto »Kurjača parnega kotla«.
Pogoji:
1. Izprisan kurjač.
2. Nastop službe čimprej.
Plača po pravilniku o delitvi osebnih dohodkov. Samsko stanovanje v bloku na razpolago.

Avtomehanična delavnica Rogaska Slatina sprejme v delovno razmerje mojstra avtomehanika ali visokokvalificiranega avtomehanika z najmanj 5 letno zaposlitvijo na delovnem mestu obratovodje.
Strugarje visokokvalificirane in kvalificirane.
Nastop službe takoj ali po dogovoru. Vlogo z opisom dosedanjih zaposlitev poslati na gornji časlov. — Pogoj: oddaljen vojaški rok.

Cenjene stranke obveščamo, da bo s 1. marcem 1962. odprta IZLETNIKOVA poslovalnica v Velenju — nasproti hotela »Paka«. Poslovalnica bo vršila vse posle potovalnega urada.

PRESENEČENJE ZA VAS

6-dnevno potovanje z avionom v dežele sonca, piramid, velibodov in puščav Egipta in Grčijo z ogledom Kaira in Aten v mesecu maju 1962. CENA PROPAGANDNA! Prijave sprejemamo do 15. marca 1962.

Uredništvo Celje, Titov trg 5 — poštni predal 16 — telefon 25-23 in 24-23 uprava Celje, Trg V. kongresa 5 — poštni predal 153 — telefon 23-75 in 20-89 — tekoči račun pri Narodni banki Celje: 603-21-1-656 — izhaja ob petkih — letna naročnina 800, polletna 400, četrtletna 200 din — Inozemstvo 2400 — posamezna številka 20 dinarjev — Rokopisov ne vračamo — sprejem oglasov, razpisov in objav vsako sredo do 12. ure v oglasnem oddelku, Trg V. kongresa 5

Informacije o oglasih, razpisih in objavah dobite le v upravi Celjskega tednika!

KAJ? KJE?
KDO?

PRI NAS IN PO SVETU

KDAJ?
ZAKAJ?

KARNEVALSKI KONFETI

Clovek bi rekel, kar si Celjani vtepejo v glavo, jim je težko iz nje izbiti. Vsaj pri letošnjih pustnih prireditvah se niso pustili prikrajšati. Ker je pustni torek bil veselim Celjanom ne-naklonjen, so se prireditelji odločili sive tradicije, da karnevalski sprevod po mestu prestavijo na nedeljo. Pregovor pa pravi, da nesreča ne pride nikoli sama. In to je tudi res. Že v torek popoldan se je skoraj zvedrilo in obvestila prek zvočnika ter radia so odmevala v že doma-la vedro vreme. Sreda, četrtek in petek so bili nenavadno lepi dnevi, sobota pa se je spet skisala in dala nedelji enako solzavo vreme kot je bilo v torek. Tokrat pa se Celjani in gostujoče

ju biti. Kot svatovščina, ki jo je nenadno ujela ploha. Nekateri so bili mnenja, da je škoda, da karneval ni bil že v torek. Res je v karnevalski povorke manjkalo precej mask in karnevalskih objektov, ki so pred tednom bili pripravljene za sodelovanje. Pravzaprav je bilo v Celju samem dosti dezertirjev, kajti če bi ne bilo Radečanov s »Cirkusom Nemečke«, Polzelanov z njihovo gusarsko ladjo ter kurentov, oračev in pozvančinov s Ptujskega polja, bi lahko za formiranje povorke zbrali kakšno krajšo ulico kot je Čuprijska (bivša Razlagova).

Pogled na Celje v nedeljo popoldan je bil zanimiv. Prvi vtis je dal slutiti, da vsak Celjan

humor dregnil samega sebe pod rebra zaradi plina. Nisem si popolnoma na jasnem, če je bil velikanski in klasični emajlirani pisker simbol klasične proizvodnje, ali pa je znanilec prihodnosti po rekonstrukciji Emajlirke?

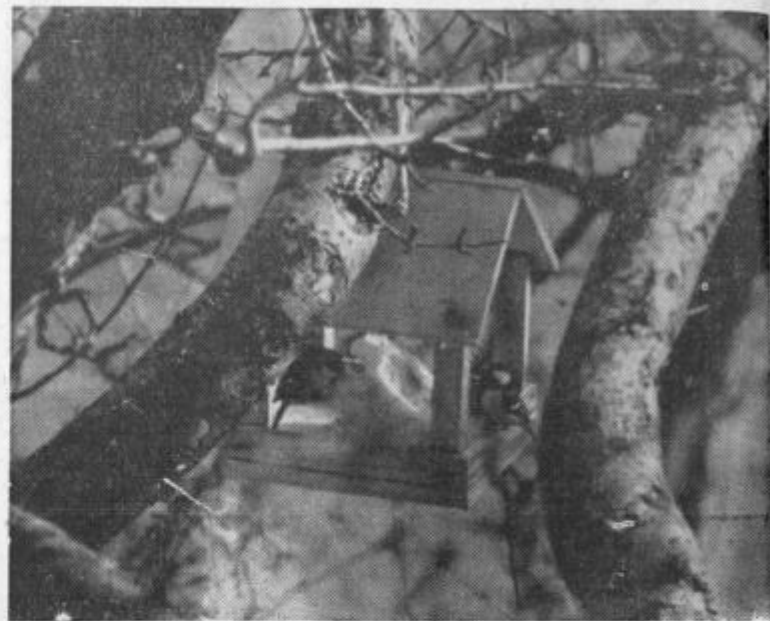
Poročno potovanje trgovskega para Tkanine in Ljudskega magazina je bil vsekakor dober način, kako dekletu po poroki dobi svoj dober glas... Če so se mesarji podstopili »reprezentirati« inspektorja (mogel je biti le higieniki), ki spi spanje pravilnega, potem je to slika iz obdobja, ki je že zdavnaj mimo. Kako bi drugače pokazali kaj takega? »Aero« pustni reklamni konvoj je bil najboljši med »komercial-

nimi« maskaradnimi objekti. Ne vem, če ne bo moral »fičko«, ki je predstavljal helikopter, v generalno — ropotal je kot tank. Zaključek je bil deževen. Dež je spral balon z dobrotami in nagradami. Oproda princa Karnevala ni pripravil k poljubni nitene para. Najbrž so bile marele tehnična ovira. Poleg treh osemljenih godb so bile za uho prijetne tudi nagrade, kajti 50, 30, 20 in 10 »somov« že niso mačje solze.

Karneval je minil. Celjani so se nasmejali in namočili. Drugo leto pa bo pustovanje ob kresu — če ne bo dež.

NAJDRAŽJI GASILEC NA SVETU

Maironn Keenley, Američan, je gotovo najdražji gasilec na svetu. Njegova cena, kadar gasi, je 10 milijonov dolarjev. Keenley je gasilec, ki se je specializiral za gašenje požarov v naftnih prelcih.

Naj se zima še tako obotavlja, naposled bo le morala vzeti slovo za eno leto. Pomladno sonce bo polizalo sneg, pregrelo otrplo zemljo in zrahljalo posteljico pomladnemu cvetju. Krcšnje drevoja bodo zazelenela in ozcoetele...

V krošnjah bodo pele stničke, ščinkapci in kosi jutrnice in uspavanko. Kdo ve, če ne iz hvalčnosti tistemu, ki jim je v ostrih zimskih dneh pod strešico ptičje krmilnice nudil zrnja in loja? Podoknica dobroniku...

Prizor z nedeljske karnevalske povorke. Zenin in nevesta (levo) na poročnem obhodu... Tudi v Mozirju so pustovali. Na sliki (desno) »mrtvi pust« pred pogrebom

maskare niso dali več omajati. Karneval bo, pa če preklje padajo... In karneval je bil. Bil je pač tak, kakršen je mogel v tem de-

premore svojo »marelo«. Od mask s sobotne maskarade se je pojavil samo zmagovalni par »mrti in pijani šofer«. Kolektiv cinkarne je z mnogo smisla za

Pogrsili so vse luči v sobi in ob zvočnikih iz zvočnika gramofona so se pari zibeli v poltemi, kajti le ulična svetloba je odirala skozi okna.

Domač sin, ki je stregel s pi-jaco, je ostal brez para in buljil po sobi... Oho. Pač! Tam v kotu se je na kavču pretegovala v ritmu vitka postava z masko na očeh. Fant se je prihuljeno kot maček splazil med plešočimi pari k njej, jo zgrabil in oročje poljubil.

Klofuta, da je kar počilo. — Pardon, mislil sem, da ste moja sestra... — je jecljal fant. — Preklemani bedak: je ozkliknilo dekletu, saj sem tvoja sestra!

Kopanje in smuk po želji

Kadar nanese beseda o turizmu, imamo precej konzervativne predstave o tej vse bolj razširjeni panogi gospodarstva. Mislimo namreč, da je dovolj, če so turistom na razpolago lepi razgledi, prijetni sprehodi, smučišča in podobno. Za morje je naša predstava še bolj preprosta: glavno, da je morje toplo in slano...

Dežele, kjer je turizem skoraj edina gospodarska panoga, poznajo hude glavbole s turizmom. Ljudje so po narodi nomadi in se radi selijo. Gostinski obrati pa jih želijo navezati, da bi še in še prihajali, zato si izmišljajo novotarije, ki ne samo da vlečejo tužce, temveč »požirajo« kupe denarja.

Tako so si v Sestrieri v italijanskih Alpah omislili senzacijo. Smučarji si lahko privoščijo tudi

V bazenu topla voda, pod okni ledene sveče...

popoldansko kopanje v bazenu na prostem. Vodo segrevajo na 35 stopinj, nad bazenom pa veje blazina toplega zraka, kot pri nas že v nekaterih trgovinah ob vhodih. Tudi mi bi ne verjeli, da je posnetek na naši sliki narejen v februarju, če bi pod okni hotela (v krogu) ne videli ledene sveče. Vrh tega so smučišča v bližini hotela ponoči razsvetljena in povsod učiteljev smučanja kar mrgoli.

Ko pa pride noč in se sneg topi, vzdržujejo na smučiščih sneg s posebnimi pričili v ugodni nizki temperaturi ponoči na umeten način, da bi obdržali goste čim dlje.

Jasno je, da so dnevni nenizni temu primerno visoki. Od 10 do 20 dolarjev na dan v povprečju.

PREZGODAI SO SE RAZVESELILI...

Vas Krovci pri Matkoviču je nedavno dobila električno razsvetljavo. »Premiero«, na kateri je nastopala elektrika, so hoteli čim bolj slovesno proslaviti, pa so se vaščani dali zapeljati ideji svojih mladincev. Popoldan so vsi radostni zbrali na sredi vasi s petrolejkami v rokah. Zmetali so jih na kup in jih potem kot »čarovnice« v srednjem veku še kamenjali.

Toda preteklost se jim je mačevala. Na vodo se je nekaj pokvarilo in Krovčani so ostali tisto noč brez luči. Mladež pa se je iz vsega tega menda naučila enega: da je treba preteklost vendarle poštopati.

Romantična špekulacija

vati poroke Američanov s sodobnimi gejsami. Vendar brez uspeha.

Na Japonskem so se razvile prave ženitovnjaške agencije, ki propagirajo Japonke kot idealne žene, ponižne, bistrice, pridne in zveste. Propagirajo, da so Japonke srečne v svoji suženjski vdanosti možu. In japonska dekleta romajo v svet. Doma se je nekdo obogatil s posredovanjem, družina pa enih ust. Japonske neveste nosijo s seboj stare navade, toda tudi za nova okolja, kamor pridejo, niso neobčutljive.

Torej je romantična špekulacija vseeno tvegana reč.

reportaža bodočnosti • reportaža bodočnosti • reportaža bodočnosti • reportaža bodočnosti • reportaža bodočnosti

Inženir dr. Vida Ris — napisati reportažo. (74-59-72)

Tako je bilo zapisano na mojem koledarju ob datumu CETRTEK 15. JULIA 1982.

Zavrtel sem številčnico s video-fonac 74-59-72...

Hudirjevo dolg obraz sem moral imeti, kajti namesto prikupne črnolase znanstvenice se je na ekranu len-bno sukala magnetofon. To je bil znak, da nikogar ni doma in da naj spročim magnetofon kaj mi leži pri duši. Magnetofon je priročen stroj, trda z njim ni mogoče narediti intervjuja. Povedal sem samo svojo željo in še to, da bom zvečer še enkrat klical...

Zvečer sem spet klical... Privola je in me povabila...

Kar sem videl in slišal je vredno porosa:

V hiši so bili gostje in nerodno mi je bilo. Teda znanstvenica me je p tolažila, češ ravno to je priložnost zame.

Vidite moja hiša je skraj kot vse druge. Nekaj pa ima, kar nima vsaka. Imam nevidno hišno pomočnico, ki me je danes spet spravila iz zarate...

Prisluhnil sem, kajti ime Vide Ris je obetalo revolucijo v dom-vih.

Danes popoldne smo praznovali obletnico maturo. Takrat, ko ste me klicali, sem sedela v veseli družbi na terasi »Adrie« v Opatiji. Zdej pa sem tu pri svojih gostih, med katerimi je tudi moja tašča... Saj razumete, tašče bodo svojim snaham večno gledale pod prste, kak vadij dom njihovim sinovom. Mi verjamete, da o vsem tem obisku pred

ELEKTRONIKA - hišna pomočnica

trema urami še nisem nič vedela?

Odkimal sem, ker res nisem verjel. — Pa je res, imam navado, da vselej, kadar sem zdoma več ur, vsaj enkrat pokličem domov in magnetofon mi pove vse, kar je zabeležil. T. sem storiła tudi v Opatiji. Poleg vašega sporočila je bilo na traku tudi sporočilo tašče, da se z otroci, ki so bili pri njej na počitnicah, pripelje z večernim vlakom. Še sreča, da ne mara potovati z letalom... No, vse je šlo po sreči. Ko je prišla je bila hiša nared, kokot pečena, vino ohlajeno, tla očiščena, okna pomita. Sicer pa je bilo to gotovo še prvo, sem jaz prestopila prag. Do taščinca prihoda sem imela le toliko časa da sem dala sveže rže v vaze.

Bržčas sem kazal zeli-nejeverni čbr. Prijela me je pod roko in me peljala v stanovanju. Obstala sva pred odprtimi vrati kot shramba male schie. V njej le izgledali kot v avtomatni telefonski centrali.

Tle je naša hišna pomočnica. Pravzaprav vse hkrati: kuvarica, otroka čuvarka, sobarica, hišni detektiv in moj zasebna tajnica. Tole so npraznapele njeni možgani ali glava. Njene roke, u-esa in drugo pa je povsod... Kot ste uganili, je to elektronska napre-

ki sem j... ako izpopelnila, da uboga na poseben znak tudi preko telefona... Tako se mi je posrečilo vse, kar sem vam pripovedovala... Ko sem zvedela za obisk, sem »Elektronike naj-

prej naročila naj prezračih hišo. Avtomatično so se okna odprla in spet zaprla, ko je bilo prezračeno. Potem mi je očistila okna. Ta naprava deluje tako, da po šipah za e teči s čistilnim

Stanovanje bodočnosti... in že sedanjo-ti.

sredstvom pomešana vrda. Ko je steklo čisto, ga ventilacija hitro čsuši. Čiščenje tal je opravil avtomatni loščilec, ki obere vsak centimeter tal in se potem pohlevno brez pohvale vrne v svoj kot... No, kokot sem imela že pripravljeno za večerjo v »Ulira-nefici«. Na mig se je peč prižgala in odnehala velik bolj »b pravem času, kot če bi jaz sama stala poleg... Jezilo me je le to, da sem preko svideo-fonac videla na mizi uvele roze v vazi. Skoraj bi bila obupala, toda domislila sem se hišne televizijske mreže. Ena med snežalnimi kamerami kontrolira vrta, da lahko iz delovne sebe vidim, kaj počne otroci, če so na vrta. Ukazala sem naši »Elektroniki«, da me poveže z vrto... Čudovito. Ob poti se se ravno to popoldne razvetele gladole... Te sem potem spetoma natrgala in zamejala s uvelimi. Da bi jih na poti domov kupila je bilo že prepozno... Me zdaj razumete?

Res, zdaj sem vedel, da je res, kar je govorila poprej. Razumel na nistem vsega, toda kar je glavno, ugotovil sem, zakaj je inženir dr. Vida Ris bila tako nemomna, da je bilo treba z njo narediti intervju in reportažni zapis. Nizem izum je prav tedaj stekel po tekočem traku v veliki industrijski hali. To, kar sem videl, je bil prototip.

Danes je četrtek 15. julija 1982. Spoznal sem hišno pomočnico, ki je ni mogoče ušipati za lička. Radovedn sem kaj bom videl in poslušal čez teden dni, ko bom šel na pot od Ljubljane do Lizbone po elektronski cesti!

Cvo Sark